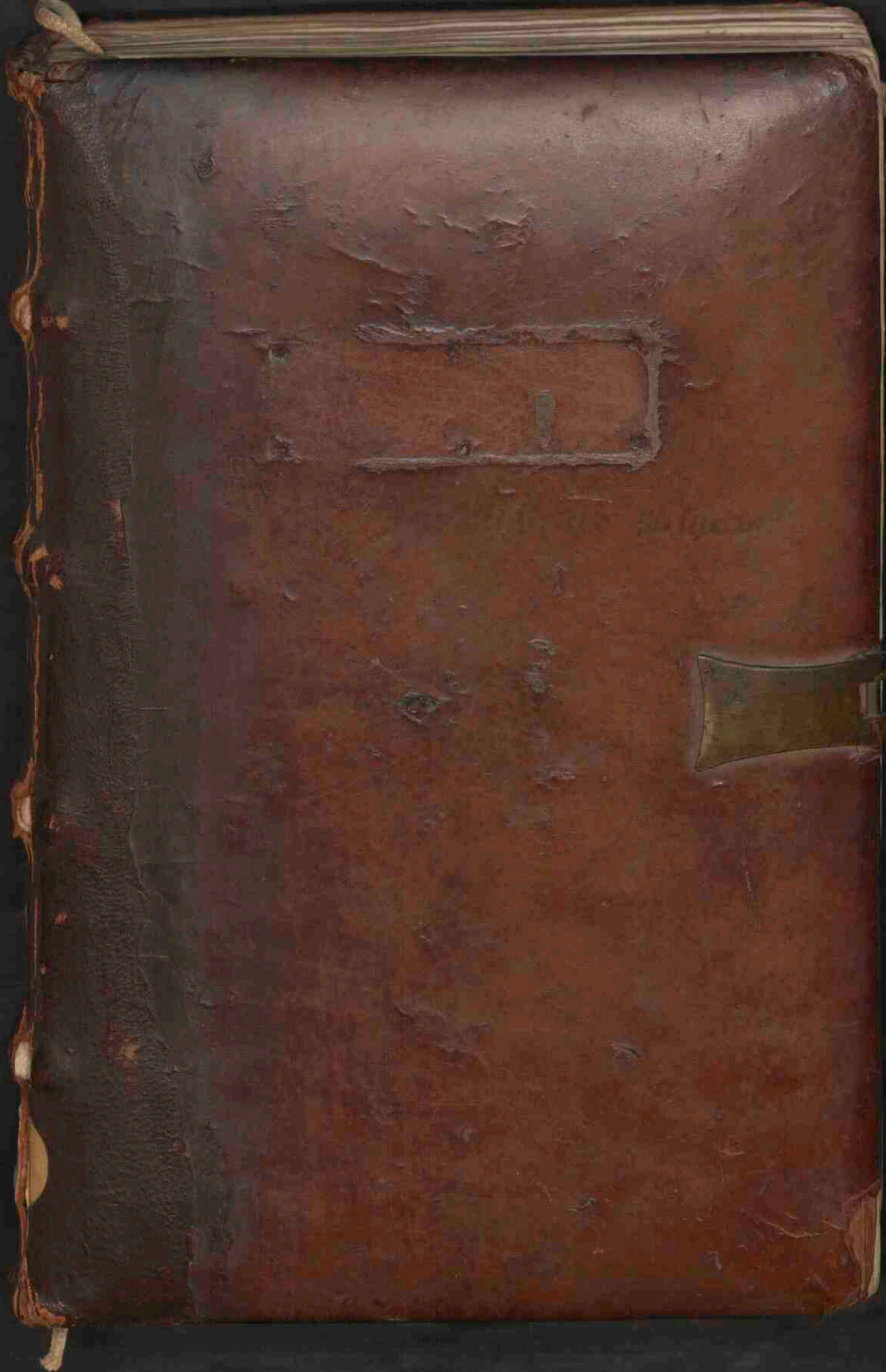

Epistola ad fratres de Monte Dei

<https://hdl.handle.net/1874/334038>

Liber domy Carthusiensis. scilicet
Saluatoris. prope Traiectum in valle flox

Vm.

Hs.

4 H 14

J. 162

Ad fr̄es de monte dei. Bernardus ^{N. 14}
Idem. De consideracōe. ad Eugē ^{F. 14}
mū papam ✓
Epistola eiusde ad sacerdotē

162 (Eccl. 345, antea 292d.) Membr. 4°. 113 ff. (f. 60—97 in 2 col.) Saec. XV.

S. Bernardus, Opuscula quaedam.

Fol. 1a. Incipit prologus in epistolis.... ad fratres de monte dei ordinis Carthusiensis et precipue ad instruendos nouicios, cet. Fol. 59 vacat. Fol. 60a. Incipit liber primus.... ad Eugenium papam de consideracione. Fol. 96a. Explicit liber etc. (Fol. 96b, 97a. Excerpta quaedam.) Fol. 97b. Sequens opusculum siue epistola intitulum sic secundum aliquos: Incipiunt gemme crucifixi.... Incipit epistola beati bernardi ad sacerdotem. Fol. 113a (in fine)... neglexerunt nouem ordinum Angelorum. (Additum est alia manu:) Huic libro repperi quaedam addita in alio quodam exemplari.

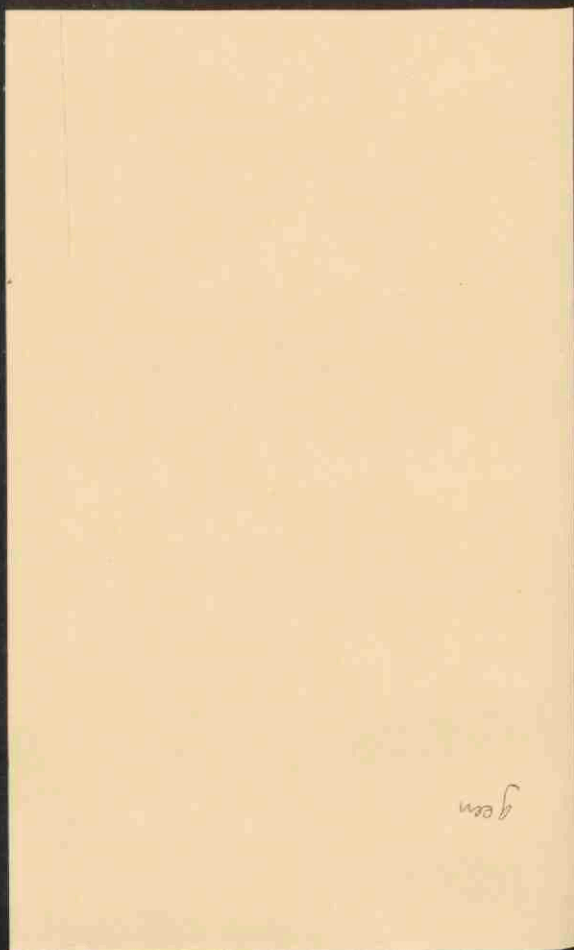
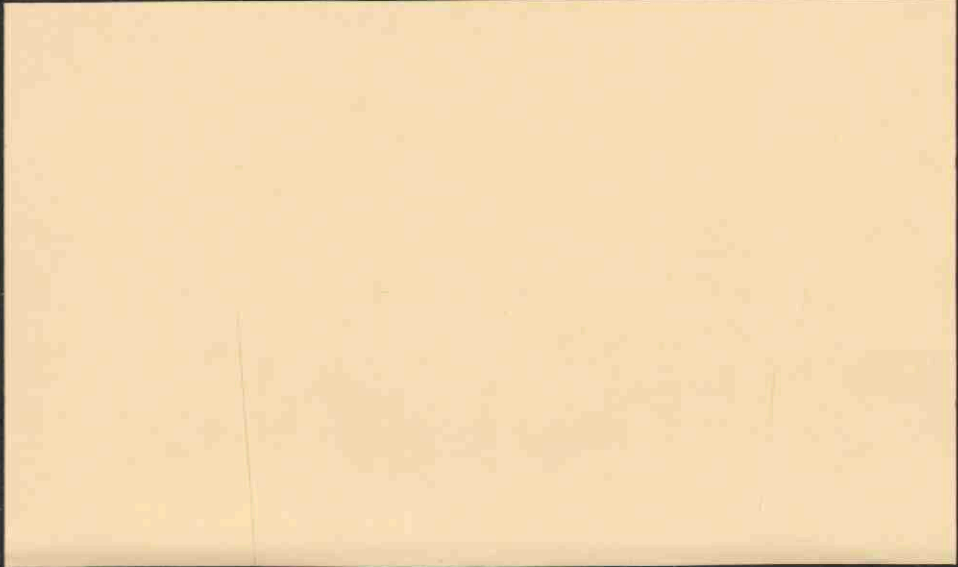
„Pertinet ad Carthusienses prope Traiectum inferius.”

Handwritten notes at the bottom of the page, partially obscured and difficult to read. Some legible fragments include: "habet ex hinc p[er] opta d[omi]ni de ca[usa] p[er] 113", "p[er] p[ri]m[us] s[er]u[er] d[omi]ni", "p[er] ead[em] opta octo cu[m] i[n] s[er]u[er] h[ab]et s[er]u[er] ar[chi]d[ia]c[on]i", "p[er] ca[usa] p[er] 113".

ingezet (Circ 212)
April 1900
vll

geen tekstverlies.

zie: Migne P.L., 184, c. 321 (20).

Album medium
scriptoris ecclesiarum. 345
4. A. 14

F. 162

162

S. Bernardus, Opuscula quaedam.

Insunt codici:

Fol. 4—58a: *Bernardi epistola ad Fratres de Monte Dei, ordinis Carthusiensis*
Non est Bernardi, sed vel GUIGONIS Carthusiensis, vel GUILIELMI A S. THEODORICO.
Idem libellus exstat in codd. 184, 361 et 375. In fine (fol. 58a) atramento pallido
legitur: „per manus ade de scoerl exopto primo latere [alia manus addidit] monachi
professi huius domus.” Revera folium primum rectum huius libelli alia manu
exaratum est ac reliqua pars.

Fol. 60a—96a: B. BERNARDUS, *De consideratione* II. V.

Fol. 96b: Excerpta ex dictis SS. Patrum.

Fol. 97a: Manu saec. XV ineuntis exaratum est:

Interpretatio nominis ihesu

ihesus	Jocunditas merencium	Vroelichiet (!) der bedroefder	ihesus
	Eternitas vivencium	Eewicheit der levender	
	Saturitas esuriencium	Satheit der hongherigher	
	Utilitas egencium	Nutzicheit der dorstighen	
	Sanitas languencium	Ghesontheit der siecten	

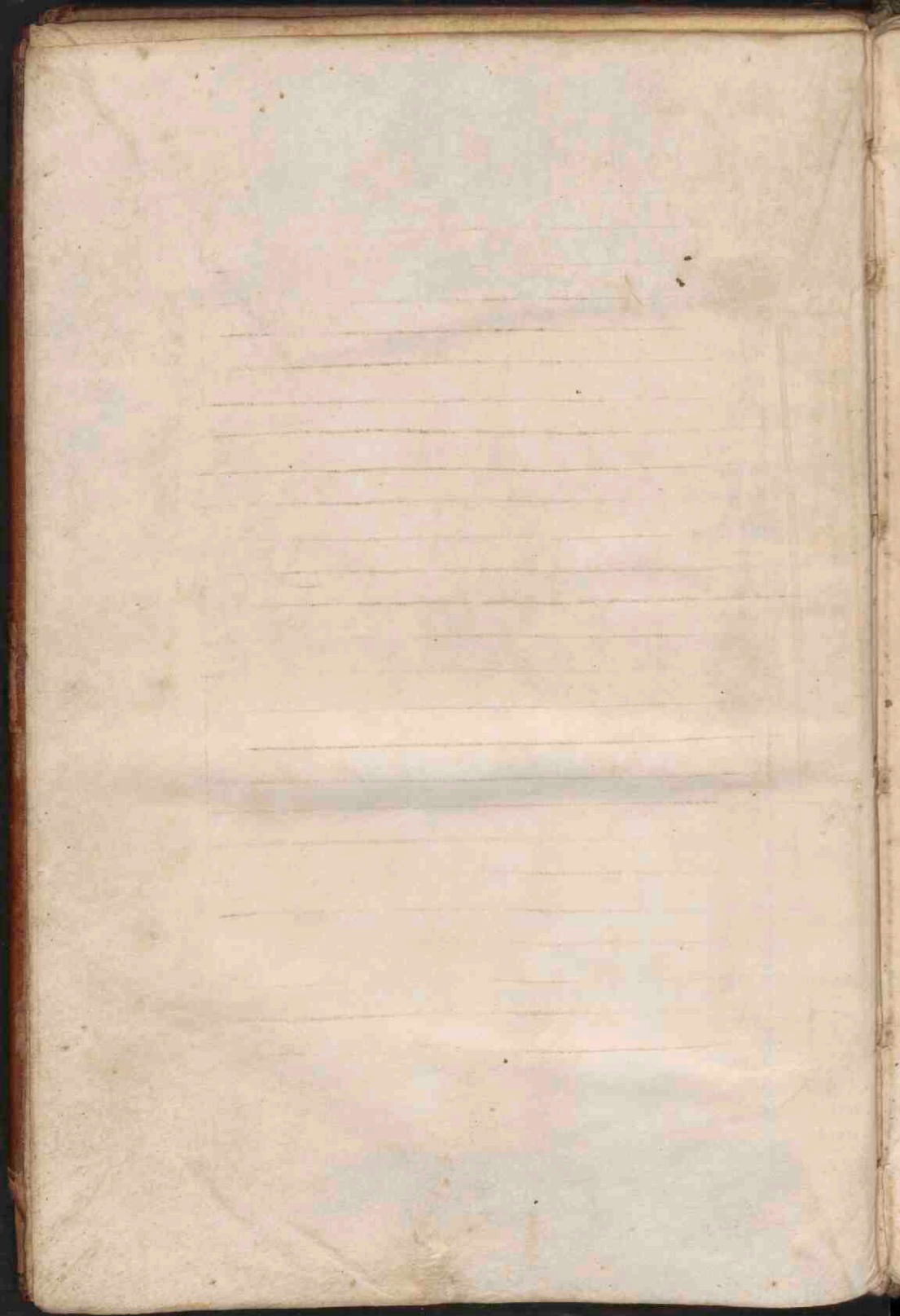
Interpretatio nominis marie.

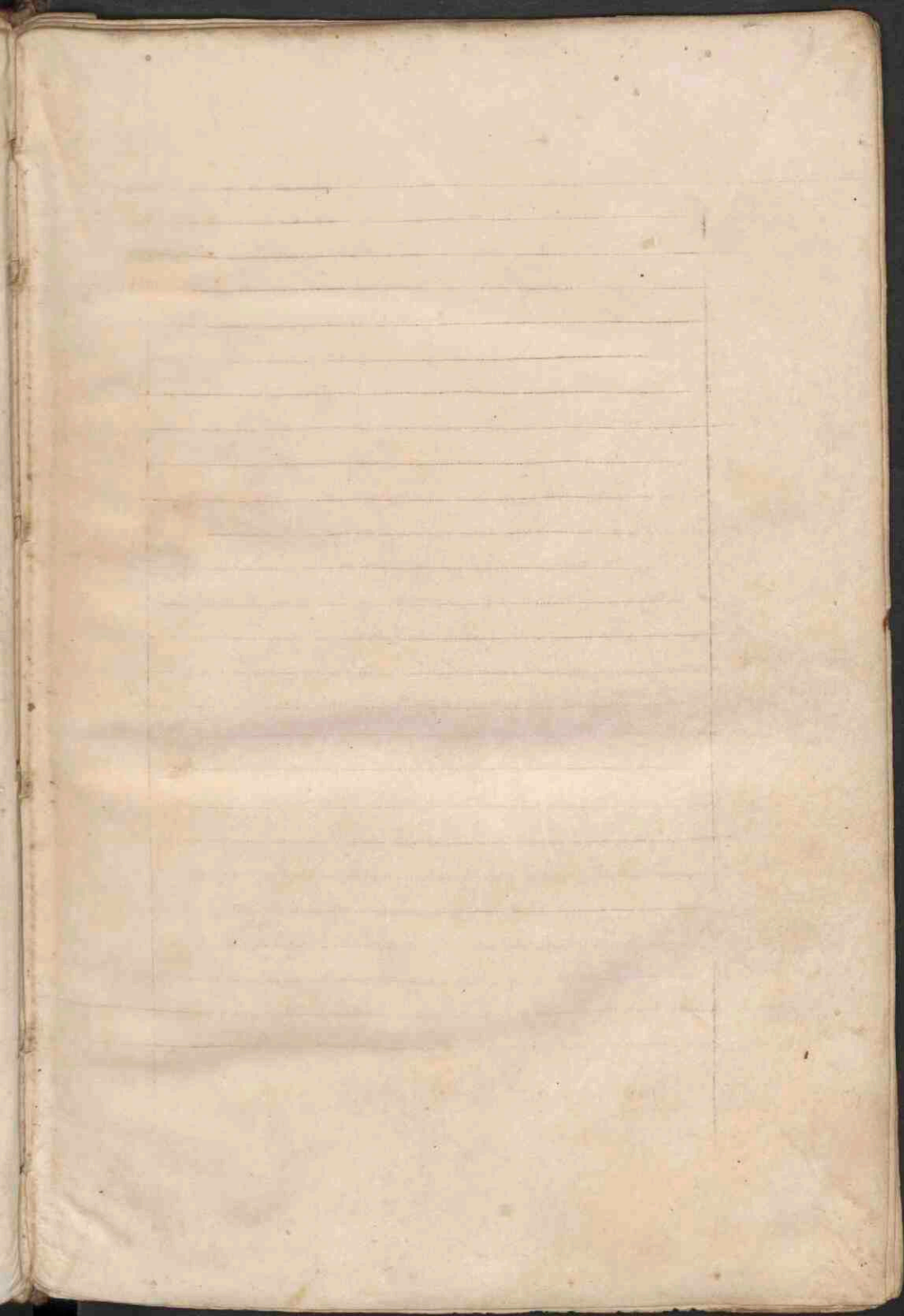
Maria	Miseratrix miserorum	Ontfermerinne der armen	}
	Auxiliatrix desolatorum	Helperinne der ellendighen	
	Reparatrix contractorum	Wedermakerinne der gebrokenre	
	Imperatrix angelorum	Ghebiederinne der enghelen	
	Advocatrix peccatorum	Voorsprekerinne der sondaren	

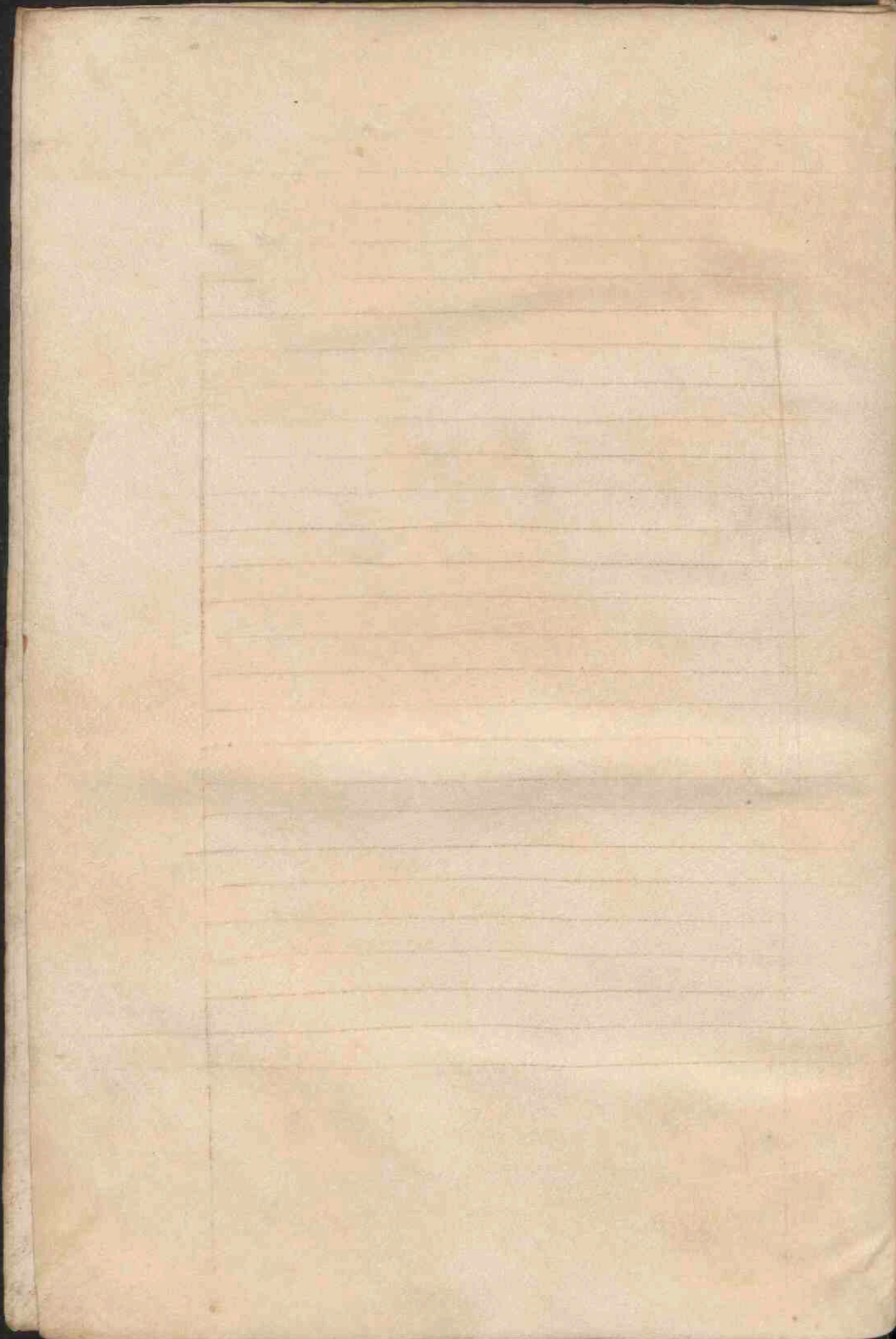
Sequuntur duodecim fidei articuli, distributi per XII apostolorum nomina.

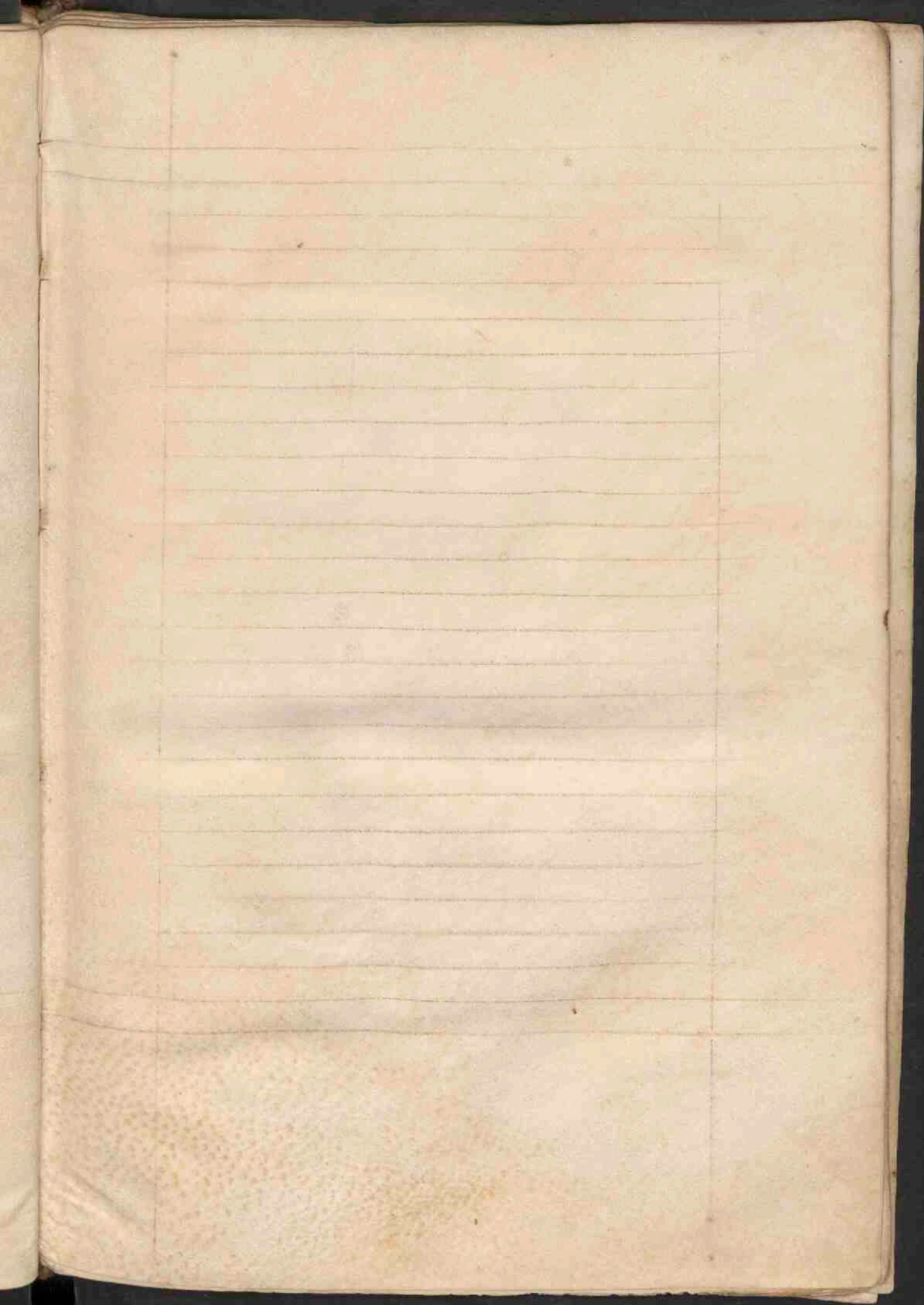
Fol. 97b—113a: *Epistola B. Bernardi ad sacerdotem*. Inter opp. B. Bernardi:
Migne, *P.L.* 184, 772. Amanuensis initio tractatus hanc apposuit notulam: „Sequens
opusculum sive epistola intitulatur sic secundum aliquos Incipiunt gemme crucifixi
beati bernardi abbatis. Et est liber multum utilis pro sacerdotibus.”

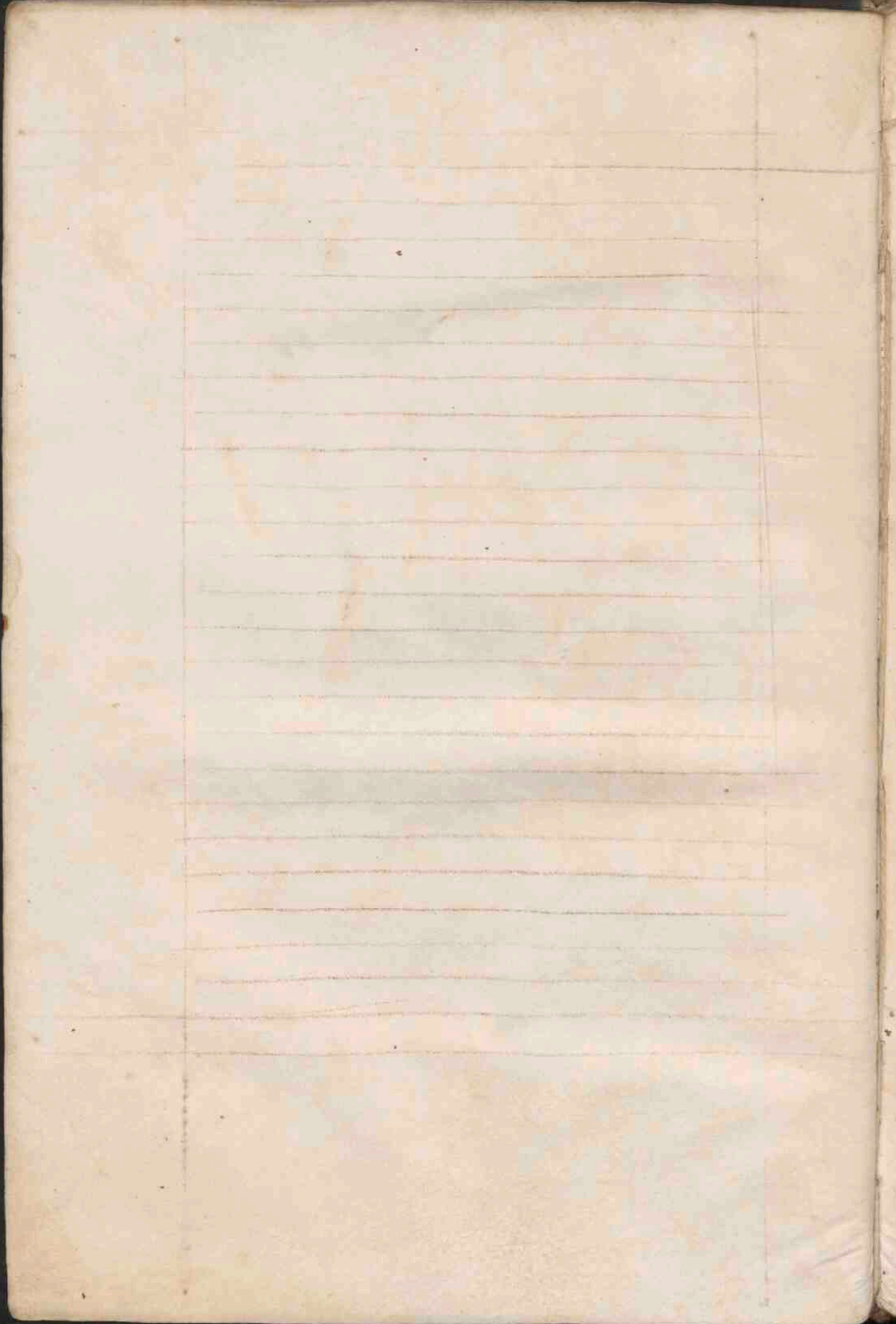
Ad calcem libelli (fol. 113a): „huic libro repperi quedam addita in alio quodam
exemplari.” Codex tamen desinit ut in editis.

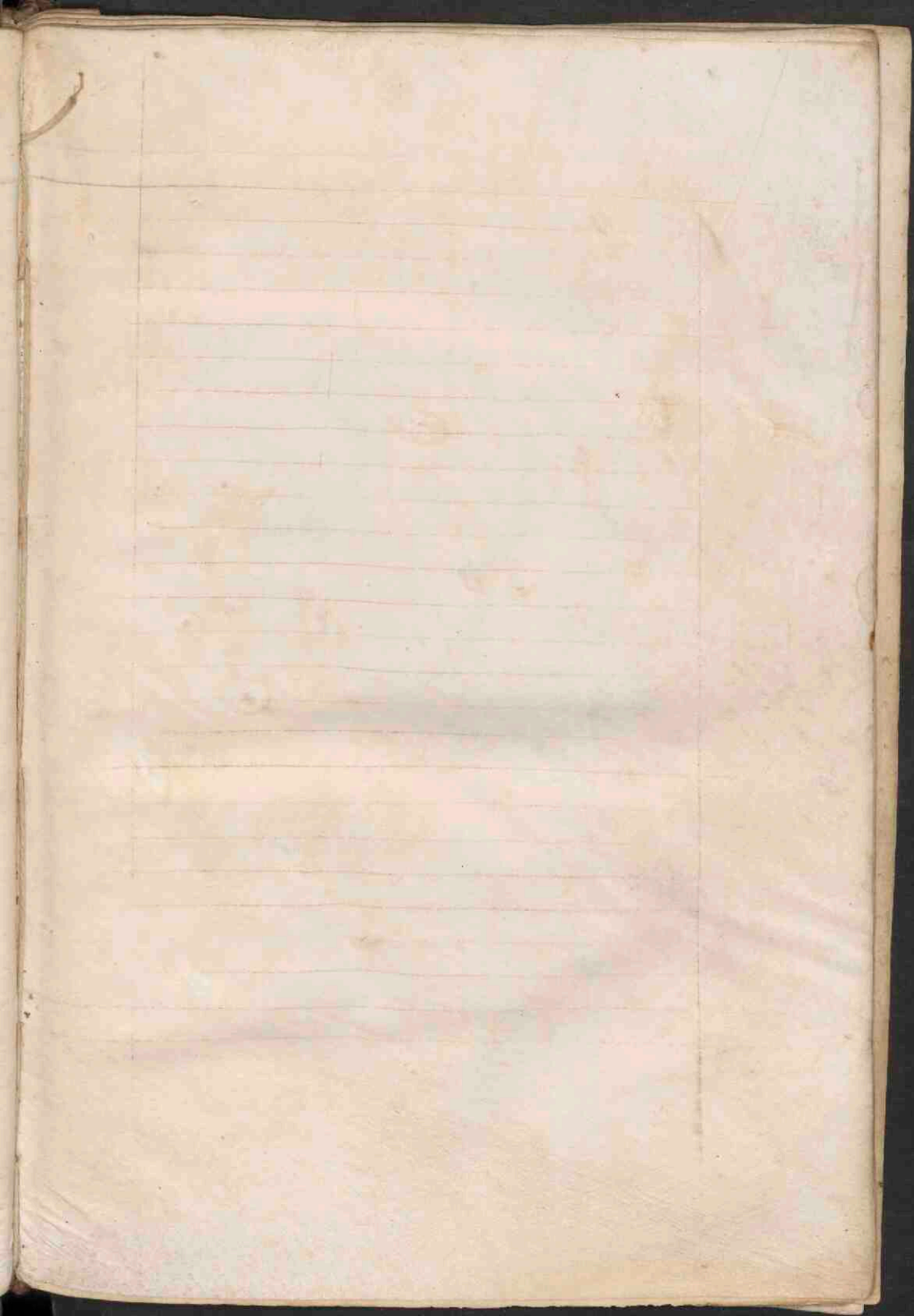

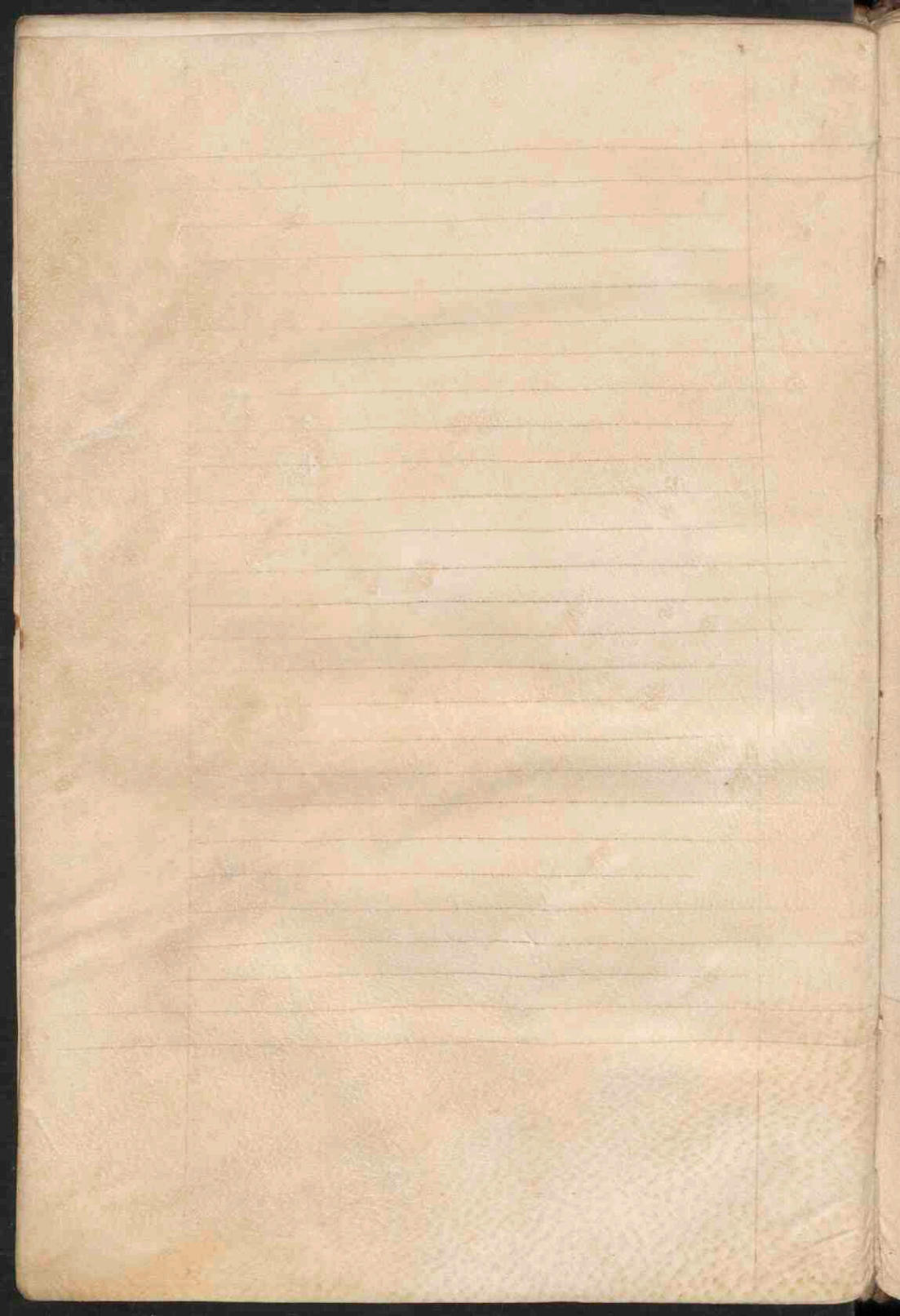

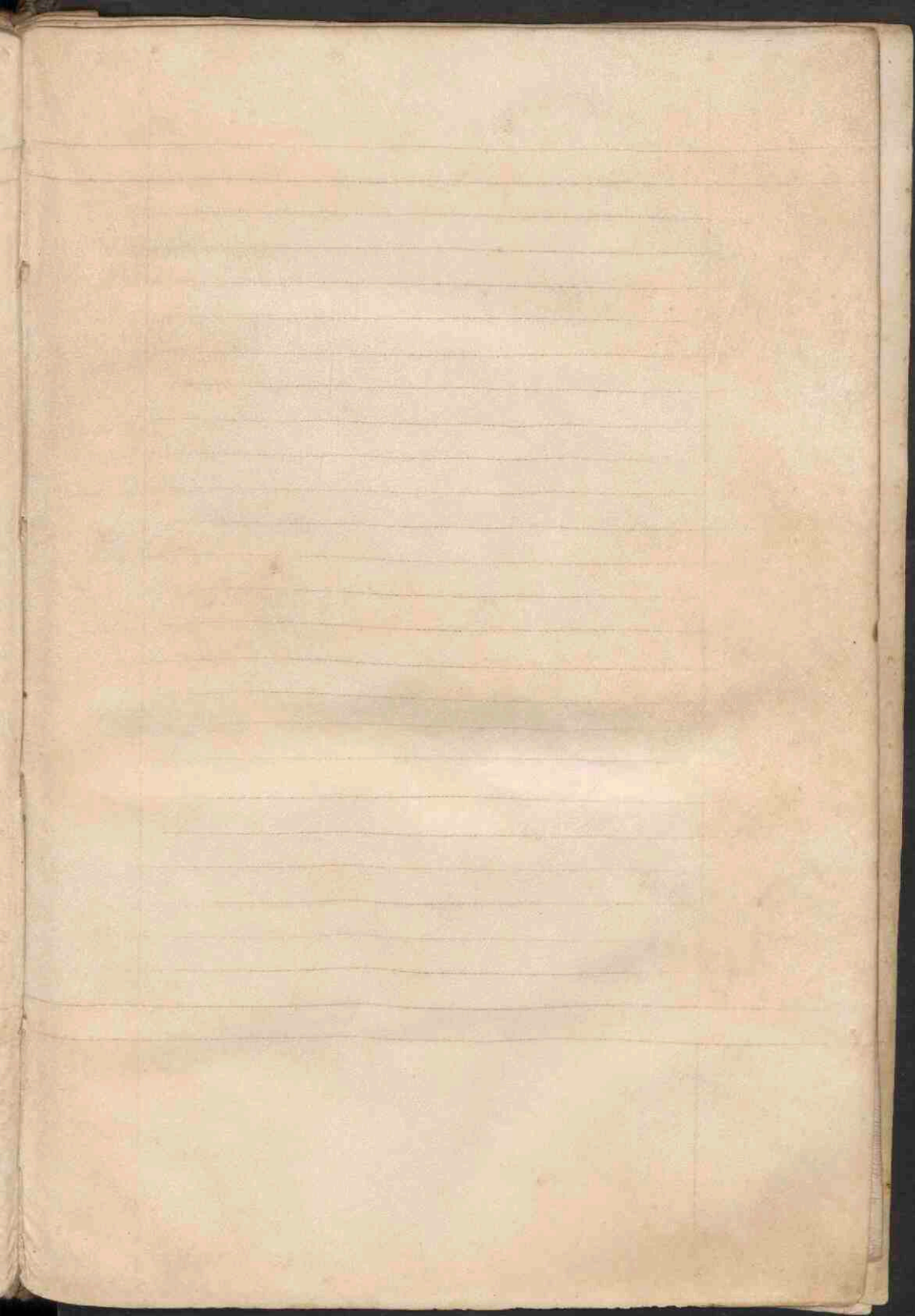

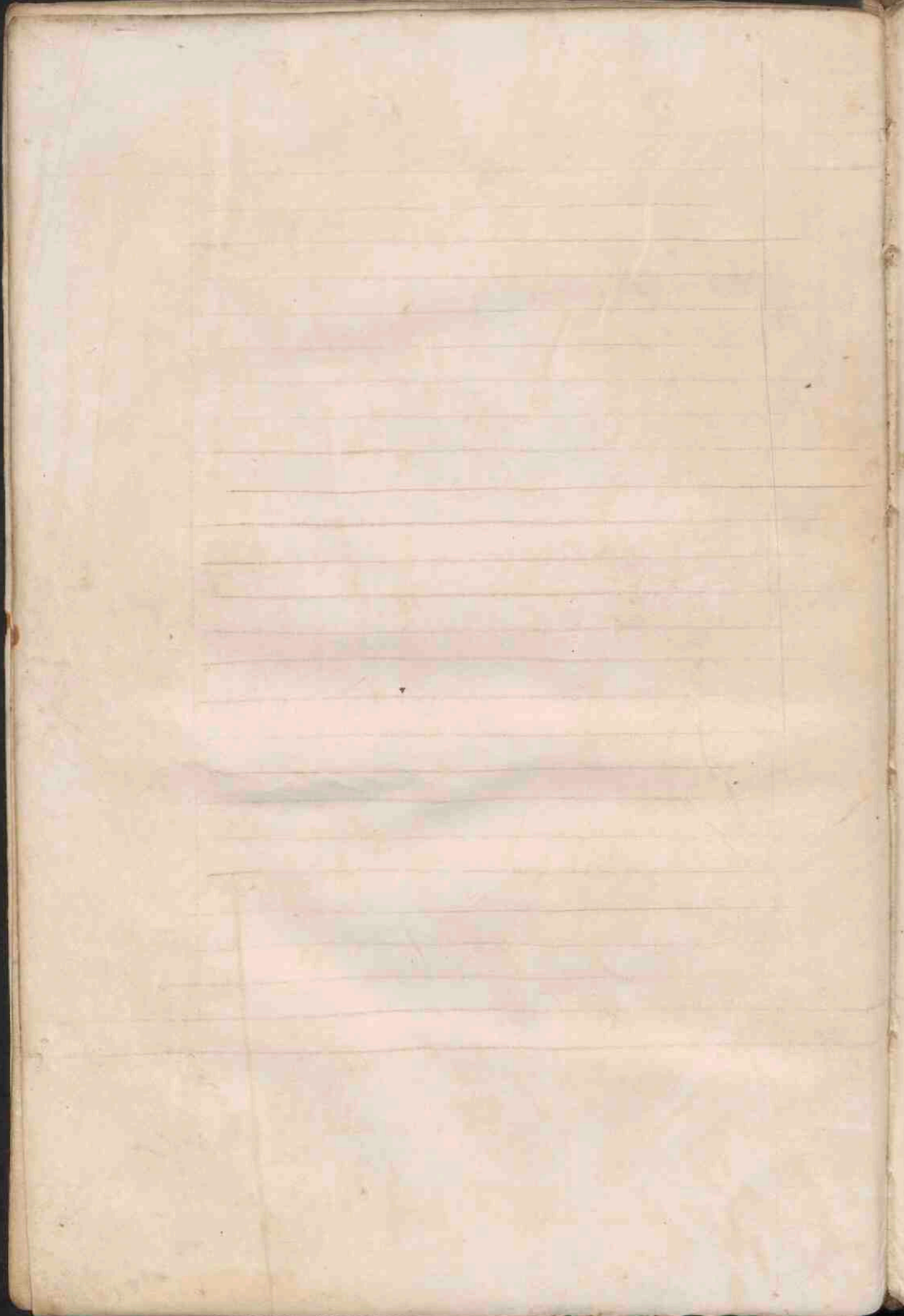

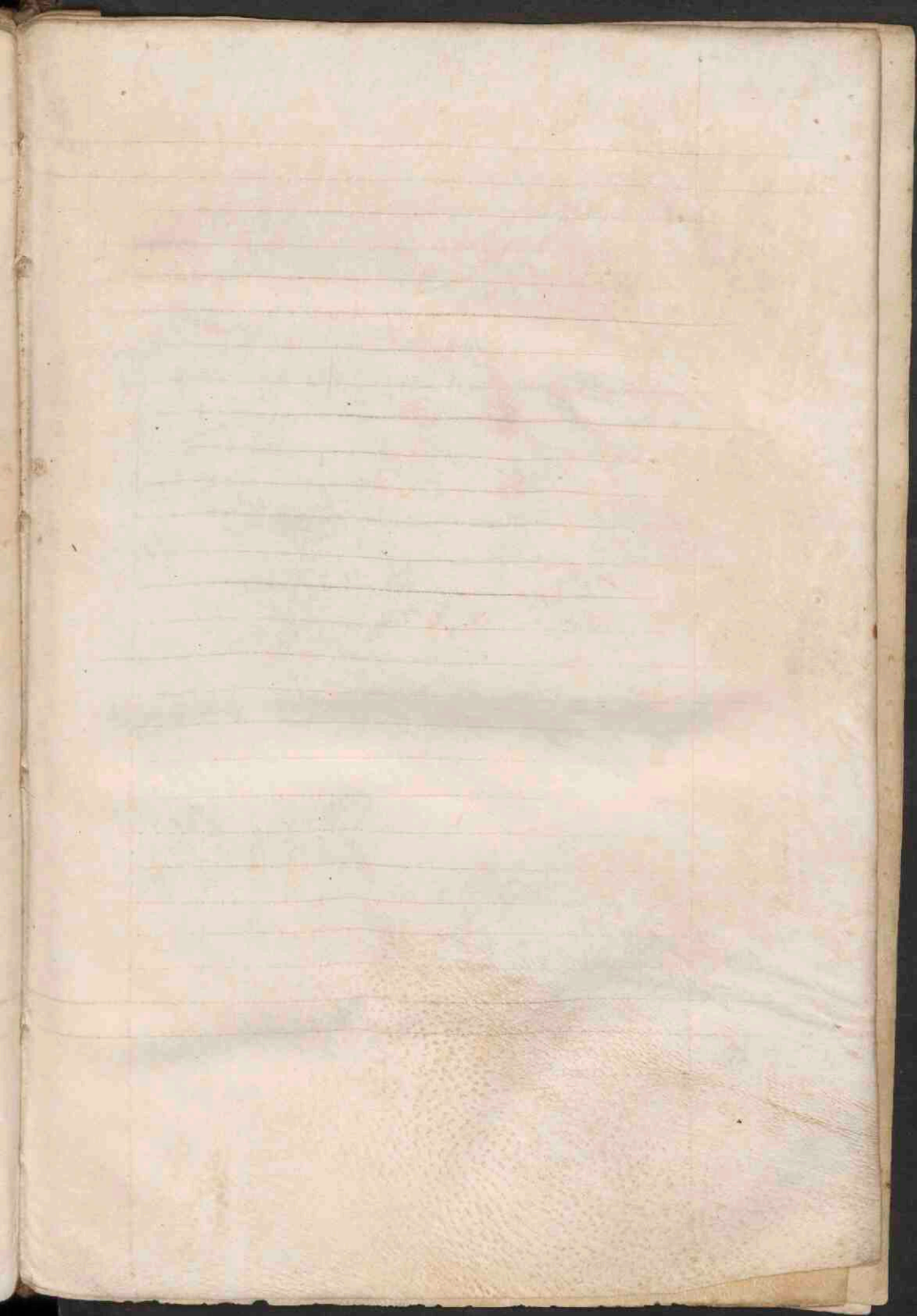

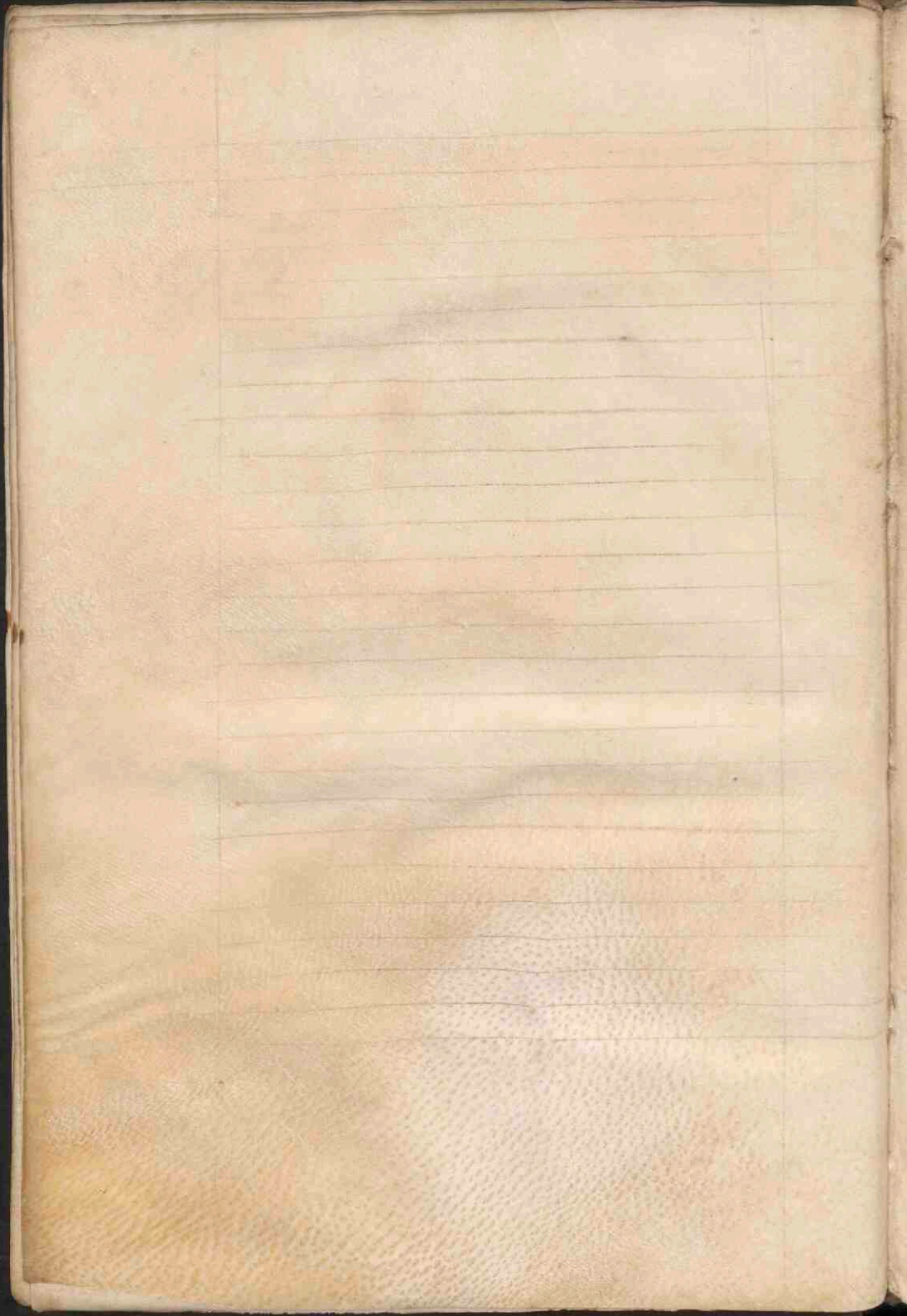

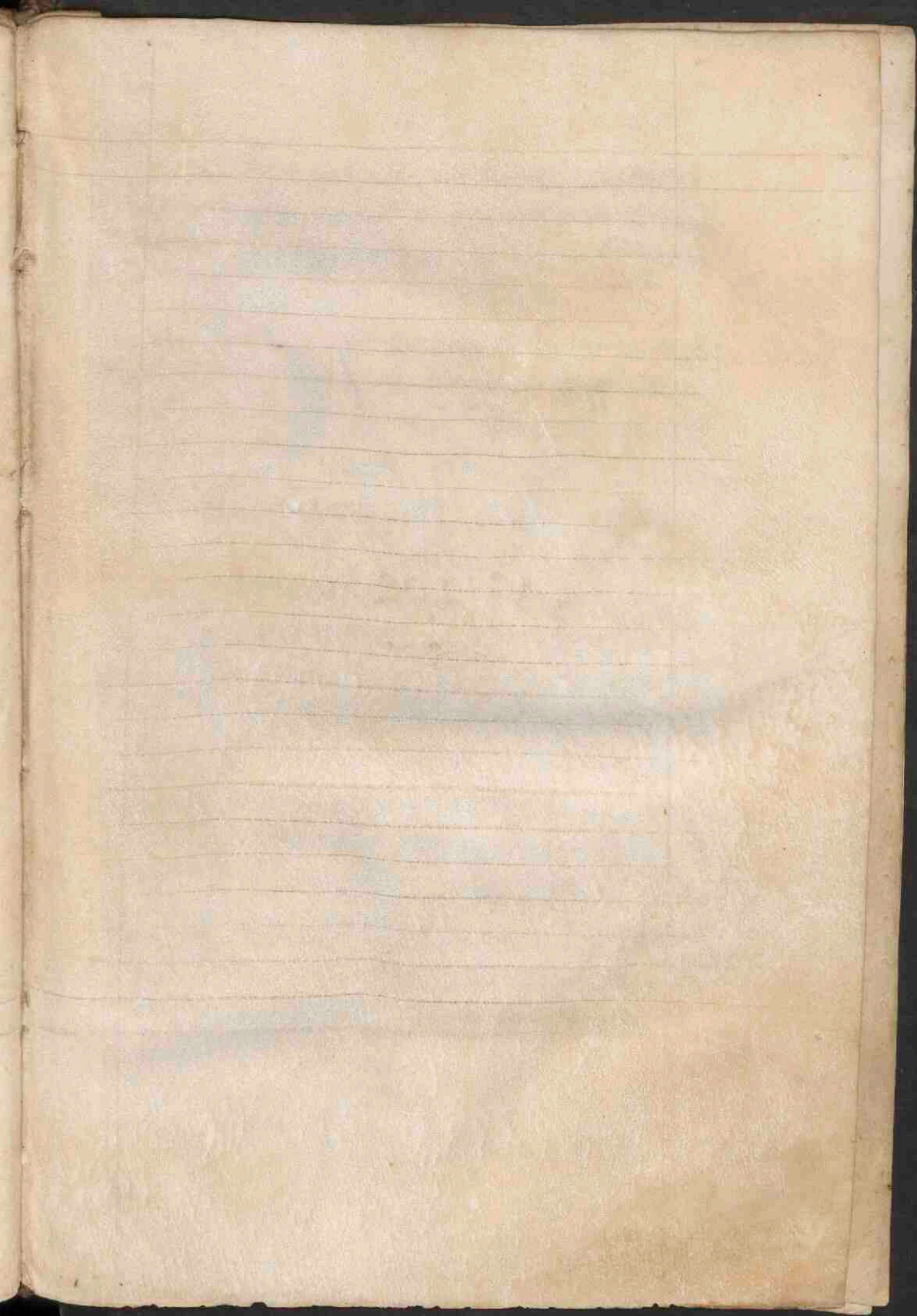

~~NE~~

n°. 253. d.

N°. 292. d.

Incipit plogus i eplis bñ Bernardi abbis
ad frēs de monte dei. ordīs Carthusiensis
Et p̄cipue ad instruendos nouicios. q̄mō
se debeant habere et regere **Plogus**

Dominis et fr̄ibz. H. p̄iori et
H. fr̄ barnardo sabb̄m delica
tū. Pene impudētē ⁊ plus q̄
deret: os meū patet ad vos.

Carissimi ī xp̄o frēs ignoscite q̄ cor meū
dilatātū ē. Dilatātū ⁊ vos ī visceribz vris
⁊ capite nos: q̄ totus v̄r sū ī eo cui⁹ vis
ceribz iuicē cupim⁹ nos. Ideo eq̄ ex quo re
cessi a vobis usq̄ n̄c. q̄lemcūq̄ laborē meū
cordianū statui dedicāre: nō vob̄ qui nō tōi
getis: sed fr̄i stephano ⁊ eius socj̄s iu
moribz ⁊ nouicj̄s. vementibz ad vos. quoz
solus d̄s doctor ē. Ut habeant ⁊ legant si
forte aliquid ibi iuenerint utile sibi ad so
laciū solitudis sue. et sc̄i p̄positi icitamentū.
Offero q̄d possū bonā volūtate: ip̄amq̄ a vob̄
repeto. cū fructibz suis. David saltando pla

ffanz ad Carthys. p̄c̄ nauetū ⁊ fr̄

aut deo? nō pp̄ saltū: sed pp̄ affectū. Sicut
et mulier que vurit pedes dñi. laudata
est a dño. nō quia vurit. sed quia amat: et
quia qđ habuit hoc fecit: et in eo utili-
ficata est. Deinde vobis r̄ arbitratu sū
dedicandū aliud qđdam opusculū. qđ in
cōsolacionē suā. et in adiutoriuū fidei face-
me cōpulit. fr̄m quorūdā plus anxia. q̄
periculosa nōitas: quoz christiaa plimū in
lolet face gaudiu: n̄ q̄ cōtristatos eos
videre nō possū. Pre magnitudine quip-
pe nō solū fidei. s̄ et amoris. exolu a deo
habēt qđ esse vidēt cōt̄ fidē: ut si ul ad
modicu seu ex spū blasphemie. seu ex ppō-
sensu carnis. sup̄ hoc fuerit acceptati vel
pulsati: quasi ex solo auditu. ul tactu
lesam oīno in seipis estimēt cōsāe pieta-
tē: et miserabiliter defleant semetipsos q̄
reprobos cōt̄ fidē. Quibz cōtingit a scali
tenebris ad purioris vite exercicia
venientibz. qđ cōt̄gē lolet repente pro-
deūtibz ad lucē a diutinis tenebris: ut
sicut in illis lux ip̄a qua cetera videnda s̄.
p̄mo irruens in firmis oculis sit molest-
ta. Sic et isti qui ad p̄mū fidei lumen
occulant. nec in solitos noue lucis radi-

2
os possunt sustinere. donec ipso lucis
timore astuclantur. **D**ividit autem idem
opusculum in duos libellos. quorum primus
quod planus est et facilis speculum fidei. **A**lter
vero quod voces et formam fidei secundum doctrinam et
sensum catholicorum primum summam conti-
nere videtur. **E**t ea aliquantulum obscurior
enigma fidei vocare datur. **P**hilis in
eiusmodi studio fugiens ociositatem
inimicam anime. quippe que est seminum et egri-
tudo a gratia labore. iam non quod ut emen-
tium. sed ut pigrum et inutile relaxat. quod ce-
terorum eruditioni insistens. que reuera non
est ociosa in ore patris. et illos timore
docet. qui quod docendo plantant. vivendo
confirmant. **I**n primo quo accedere debet.
In secundo qua causa cavenda incedere videtur
doccat auditor. **N**am hoc quod ordine dominus ad
discipulos dicit. et quo ego vado satigere
viam satigere. **V**erum et prophetam dicitur magister salu-
tis sapientia et scientia. **N**am in planissimo primo.
dies diei eructat verbum. **S**icut et nocte nocti.
inducit scientiam. **S**unt preterea et alia opuscu-
la ista. tractatus duo. **P**rimus de contem-
plando deo. **A**lter de natura et dignitate
amoris. **L**ibellus de sacramento altaris

meditationes non magis ad orandum formata
dis spiritibus non usqueque inhyales et sup
carnalia canticoꝝ ad illu locu: paululu
tu p̄transille eos: inueni que diligit
aia mea. Nam contra abahelardu qui
p̄dom opus ne p̄ficere effeac: neq; em
integru in fore arbitrabat tam delicto
incus vacare oao. ip̄o foris fines fidei
nre mudato ut dicit gladio tui caude
lit depopulante: canit ip̄m q̄ qd̄ carpli
quia de fontib; sc̄oꝝ p̄m̄ hant qd̄ dixi.
que admodu in cpla ad romanos: et in ce
teris et quib; infra dictuꝝ su. in quib; et
nichil oino aut no multu de meo dixi. **Ex**
huc est si uobis placuerit ut sup̄presso
no noie int̄ anonima relinquat. **Et** ut
p̄oꝝ que no peyit cōgregare videatur. **Et** ex
cepta em̄ ex libris cā ambrosij q̄q; in eis
differuit sup̄ cantica canticoꝝ opus gran
de et inclutu: **G**ilic et ex b̄a gregory. sed dif
fusius quantu beda fecit. Nam idē beda
ut uostis vlc̄ in canticis suis libri: hant
ip̄am excerptaone cōstituit. Cūas de fide
quas de b̄a marie augustini libris erāi
Puultis n̄c̄ribere fortes nimiru et
grates sūt: cū sup̄ d̄co opululo qd̄ em̄gna

fieri in titulari placuit: magis congruit.
 Et eadē anna opulentiū nām de nā aīe scrip
 tū aut noīe iohīs ad theophilū au ut de to
 to hoīe qī cōgruē videbat. aliqō pāngem
 pūili eadē de nā corpīs hoc ex eoz qui cor
 pubz medent. Illud autē ex eoz qui curan
 sis aīabz inuigilant libris decerpens
 Itaqz legite oīa si nō pūi qī si ita videt
 ut vltimi. ne si in eoz manū deuenierit
 qui nichil ipī fatientes: alioz oīa rodūt
 Ho qī ut pote tenet & deficiens sicut de
 ylatat legit: deficiens ipī nō gressu sed
 sensu: illelus nō potū estugere demqz
 meli⁹ arbitroz si in vālia repant ut ea
 aīcoz nō tā iudicio qī cōsilio vltor ignis
 accūmat: qī ut in ea liuoꝝ irruens det
 toꝝ offendat. In pace cū vocat nos
 deus. & providentia sūt bona nō colū
 corā ipō. sed eadē corā hoībz: ut si fieri
 pōt qd ex nob est. cū oībz pacē habeam⁹
 Hoc cū sumope monet idē apūs iudi
 cāndū. ne ponam⁹ offendiculū frī ul
 scāi dalū. Quā ipī si quis ea frāno aīo
 legit et si nullā ex eis cōsolacionē vel
 edificacionē accipiat: nichil tū in eis
 Vñ scāndalozari ul' domachari. Velut

Et
cor p[ro]ptore debet r[ati]o[n]e. Et edificatio[n]e
taceam. qm[od] sticus e[st] sustinebit. Et in hoc li
qua e[st] insipientia meam[us] sinistro oculo
int[er]p[re]tabit. Simplicitate[m] meam[us] morte
p[ro]p[ter] causa[m] qua[m] lupi dixi. Quis e[st] foren
liu[us] prolixus ignarus op[er]u[m] et t[ame]n solu[m] e[st]
te[st]is in lup[is] infirmitate iam fractus. n[on] sub
hui[us] studij p[ro]ano oculositate. que certe
scriptura multa mala docuit. nullaten[us]
effugere potuiss[et]. *Incipit liber. Capitulum p[ri]mu[m].*

Huiusmodi de monte dei orientale
lume[n] et antiquu[m] illu[m] in religione
egipti[um] feruore[m] tenebris o[mn]i[n]is
et gallicanis frigiditate[m] inferentibus:
vite solitarie exemplar et celestis
forma[m] conuersationis. occurre et occurre
sua[m] mea[m] in gaudio s[an]c[t]i sp[irit]us et in risu cordis
in fauore pietatis et in o[mn]i obsequio de
uote voluntatis. Qui etenim epulari in d[omi]no
et gaude[re] oportet: quia xp[ist]iane religionis
speciosissima p[ar]tio. qua[m] celos p[ro]p[ri]e
tange[re] videbatur. mortua erat et reuixit.
perierat et inu[en]ta est. Auditu
auris audiebam. ~~legebam in libris~~
nec credebam. ~~legebam in libris~~ et mira
bam de antiqua vite solitarie gloria et

magna in ea gra dei: ai subito invenimus eam i campis silue in monte dei in monte pingui vbi iam de ea pinguelitit speciosa deserti: et exultatione colles attingent. Ibi em p uos se offert oibz. et in vobis se demonstrat et ignota hactenus inotebat in paucis simplicibz: ipso uobis eam i gerente qm in paucas totu mndu sibi subicit: ipso mudo mirante.

Ex p simplices ds mndu subingunt. Caplin. ij.

Istet em magna et dina plane sine
 vint miracula que dñs gessit i
 ceruis: hoc tu vnu sup oia alia
 emittit. et oia cuncta illustrant. qd sicut
 dom. est in paucis simplicibz totu mndu
 et oem sapie eius altitudine sibi subinga
 uit. *Qd tunc cepit opari in vobis. Ita
 ita pr. qm sic bene placitū est ante te. Ab
 conditi hec a sapientibz et prudentibz
 huius seculi et reuelata ea puulis. Nolite
 timere pusillus grex ait dñs sed con
 fidite. qm coplacuit deo patri dare vo
 bis regnu. Videte em vocatioem vram
 factes. Vbi sapiens me vos. vbi scriba. vbi
 inquisitor huius seculi. Nam et si sūt ali
 qui me vos sapientes. per simplices tu
 sapientes aggregant. qui reges olim*

al. pte. .

no.

et philosophos mundi huius piscatores
sibi subiecit. Et tunc quod dicitur. Sapientes
secuti de spiritu mundi huius tumentes. Al-
ta sapientes. et frangentes. Sapie-
ter descendere in infernum. Vos autem dum
fodit per vos fovea. sicut cepit stul-
ti facti propter deum. pro stultum dei quod sapientia
est omnibus. huius christo dicitur apprehendite
humilem disciplinam ascendendi in celum.
Vra enim simplicitas iam multos provo-
cat ad emulationem. Vra sufficientia et
detestabilis paupertas iam multorum confu-
dit cupiditatem. Vra sciretiam iam car-
retum que tumultum facere videntur plerumque
intulit horrorem. Si qua ergo consolatio in
christo. si qua solatio in caritate. si qua vicia-
ra misericordia. si qua loquacitas spiritus. implete gau-
dium non meum tantummodo. sed omnium diligentium
nomen domini. ut in varietate veritatis de-
sturati de auro sapientie dei regine et casti-
tatis et castitatis sponsi. pro studio. Vra in-
carnata ad dei gloriam. et magnam coronam
vram. et gratiam omnium bonorum. hoc scilicet
nominis in laure et ornamentum. Sto-
mitate dico pro lingua nequa a quibus
condictione abscondat vos deus in ab

uonam de spiritu
mundi huius
p. m. l. y. d.

..
d.

5

condito fitaci sue: ^{duo} hominum impiorum qui
cum manifestum lumine veritatis obnubila-
re nequeunt. et solo nominatis nomine atul-
lancur. veres ipsi et in veteri mente nescie-
tes nova meditantur. Heteros veteres non
sapientes vinum novum quod si eis infunderent
ruperent. Sed hec novitas non est no-
vella vanitas. Res est enim antiqua reli-
gionis perfectio fidei in christo pietatis.
Anno hec conditis ecclesie dei a prophetis
prountrata usque noue gratie sole exorto:
in iohanne baptista in iustitiam et ino-
uata. Ab ipso domino similitudine celebra-
ta. Ab eius discipulis ipso parte compa-
ta. Cum in figuracionis gloria cum vidit-
sent. qui cum eo in monte sedo erant primo
pctus in eo abreptis sibi. et nescies
quid dicit. quia videri maiestate domini. ge-
bonum in primatum suum vilis est co-
clusisse. in eo autem presentissimum sibi. et sa-
entissimum quid dicit. Quia gustata
eius suauitate optimum sibi iudicant
in hoc tempore esse. Videri hanc in taber-
nulo domini. et cum supnoz quos in eo
viderat. compingunt dicens. Domine bonum
est nos hic esse. factam hic in taberna-

cula tibi vnū. moyſi vnū. ⁊ helie vnū.
In quo ſi auditis fuisset: factuꝝ. Paul-
dubio poſt modū erat alia tria: ſibi
vnū. Iacobo vnū. ⁊ iohāni vnū. Poſt
paſſionē vō dñi calente adhuc in cor-
dibus fidelū effuſi cū ſanguine meo-
ria recuti: ſolitaria hanc vitam
pſitentibz paup̄tate ſp̄s ſectantibz:
⁊ in ſp̄ualibz exercitijs. ⁊ in cōcepta-
tione dei pingue oām. alio in alio zelā-
tibz: deſerua repleta ſūt. Ex quibz legi-
mꝝ paulū. machariū. anthoniū. aſe-
tū. ⁊ alios q̄ plures in ſc̄e hñi cōuer-
ſationis republica cōſularco viros
egregia noia in ciuitate dei. nobiles
et ſumphales tyculos hñtes ⁊ victo-
ria ſc̄ali ⁊ p̄ncipis hñi mūdi. ⁊ cor-
pis ſin. ⁊ culci dñi dei ſin. ⁊ animi ſin.
Gleant q̄ qm̄ in tenebris ⁊ luce indi-
cantes vos arguūt nouitatis. ex habū-
dantia male volūtatū. ipi poaus arguē-
di ſūt. vecuſtatū ⁊ vanitatū. **Q̄ carthē ſp̄**
Ad ⁊ laudatores. hñt laudatores ⁊ detractores
⁊ detractores ſemp̄ carū habituri. **Ep̄. 11**
ſicut ⁊ dñs laudatores p̄terite:
⁊ qđ bonū in vob̄ amant. hoc in

eis amate. Detractores dissimilate. z
 pro eis orate. z obliti que retro sunt. p̄-
 gressis laudatis que iura iter vobis
 a dextis z a sinistris posita sunt. in anno-
 ra v̄ra vos extendite. Si em̄ ad singula
 volueritis ul' laudatoribz respondere.
 ul' cū detractoribz litigare. tempus p̄di-
 tis. an̄ in p̄posito sc̄o nō leuis tactura
 est. A fr̄is em̄ ad celū festinantē qui mo-
 zatū. z si nō deinet. plimū tū nocet.
 Nolite negligē. ~~tempus~~ nolite tardare. gr̄a-
 dis vobis recitat via. Altissima em̄ est
 p̄fessio v̄ra. celos m̄lit. p̄r̄ angelis ē.
 angelice similitis puritas. Nō em̄ colū
 vomitis oēm latitē. sed z om̄is latitatis
 p̄fationē. z oīs cōlūmationis finē. *Q nō sit*

}
 }
 }

.No.

Non ē v̄r̄m languere. p̄fōz gr̄a obfuarē
 em̄ gr̄a p̄cepta. neqz h̄. p̄cepta. *Cap. iij.*
 colū attendere quid p̄cipiat d̄s.
 sed quid velit. p̄bantes que sit
 volūtas dei bona z beneplacens. z p̄-
 fecta. Alioz est em̄ seruire deo. v̄roz ad
 herē. Alioz est deū credere scire. amare.
 reuereri. v̄r̄m est sapere. cognoscere. in-
 telligē. siqu. Magnū ē h̄. arduū est hoc.
 Sz oīpotes z bonū ē qui in vob̄ ē pius

}
 }

promissor fidelis redditor inextinguibilis
lutor qui magno eius amore magna pati-
entibus et in fide et in spe gratie eius. in do-
ra viribus suis aggredientibus et volun-
tate et desiderio suggerit in id ipsum. Et
qui gratiam voluntatis progauit. Subro-
gabit eam ad prouentum prouentum virtu-
tis. cuius si fideliter fecerit homo quod potuerit. et
superbiae in superbiae ipse in misericordi-
ter patrum suo iudicium faciet et accusa-
re defendet. quia quod habuit homo hoc fecit.

¶ Perfectus

¶ Omnia q. d. d. d.

Ab sit in fides et concordia vestre caritativa.
et pernitentia et humilitate vestra et ab ore
vestro omnis altitudo. Quia alium sapere
mors est. et facile est in alto se conueni-
obscure scire et de vita periclitari. No-
me alium professionem vestre imponite.
alium titulum operi vestro inscribite. Feras
vos ponas in domibus et cauetis et
bestias que aliter a quibus hominum more
domari non poterant estimare. et
appellare longe super vos virtute eorum
suspicientes et gloria admirantes qui
ambiderari fortissimi sicut Athyille
iudex israel qui usque manu utebatur pro
dextra. et quod diu deuotissime licet intus

¶ M. b. n.

vitare amat. caritate contemplande vaci-
tatis. Et cum natus vocat. ut officium tra-
hit propallie se foris mutuavit non aut
pro veritate adimplende caritatis. **Quo**

Que serue dei **indicer. nisi seipos. Cap. v.**

ne quoscunqz quos imitas non vis.
Dignare videas. Volo hoc facias
in egitudine adhuc tua. qd cum sit
mulum est faciebat. qui dicebat. Venit
ihc xps peccatores saluos facere quoz p-
mi ego sum. Reqs em hoc dicebat paulus
menacendi papitatione. sed estimadi
affectione. Tam diu em quis pccu luit
que nosce z flere debeat ignorat. qd diu
aliena curiose experiri desiderat. Qui
em pccu examinando semet ipm intel-
ligit. suo pccu nulli pccu par esse esti-
mat. qd non vult. cum intelligit. Volo
fuit nulqz arbitris luce solem comu-
ne diei. nisi in cella tua. Nulqz esse lectu-
nisi apud te. Nulqz opari gram dei. nisi
in colia tua. An contarioz deus tm.
ymo z omi. Misere em omi deus. z
nichil odit eoz que fecit. Malo te cogitare
vbiqz esse serenm. nisi apud te. z pelus
esse de te qd de aliquo estimare. Cu timoe

no. no.

potius & tremore vram ipoz salute
 opamur. nec quales sunt alij: sed qua
 les ex vobis fiant: quoniam in vobis e cogi
 tate: non solummodo qui modo sunt: sed & qui p
 vos futuri sunt: quos in seipso politico imi
 tatores estis habituri. **E**x vobis enim ex vobis
 exemplo ex auctoritate vram in religione h
 pendere habet ois posteritas ordinis
 huius sancti. Vos in eo pres: vos in eo imi
 tutores cum debita cum debita imitatio
 reuerentia appellabimur: a successoribus
 vestris. **Q**uidquid a vobis constitutum quidquid vo
 bis tenentibus & seruantibus in conseruandi
 ne fuit nullum: ab omni retractione et
 posteris vestris tenendum erit et seruandum.
Nec fas erit ab aliquo immutari. **H**ic enim
 de vobis erit apud eos: sicut de immutabi
 lilibus legibus superne & eterne veritatis est
 apud nos: quas seruari oibus expedit
 & scire non aude licet aliam diuidere.
Deo autem gratias quia nec indignum vobis non
 inutile erit posteris si pie si fortiter: & vos
 tenueritis & ipsi in vobis fideliter imite
 aut quod interim tenetis. **E**t si quid a h
 adhuc sapere oportuerit: hoc deus
 vobis reuelabit. **P**salua enim pro oia car

Qui valens sine
 cura patrum.

Aoret h. l. g. rasi
 dissoluit non omnes
 statuta sui ordinis.

sufficientis catholicis sciantis debita et
 cum oratione et diuina reuerentia multum
 in alpinis illis horridis et continuis fri-
 goribus uicinis sunt que frugaliter sufficiunt
 etiam et uoluntaria paupertate sectantibus.
 In his diuinitatibus regionibus non adeo uicinis
 videntur. **I**ntelligite que dico. Dabit enim
 Dominus uobis intellectum. Gaudeo autem in uobis
 et haec absens corpe sed pius spiritu et ui-
 uens ordine uirum sed et seruore spiritus sed
 et habundantia pacis sed gratiam simplici-
 tatis in proposito rigore in dilectione mu-
 tua ipsam sancti spiritus suauitatem et plenam orationem
 in conuersatione uestra formam pietatis. In
 recordatione montis dei totus exulto.
 et pueritas sancti spiritus et pignus gratie in specie et el-
 centis in eo religionis deuotus adoro.
Nam et ipsi montis dei nomen bone spei
 praefert ostensionem. Et quod sicut psalmista
 dicit de monte domini quod habitura sit in eo
 gratia querentium dominum. querentium faciem dei
 iacob innocens manibus et mundo corde.
 et qui non accepit in vano animam suam. Ipsa
 est enim professio uestra querere deum iacob. non
 sicut hominum more. sed querere ipsam faciem. fa-
 ciem dei quam uidit iacob. qui dixit **Vidi**

no.

dm̄m facie ad facie z salua fca est aia mea
facie em̄ dei hoc est cognitiōne eius que ē
facie ad facie quā vidit iacob. de qua dicit
apls. Sic cognoscim̄ sicut et cognitus
sum. Et sic videm̄ p̄ speculū in enigmate
tūc at̄ facie ad facie z sicuti est. Hanc
in hac vita q̄rē q̄ p̄ innocētia matuū z
mūdicā cordis ip̄a docet pietas que
sicut dicit iob cultus dei quā qui nō hz
in vano accepit aiam suā. **Hoc ē frust**
vunt. ul̄ oīno nō vunt. dū nō vunt ea
vita p̄ quā ut in ea vunt. accepit aiaz
suam. **Pietas em̄** hec est iugis dei mēo
ria cōtinua intencōis actio ad intelli
genciā eius in defessa affectio in amore
eius vt nulla vniq̄ seruū dei in viciat.
nō dicitur dies s̄ hora. nisi ul̄ in exer
cicij labore z proficiendi studio. ul̄ in
expiencie dulcedine z fruedi gaudio.
Hec ē pietas de qua ap̄ls dilam̄ dila
pulū timonet. dicit. **Exce** resp̄m ad
pietate. nam corporalis exercitatio ad mo
dici utilis est. pietas vō ad om̄e opus
bonū utilis est. habens p̄missionem
vite que nūc est. z fut̄e. **Pietatis em̄** nō
solū forma. sed et veritate in oibz z p̄ oibz

**Et frustra vi
uit. q̄ pietate
careat. Cap. vi**

Nota bñ.

habitus veteri reprimetur & p[ro]p[ri]u[m] v[er]u[m]
 requirit. Nam sicut id[em] dicit ap[osto]l[us]. **Sic**
aliqui forma[m] quide[m] pietatis habentes:
veru[m] at[que] u[er]a[m] abnegantes. Hanc quauis
u[er]u[m] no[n] habet in co[n]scie[n]cia no[n] exhibet in
vita nec exeret in cella no[n] solitarius
sed solus dicendus e[st]. n[on] cella ei cella. s[ed]
reclusio & attritio. Vere em[en]d solus cu[m] quo
deus no[n] est. Vere reclusus est qui in deo
liber[us] no[n] e[st]. Solitudo em[en]d & reclusio no[n] a
miserie sunt. Cella at[que] nequaquam debet
esse reclusio necessitatis sed comitatu[m] pa
cis & ostiu[m] clausu[m] no[n] latebre sed seren[us]
Cu[m] quo em[en]d de[us] no[n] est. nu[m]quam nu[m]quam est sol[us].
q[ui] cu[m] solus. Tunc em[en]d libere fruit[ur] gaudio
suo. Tunc ipe sibi suus e[st] ad fruendu[m] deo
in se & se in deo. Tunc in luce u[er]itatis &
in sereno mundi cordis. utroq[ue] patet sibi
pura conscie[n]cia & libere se in fundit affect
tata de deo memoria. & uel illu[m]inat in cel
les & bono suo fruit[ur] affectus. uel libere
se ip[s]u[m] deflet hu[m]ane fragilitatis defect[us].
Propter hoc sed in forma[m] p[ro]p[ri]u[m] u[er]u[m] sa[m] ha
bitantes in cellis potius q[ua]m in cellis. ex
cluso a vobis seculo toto. totos vos i
clusistis cu[m] deo. De laude & multitudine celle. Cap. vii.

.. Cont[ra] ypo[cr]is[is].

Ms.

no[n] dicitur p[er] se. ante
magis dicitur de reclusio
et tunc dicitur q[ui] sol[us]
tunc.

.. De as[pi]ritate
celi & celle ..

u

Celle liquidæ & celi habitatio cognate
sunt. Quia sicut celum & cella ad invicem
videntur habere aliquam cognationem nominis. Sic
cella & pietatis. Ascendendo enim & celum & cel-
la nomen videtur habere & quod celat in celis.
hoc in cellis. Quid nam est hoc? Votare deo.
Sicut deo. Quod cum secundum ordinem secundum pietatem
fideliter celebratur & in celis. Audeo di-
cere sicut angeli de cellas habent per celis & equi
delectantur in cellis ac sicut in celis. Nam cum
in cella iugiter actitantur celestia. celum cel-
le & sacramenti similitudine & pietatis af-
fectu & illius operis effectu primum efficiuntur in
quam oranti vel & a corpore exiit. a cella in
celum longa vel difficilis via invenitur. A
cella enim sepe in celum ascendit & orant
nunquam a cella in infernum descendit. nisi
sicut dicit psalmista. Descendant in infer-
num viventes & descendant morientes.
Hoc enim modo cellarum incolæ sepe descendunt
in infernum. sicut enim assidue contem-
plando revivere amant gaudia celestia ut ar-
dentius ea appetant. sic & dolores inferni.
ut horreant & refugiant & hoc est quod
impant inimicis suis orantes. ut des-
cendant in infernum viventes & moriens

q. generat celis
h. 2. t. cellis. A

De bono celle

11°

A. 2.

Ubi cellis alijs.
aut magis descendit
morietur in infernum.

Ho. 8

aut vir vniq[ue] aliquis a cella in infernu[m]
 descendit q[uod] vir vniq[ue] aliquis in li[ber]o celo
 p[re]destinatus in ea usq[ue] ad morte[m] p[er]s[er]u-
 tit. sicut atq[ue] ut fructu[m] ventris sui
 cella fouet; nutrit; amplectit[ur]; & ad
 plenitudin[em] p[er]fectionis p[ro]ducit; & collo-
 quio dei dignu[m] effiat. Alienu[m] v[er]o ut
 suppositu[m] abdicat; & se natus; & proiat.
 Unde salue ait d[omi]n[us] ad moysen cala-
 mentu[m] pedutu[m] & locus em in quo stas.
 terra scilicet & portu[m] em mortu[m] af-
 fectionu[m] ul' ho[mo]nem mortu[m] a corde. locus
 scilicet ul' tra[n]s[itu]s neq[ue] diu p[er]s[er]uat. Cella tra[n]s[itu]s
 & locus scilicet em quo d[omi]n[us] & seruus eius sepe
 colloquunt[ur]. sicut vir ad amicu[m] suu[m] in quo
 crebro fidelis tra[n]s[itu]s v[er]bo dei co[n]iungit. sponsa
 sponso loquit[ur]. crebris celestia hu[m]anis di-
 na iungit. Siquide[m] sicut reph[ra]im em dei.
 sic cella e[st] seru[us] dei. Et in te[m]plo em & in
 cella dina tractant[ur]. sed crebrius in cella
 In te[m]plo visibilib[us] & figuratiue aliq[ui]n
 xpiane pietatis sacramenta dispensant[ur].
 In cellis v[er]o sicut in celis ip[s]a veritate ip[s]o
 ordine. & si no[n] diu ip[s]a puritatis manet
 tate ul' eritatis securitate. res ip[s]a om[n]i
 sacramentoz fidei n[ost]re celebrant[ur] assidue

Ho. 6.

Cella reph[ra]im ee
mor[itu]m d[omi]ni
no[n] p[er]s[er]uat

Ho. 6.

Iuxta sicut dicitur est. alienum qui non est si-
lius gratie aius a se proiat qui ab ortu
cuomittit tanquam in vale ac noxium cibum.

ecclij
Nec diu talem panem patitur in viscibus suis
officiaria pietatis venit quod pes superbie
et asportat eum. manus patris et mouet
eum et expulsus non potest stare. sed fugit
misere nudus et tremebundus sicut cayn
a facie domini. expositus vicinis et demonibus.
ut qui prope in uenerit eum morte ante oca
dat. Vel si aliqui diu durauerit in ea non
uirtutis conditio. sed peracta miseria
sic ei cella est quae carcer. aut sicut uincti
sepultura perculente aut flagellato
sapienter sapientior est et iustus lanabit
manus suas in sanguine patris. sicut
g. dicit propheta. Si conuerteris. et conuerteris. hoc
est peractio conuersionis culmine apprehende.

No.
cellenle

Ruth enim in eodem statu diu esse concedit
seruo dei tempore a placet a delectatione
et a curia in te. aut in uisiora uiget
Ab oibus aut nobis peractio erigit licet non
uniformis. sed si in apice inape peractio
si iam in profectu es. hoc ipsum peractio age. si
iam peractio aliquo attigisti. remete ipsum
in te metipso metire. Et dicit cum apostolo. non

peractio apostolo dicitur

quam apprehendi a p[er]fectis s[an]ctis. Sequor
 aut[em] si forte comprehēda[m] in quo & cōphē-
 sus sū. vnu ē nat[ur]a. Que q[ui]dē v[er]bo sūt
 obliuiscens & ad que sūt p[er]ora extēdēs
 meip[s]m ad d[es]tinatū p[er]sequor brauiū
 sup[er]ne vocacionis i[n] xpo ihu. De inde ad
 dit. *Orat[ur] aut[em] p[er]f[ect]a s[an]cti h[oc] sapiam[us].*
 In quo manifeste ap[osto]lo dicente declara-
 q[ui] p[er]f[ect]e eor[um] que ratio sūt obliuio & p[er]-
 f[ect]a in t[er]m[in]a extensio. *Ista ē ho[m]i[n]is*
 multi in hac p[er]f[ect]io. Et p[er]f[ect]io h[uius] p[er]f[ect]io-
 nis ubi est. vbi est brauiū sup[er]ne voca-
 cionis p[er]f[ect]a app[re]hensio. *De triplici statu. l.*

vita

Hec aut[em] mo[do] sicut stella. *m[un]di. r[ati]o[n]ali.*
 a stella differt in claritate & *spirituali.*
 sic cella a cella in cōu[er]sa adē. *Iua. viij.*
 p[er]ficiat[ur] s[an]cti & p[ro]ficiat[ur] & p[er]f[ect]o[r]ū. Ina-
 p[er]ficiat[ur] aut[em] dia p[er]f[ect]a a[n]i[m]alis. p[ro]ficiat[ur] aut[em]
 r[ati]o[n]alis. p[er]f[ect]o[r]ū sp[irit]ualis. Ignoscendū aut[em]
 q[ui] in aliq[ui]bz ē eis qui adhuc sūt a[n]i[m]ales.
 in quibz ignosca nō debet eis qui iam
 h[ab]ent q[ui] r[ati]o[n]ales. P[er]f[ect]o[r]ū q[ui] r[ati]o[n]alibz
 in quibz dā ignoscat in quibz nō ignoscat
 sp[irit]ualibz quoz p[er]f[ect]a debent esse o[mn]ia &
 imitacione & laude potius q[ui] rep[re]h[en]-
 sione digna. Et cū ex h[uius] t[er]m[in]is quibz ho[m]i[n]is.

No. moche
fridm tuu.

collet ois status religionis qui sicut
ppis noibz distingunt. sic eam dircolni.
ex suoz ppetate studioz. Debent em
oms filii dei in die qui est diligenter
prospice qd quid delit tibi. pp quid vene
runt. quousqz puenerit. in quo pfiae
di statu singulis diebz ul horis sua se nrio
in ueligaio dephendat. **De utiqz statu. pfectu.**

.x.
De utiqz statu.
p sic em qd xpe.

Sunt etenim animales qui p se n. roe agunt et p se
nec trahunt affectu. in ul auctoi tate comoti ul doctrina comoniti
ul exemplo pronocati approbat bonu
ubi inveniunt. z qd ceu sed ad manu tti
sequunt hoc e imitant. **S**unt ronale
qui p rois iudiciu z naturatis sac dil
creaone habet z cognaone boni z ap
peniti. s. nodu affectu hnt. **S**unt pba
qui spu agunt qz spu sco pleni. **S**unt
z qui sapit eis trahunt affectu sapietes
uocant. **Q**uia vo mouit eos qis hnt
sicut ohm mouit gedone qis sa indu
mentu. quales appellant. **S**unt in
cia corpus se habet. **S**ed s. cia am se hnt
Seruus non i deo requie. **Q**uoz singli
sicut clam hnt proficiendi rone. **S**ic
in que suo certam hnt pfaioms lue

mensura. Inicium boni in conversione
 animi est perfecta obedientia. Perfectus subigit
 corpus suum in servitutem redigit. Perfectio
 vultus boni habet consuetudinem vertit
 in delectatione. Inicium vero rationalis est intel
 ligere que in doctrina fidei apponuntur ei.
 Perfectus tanta penetrare qualia apponuntur.
 Perfectio autem in mentis affectum transiit iudi
 cium rationis. Perfectio vero hominis rationalis inicitium
 est spiritualis. Perfectus eius revelata facie
 gloriam dei speculatur. Perfectio vero intransformati
 in eandem imaginem a claritate in clari
 tate sicut a domino spiritu.

De appetate animalis. Cap.

Ut per primum persequamur de primo decimum.
 Animalitas est vite modus sensu
 bus corporis serviens sicut anima que est
 se presentis corporis cum delectatione delecta
 tiones corporum affectat eorum firmatione pal
 at ut nutrit sensuualitate sua. Deu autem ut
 se regrediens et corpora quibus fortis glutit
 no amois et consuetudinis adhecit in locum
 in corporee nature sicut terre non spirituales
 eorum illuc sicut contrahit imagines et am
 abilitate ibi cum eis convertat. Quibus allue
 scia cum nil putat esse nisi ut quale foris re
 liquit ut quale intus contrahit. Quod in his

iocundū habet in delectationē corporis viuē;
cū autē ab eis auertit. nescit n̄ corpora yma
gmando cogitare. Cū vō ad cogitanda
quāta ul' dīna se erigit. nō aliud de eis
q' de corpibz ul' corporalibz p̄t estimare.
Hec auersa a deo fit auersa: n̄ minū
in se metip̄am sunt remissa: z tā bruta
q' regi ul' nō possit ul' nohit. Cū vō ip̄a sibi
ex se p' cupbia sūt minū abrepta. sūt
prudencia carnis. z ip̄a sibi sapia eē vide
nī stulticia sit. dicere a plo. dicentes se eē sa
pientes stulti sūt. porro ad deū cōu
sa sit scā simplicitas. hoc eē eadē q' cōu idē
volūtas sicut sūt i iob. vñ simplex z rōs
at timens deū. ipe eē em simplicitas. p̄tē
ad deū cōu sa volūtas. vñ petens a
dño hanc requirens. nō ambiens mul
tiplicari i seculo. vel est simplicitas i cō
uersatione vera hūilitas. scilz vñtis ma
gis cōuāam amplectens q' fama. n̄ nō
refugit p̄ simplex videri. stultus in
hoc seculo ut sit sapiens i deo. vel sim
plicitas sola eē ad deū volūtas. scilz nōdū
rōe formata ut amor sit. ul' formata
volūtas nōdū illūata ut sit caritas.
idē amoris iocūditas. Simplicitas q'

De bō simplici.

inuicū aliquid in seipā hñs carē dei hoc
 est voluntate simplice & bonāq; sua. boni
 hoīs in forme matia in p̄mordio cōuilio
 ms sue auctoi suo est offert formā dā.
 itā em ai bona voluntate habens etiā in
 inuicū sapie id est timore dñi ex ipō col
 ligit nec p se eam formā posse ul' n.
 quodqd tū expediri stulto q; seruire sapiēti
 Itaq; se hoī p̄r dñi subiciens ipam ei bonā
 voluntate cōmittit in deo formā dā in sen
 su & in spū hñi. itā q; timore dei ma
 piente opari oēm v̄tutū plenitudinē.
 dñi p̄ uilitiā defert maiori p̄ prudē
 nā se nō credit sibi p̄ spūcia refugit
 discernere. q; fortitudine totū obedie
 ac se subdit nō discernende. s; ad im
 plence. Hec em ē vroz an a dño p̄api
 tur. Et ad virū tuū est cōuersio tua
Vir ei p̄ro ul' sp̄s eius est sicut ubi alij
Huic em viro rē obedit vir simplex
 & rēus in semetipō. rectus at sepe
 ut tua. In altero q; in semetipō. Ex
 p̄cepto aut dñi & ipō ordie natē ha
 bere debet vroz ad virū suū. aīalitas
 ad spū suū. ut ad spūalem aliq; virū.
 cōuersatione legitima. h. ē obediaz p̄tūz.
 cōuisione

Perfectu obedientia. De p[er]f[ect]a obe[di]entia inapi-
est in inapiente in disciplina. **enciu. xi.**
Hoc e[st] no[n] discernere quid ut q[ui]e p[ro]cipia[n]t?
Sed ad hoc t[ame]n in[te]nti ut fidelit[er] z humiliter
fiat q[uo]d a maiore p[ro]cipit. Lignu[m] em[en]t[er] l[ic]et bo[n]i
z mali in paradiso. c[on]suetudo disciplina[m] e[st]
in c[on]versatio[n]e religionis penes patre[m]
sp[irit]uale[m] qui diiudicat o[mn]ia. ip[s]e vo[ro] a ne-
mine diiudicat. Ip[s]e est discernere. Atior e[st]
obedire dicente moysi. Audi isrl[el] z t[er]re
Adam gustavit in matu[m] suu[m] de ligno
Venit edoctus ab eo qui suggerendo ait
Quare p[re]cepit vob[is] ut de ligno q[uo]d est i[n]
medio paradisi no[n] comederetis. Ecce dis-
creta aut[em] p[re]ceptu[m] sit. Et addit. Sicut em[en]t[er] d[icit]
q[uo]d qua hora comederitis. aperient[ur] oculi
v[ost]ri z eritis sicut dii. Ecce quid p[re]ceptu[m] sit
sals[us] q[uo]d deos fieri no[n] sinat. discere em[en]t[er] come-
dit. inobediens f[aci]s e[st] z de paradiso eiectus
est. Sic z a[nt]ialem disciplina[m] nomina[m] pru-
dente[m] inapiente[m] sapiente[m]. in cella poste
diu c[on]sistere in c[on]gregatio[n]e durare in
possibile est. Saulus fiat ut sit sapi-
ens. z hoc eius sit o[mn]is disciplina. ut in h[oc]
ei nulla sit disciplina. hoc eius o[mn]is sapia
sit. ut in hac p[ar]te nulla ei sit. In eo vo[ro]

14

in quo se sibi aialitas rōqz cōstant in
natū hūane aīe. relictus ē a cātoze bo
no ītelles z īgeniū z ī īgenio ars
in quo cōstituit de hōiem sup oīa opa
manū suaz z oīa ista secularia sub
leat sub pedibz eīā animalī supbo ī
estimonū naturalis dignitatis z sili
tudis deī amille. Simplicia vō z hūm
in auxiliū recipiende dignitatis z cō
seruande silitudis ī hoc qd notū est
deī manifestū est ī illis. In hō estīmat
de creatū cātoz ī hō cognoscat iusticia
deī. Et qui hū agit digni sūt vitā.
Qui vō male digni sūt morte. In hoc
cātura que sponte hōi bono seruit
ad naturā subiat z aptat ut seruiat
ad eā que ē ex pcepto nātate z ad vo
lūtatē. Hinc ē qd z quā vite nātā z
bonis z malis vtilia z ī gne suo pul
cherriā z a bonis z a malis hōibz sūt
sūt z fiant. oībz manifestū est. Hinc
em ī hīs ul' opificis ul' edificis p
inmutabilit' multiplices hōm adinve
niones tot pcellerūt mōi studioz tot
gnā pfectibz subaltates exquilitē.
sūt. Artes eloquēcie dignitatū officiozqz

Varietates: & inuicabiles cōquifiaones
 huius seculi quibus hoīes illi eadē qui dicitur
 sapientes huius mūdi cū eis qui sūt sim-
 plices filii dei puter vtiuntur ad necessita-
 tē & vtilitatē. Sed illi abutuntur eis ad au-
 riositatē & supbiā & voluptatē. Huius autē
 seruiunt in eis p̄r necessitatē: alibi hāntes
 suā suauitatē. Ideo illos seruos sensu-
 ū suoz & corpm suoz sequuntur fructus
 carnis sue qui sūt fornicatio: inuidia:
 luxuria: inuidia: cōtenciones: emula-
 ciones: ire: dissenciones: inuidie cōmel-
 sationes ebrietates & huius similia. Que quāz
 agunt regnū dei nō cōsequuntur. Hos autē
 fructus sp̄s qui sūt caritas: gaudium: pax:
 paciā: benignitas: longanimitas: bonitas:
 mansuetudo: fides: modestia: castitas:
 cōtinentia & pietas: p̄missionē hāntes
 vite que nūc ē & future. *De diuilitate vana*

.xij.

scilicet

vide
A III

Huius vāz q̄ diuini actu sūt. *cogitatio*
 hoīes tales actiones: deus autē volū-
 tates discernit & intenciones. Cū
 vō vnusq̄q̄ redit in suā vniūq̄q̄ ex
 fructibus intencions sue palat cōsuetū
 suā. Sed tū ab vtroq̄ eque ad cōsuetū
 reditur: q̄ nemo ad cā redire amat.

15
post actionē qui rē iūrenone ad bo-
nū agendū ab ea nō p̄finit. qm̄ cū
redit ad cōsciam. s̄ nō dū viat cōcupis-
cencia suā inveniit ibi de ip̄a cōcupis-
cencia sua ut suaves delectaciones
ut graues corrosiones. ⁊ inde multi-
plicat cogitaciones. **Qm̄** vō iā cōcu-
piscencia viat. q̄ dū tū veri boni ma-
ior cōcupiscencia ul' maior delectacio
mentē eius nō obtineit. tū exorta
quadā voluptate gestoz visoz au-
ditoz patit ymaginaciones. Vñ i
vtrōqz lūbi implent' illusionibz de-
lectacionū. ⁊ ad cogitanda quālibet
ul' dīna hūmē oculoꝝ ⁊ ip̄m nō est. Alioz
secū. **Qm̄** cū pugnat cōt' cōcupiscē-
nas molestias patit. quas vincē nō
huc nō p̄ualet ad p̄fectū per
affectiones. **Qm̄** vō iā ad libertate
excutē a se nō p̄t affectionū ymagi-
naciones. ⁊ noxias ul' occupatorias ul'
oiosas que exinde p̄adim oriūt co-
gitaciones. Vñc i tpe psalmodie ⁊
orōnis ceteroz qz exercicioꝝ quālibet
in corde scriu dei ead' nolentis ⁊ re-
luctantis ymaginaciones volūntatis.

z sancta simata cogitationū versant aq̄bz
velut ambz inmundis insidentibz z cū
nolantibz satisfaciū deuocōnis ubi oīno
rapit de manu tenētis ul sepe pollut
usqz ad lacrimas offerentis. sicqz misera
bilis z iniqua misere aīe diuisio. spū z
rōe volūtate cordis z intēcionē z corpis
propriū obsequiū sibi defendente. aīa h
vō impbitate affectū sibi p̄cipiente z
intellectū. mente sepi sine fructu re
manēte. Hinc infirmitatibz aīnis z
in quibz cōcupiscēcie carnis z seculi nō
dū sūt p̄fē mortificate. passim vicia
curiositatis ebulliūt. Hinc solitudis
z silentii querūt in ordinate z p̄posito
inimice cōsolacionones. in via r̄gia gū
militacionū. furtiua p̄e volūtatis di
uerticula. p̄supcio nōmitatū. solitorū
fastidū. Que q̄cē egri aīni pruritu
z tedū q̄ cōstancie vident ad hora
lenite. s̄ allestiaūt z attendūt ut p̄
modū neque feruent. z amph̄ pru
riant z afficiant. Hinc cū sūt coti
die noue ocupaciones. noue attonū
ul labor adinēcionēs. locēs diuerse
nō ad edificandū aīni. s̄ ad fallendū

.xiii.

queri ut haberi possit. *De discreto gubernadi*

Primū nāq; docēdus ē. *ut iore hōiem.*
Prudis incola heremī scdm̄ ap̄lica
pauli institutionē ut exhibeat
corpus hostiā viuere scdm̄ deo pla
cente. rōnabile obsequiū suū. Quā eadē
cōpescens ī nouiāo feruore aīahs hōis
qui nodū papit ea que dei sūt. scdm̄ q̄na
lia z dīna ip̄ opam. *ip̄ dāo scdm̄ z cu*
riolam in quibus ne lubūxit dīas. *scdm̄*
Dico em̄ p̄ grām que data ē m̄ oibz q̄
sūt m̄ vos nō plus scdm̄ q̄ opz scdm̄.
z scdm̄ ad sobrietatē. *Q̄na em̄ oīs ut*
p̄pue aīahs hōis institutio scdm̄ corp̄
est. z extioris hōis cōpōne. docēdus ē
rōnabiliter mortificare mēbra sua que
sūt sup̄ trā. z m̄ carne z sp̄m̄ que ī
vīcē m̄giter aduersū se cōcupiscūt. m̄
tū rois z dīlacionis habē iudiciū.
n̄. aīahs eoz ī iudicio accipe p̄sonā.
Docendū est sic h̄re corpus suū sicut
egrū cōmēdātū. cū eadē multū volen
ti m̄vcha sūt negāt. vaha hō eadē
volenti ingerenda. sic de eo agē sicut
de nō suo. sed eī a quo p̄cio magno
empti sum. ut gloriificem̄ eū ī corp̄e

nro Burlu qz dcedus e cane qd pctori
 iplo dñs p ppheta mperat. Pleatne
 inqt me post egu vrm. Sultu qz est
 cauendu: ne pro necessariis hm9 ul
 comodis appoliti rectitudine ul dig
 nitate ne in honore ~~corpis~~ ul amore
 corpus sinat in aliquo aliqn degene
 rare spm lum. Ideo qz diuinus quidem
 tractatndu e corpus ne rebellet ne i
 colat. Sic tu ut seruire suffiaat qz
 ad sermedu spm datu est; nec sic hndu
 est taq ppe illud viuam. Sed taq sine
 quo viuere no possum9. Sed us em qd
 hem9 cu corpe no qnauq volum9 pos
 sum9 abrupet. Sed legitima ei resoluao
 ne paoent nos expectare oportet.
Et interim que legitimi feceris sut ob
 seruare. Sic g nobis cu eo est conuenie
 du quali no diu nobis cu eo sit como
 randu. Sic qz si alit eueniret no vi
 geam ad exendū heremi ul monal
 teriu. In quo corpe multu erat serui
 pulose laborandū z periculose sepe
 fuerat errandū. nisi lex obediencie
 z celle plena qm institucionis for
 ma semel tradens ingredienti de

vice

victu vestitu labore z quiete de silē
tio z solitudine z quietudie z oibz que
ad hoīs exterioris cultū ul' necessitate
spectant. si em obedientē z pacatē
z quietū in reliquū cautū z securū red
deret. In quibz si semel cūcūca lūc
oīa z preclā sūt supflua sicut in
cōgrue sufficiēcie terminos z grāhs
cōtinēcie limites cūscripta sūt nōnā
vt sic z qd fortes cupiunt z in firmi
nō refugiant n. vltiq' qntitas cōcedoz
cedere possit in aliquo vtencū cū grāz
actione cōcūam. nec que sūt amputa
ta tēptare aliquaten' debeant in seruo
dei corpis bene morigerati z rē edu
cati sufficiēcia. In quibz sicut Salomon
diat. **Q**ui ambulat in simplicitate ambulat
cōfidenter. **Q**ui vō mētis est dure cor
tuet in malū; licet em' necessitas sic sic
ordinata ut n. querele vltiq' locus sit
vllus. z oīs sic supfluitas amputata.
si quid tū publice ul' pūatū addendū
est ul' minuendū. h. in pōris ē arbitrio
absq' oī scrupulo obedientiū subditoz
ul' pūalo. **De institutione triori. Cap. xv.**
Triarius est g' nouis hēmita.

ad quibus institutionis norma concupiscit
 carnis suae peccata continua domare et ad concupiscenda circa ad
 simpliciter conceptu venire. primum est
 alio die contra concupiscencia agnus inso-
 litarium novum delectantes. Cum servum
 de gratis deo servientem non cessent solli-
 citate vicia mercede oblate delectationis
 dyabolo suggerente carne concupiscite
 seculo concupiscenda ingerente. **Temptat**
ea. **Temptat** et nos dominus deus tuus ut
 sciat utrum eum diligamus an non. Non ut ipse
 qui nesciens agnoscit sed ut hoc pleni-
 ter in ipsa nobis temptatione innotescat. Et
 ille temptationes fatalis viciis et facile
 eis a ratione occurrunt que suspecte vel prima
 facie male innotescunt. Que vero sub specie
 boni se ingerunt et difficiliter discernuntur
 periculosius admittuntur. Sicut cum difficiliter
 hunc tenet mundus in eo quod bonum esse
 creditur et tamen non temptatus est omnis boni
 appetitus. Omnis autem temptationum et cogi-
 tationum malorum et invaluente sentina est
 oculi. Summa enim mentis malicia est oculi
 iners. Quia oculus sicut servus derisus
 sicut dies feriatus. Nomen quippe tam suspectum

.no.

nd

Et vanū & molle rei tam cte cā cre tā
 seuerē imponendū nō est. Quā nō est
 vacare deo ymo negoaiū om̄ nego
 aoz. Hoc ē qd quicūq; in cella nō agit
 fideliter & feruent. qd cūq; agit qd nō
 p̄ hoc agit vacat. Vbi pro vitando
 dao ociosa lectam ridiculū est. Dao
 cū at est qd ut nullā h̄c vtilitate n̄
 vtilitatis intēione. Rō at h̄c n̄ mō
 agendū est ut cū aliqua delectatiōe
 ul' sine grandi nauca vai dies tūci
 gat. sed ut caā de pacta dicta ad p̄
 tam mētis semp aliqd in cōlāa relia
 atz & aliquid cotidie in thesaurū cor
 dis congerat. Nec ea die boni cellicola
 se virille debet estimare in qua nil eoz
 egisse se recolit. p̄ que in cella vinit.

profrū

no. no.

.xvi.

Queris quid agas. *De exercitijs celle.*
 In quo te occupes. p̄mū est toti
 dianū orōniū sacrificiū ut lōms
 studii condiane cōlāe disculsiōi emē
 da nom. cōpōsitiōi. pars sua diei nō
 est neganda. Deinde opandū est caā
 aliquid manibz qd in iugie nō tam
 qd aīm delectando detineat ad horā
 q̄ qd opūalibz studis delectatiōe

cōseruetur & nutriat in quo remittat at
 in ad horam nō recoluat. Vñ se facile
 moy ut sibi ad se ipm̄ redendū ēē viliū
 fuit expediat: absq; cōtrouersia in herē
 tis voluntatis absq; contagio cōtracte de
 lectionis ut memorie ymaginātis. *De*

Non em̄ vñ *discretōe laboris. Cap. xvij.*
 ppter mulierē s̄ mulier p̄ vñū
 nō spūalia exercitia p̄ corporalia:
 sed corporalia p̄ spūalia. p̄terea sicut
 vno creato collati & cōpati est ad iuto
 riū simile sibi & ex ipā oīs cōtra sitū in
 ad iutorū spūalis studij necessaria s̄
 Rō tñ in hoc sp̄e que cōuenire videntur
 oīa corporalia exercitia: q̄ que tñ spūali
 bus p̄iore videntur habere similitudinē &
 affirmatē p̄iore. Sicut ad edificacionē
 spūalem meditari qd̄ scribat: ut scribē
 qd̄ legat. Subdiuina em̄ exercitia & opa
 sicut sensus distrahūt: sic sepe & spm̄ ex
 hauriūt: n̄ cū grauiore iuratiū opm̄
 labore fit magna cōtricio corporis ulq; ad
 cōtricionē & hūmiliacionē cordis. Fanga
 tioms que pressura expmūt sepe vehe
 mencioris affc̄m deuocions. Ad eam
 in labore ieiunio & vigiliis & oīm in

quibus afflictio corporis e[st] cerebro fieri ma[ni]festu[m] est. Verius. In a[n]i[m]o z p[ro]cedens ad o[mn]e[m] se co[m]pat[ur] labore[m] n[on] in eo dissoluit[ur] s[ed] p[er] e[um] magis in seip[s]u[m] recolligit[ur]. Om[n]i temp[or]e p[er] oculos habens no[n] ta[m] q[uo]d agit q[uo]d quod agendo attendit om[n]is co[n]summationis attendit fine[m] quo in qua[m] veri[us] nitit[ur] in h[uius] ca[us]a feruent[ur] z h[uius] h[uius] manib[us] opat[ur]. tota[m] sibi corporis sui in hoc subiciens seruitute[m]. Cogit[ur] e[um] in vnu[m] sensus a disciplina bone voluntatis. h[uius] lasciuie eis vacat a p[ro]cedere laboris subactis sensib[us] z h[uius] h[uius] tati in obsequi[um] q[ui]s docent co[n]formari ei z in laboris p[ro]p[ri]etate z in expectat[i]o[n]e co[n]solationis. Exorbitata em[en] natura p[er] p[ro]p[ri]etate[m] z a co[n]dicio[n]is sue rectitudine exorbitans si ad deu[m] fuit co[n]uersa recapat cito pro mo[n] timoris z amoris que[m] habet ad deu[m] q[ui]cu[m]q[ue] p[er]didit aduersa z ubi cepit h[uius] reformati ad ymagi[n]e[m] conditoris sui. Hoc ca[us]a reforescens caro ex voluntate sua incipit co[n]formari reformato sp[irit]ui. Nam z con[tra] sensu[m] suu[m] incipit ea[m] delectare quodq[ue] delectat[ur]

Sp[irit]u[m] In sup[er]iorib[us]

Spm Insuper et multiplicata de fū suo expena
 pā multiplicat licens ad deū nō nūq̄
 Et cōtendit p̄cedere r̄cōrē suū. Delectatio
 nes em̄ nō pōm̄. s; mutam̄ a corpe
 ad am̄. a sensibz ad cōsciā. *De abstīnētia. xviii.*

P Am̄s sū. sūrens et simplex aqua.
 Poles ut legumina simplicia. neq̄q̄
 res delectabiles sūt. s; in amore
 sp̄i. et desiderio m̄ne delectatiois. Veni
 b̄n morigerato gratant̄ ex h̄is satisfact̄
 posse valde delectabile ē. Quot milia
 patipm̄ ex h̄is ut ex aliquo hor̄ delecta
 bile satisfaciūt nature. Facillie quippe
 et delectabile est ad iuncto amoris dei cō
 dimento. scōm̄ natām vniē. si inflama
 n̄ā nos p̄mitteret. qua sanata sua na
 turālibz natura aridet. *De labore. xix.*

E Odē mō et de labore rusticus duros
 habet nervos. fortes lacertos. hoc
 feat exercitatio. sine ea cū corpe mol
 lesat. voluntas facit v̄lū. v̄lū exercitāū.
 exercitāū vires. in oī labore subm̄strat.
 Sed recedam̄ ad p̄pōitū m̄m̄. hoc oibz mo
 dis agat labor et oī m̄m̄. ut nūq̄ sim̄
 oī oī. hoc temp̄ sit negotiū m̄m̄. ut p̄tē
 cōsumet̄ in nobis qd̄. dicit apl̄s aīa h̄bz et

no.

inapientibz: hūanū dico inq̄ p̄t̄ inbi-
mitate carnis vr̄e. sicut em̄ exhibuistis
membra vr̄a seruire inuidiæ & iniq̄-
tati ad iniquitate. Ita nūc exhibete me-
bra vr̄a seruire iusticie i sacrificacione.
Audiat hoc hacten⁹ amiaū corpis in
manu apuī aīalis homo. qm̄ iā inapit
corpus subdere spiritui & ad aptare se
met ipm̄ ad ea que dei sūt p̄cipienda.
& ad exuendā sedā seruitutis uicē
& carnis sue dūante cōsuetudinē. se
accigat. uicē sibi faciat cōr̄ uicē
& cōsuetudinē q̄t̄ cōsuetudinē. & affec-
tū sibi formet cōr̄ affectū. donec plena
meheat accepe delectacionē cōr̄ delectacionē.
ut delectacionibz seculi ac carnis scdm̄
apli saltem tm̄ delectet eū carē. quā p̄-
us eū delectabat eas habē. Tantū delec-
tet eū de membris corpis sicut seruire
iusticie in sacrificacionē. quā p̄us delecta-
bat seruire inuidiæ & iniquitati ad in-
iquitate. hec em̄ ē p̄fāo hoīs aīalis in
suo statu ul' nouiciū id ē inapientis. Om-
nī cōsumant hoc aīale ul' hūanū. q̄
uō repererit. retro si fideliter in antio-
pā se extenderit. t̄ato pueniet ad illud

dñm ut inapiat a pphendē sicut a pphē
 aus est & cognoscē sicut & cognitus est,
Hoc aut opus nō in vno sit momento
 cōsuaōis: nō est vni⁹ diei s; mlti tps.
 multi laboris. mlti sudoris. scdm grās
 dei misericordis & studiu hoīs volentis
 & cōsentis. Om̄ vō bonoz hoz officina
 est cella & stabili pscuerantia in ea
 q̄n qua quicūq; cū pauplate sua bene
 cōuenit dices. Quicūq; bonā voluntatē
 habuit seā habet quidq; ei ad bene
 viuendū opus est. Quicūq; bonē volū
 tati nō semp credi expedit. s; strenua
 est. s; regenda est. & marie in capiēte,
 Regat scē obediēcie regula bonā vo
 luntatē. illa vō corpus doceat. illud vol
 te cōsistere in vno loco cellā pati. seūq;
 morari. Qm̄ in pfiēte bonē cōpōsicio
 nis finis est. & cōtū bonē sp̄i argumē
 tū. Impossibile em̄ est hoīem fideliter
 figere in vno aīm suū. si nō p̄us aīan
 loco pscueranter affixit corpus suū
 Nam qui egritudine aīmi migrando
 de vno loco ad locū fugē m̄it. sic est
 ille sicut qui fugit vmbra corpis
 sui. seipm fugit seipm cōtū fert. locū

no.

no.

no.

mutat nō aīm. eūdē vbiq; se inuenit
mā q̄ de reiore facit ipā mobilitas
sicut ledere solet egrū qui cāterendo
cōuat. Egrū em̄ se sciat & vacet ita
caularias ptes egritudis sue. si nō it̄
rūpūt quies remedia cōannata ato
pfiat. Et sanari aīm ab alienacōi
bz & apantatibz suis tocus ī deo suis
effiaet. Cura em̄ eget nō modica nō
inquinata & infecta natura. Incūbat
ḡ immobiliter validudinario suo. Sic
em̄ appellare solent media validudi
nū curandar officina. Et remediū sul
ceptū psequat̄ vclū ad sanitatis experi
mentū. Validudinariū tuū o egrote o
languide cella tua ē. Remediū in quo
curari cepisti obediencia vera. Sed lato
quia remedia crebro mutata nocent
naturā p̄turbant & egrū dūm̄ant.
Nam & qm̄ aliquo tendit si vnā & itāz
tenuit. Viam ato perucit quo tendit
& itinēis & laboris facit finē. Si vō mul
tas aggredit̄ vias n̄ laboris atq̄ si
nem facit quia error nō habet finē.
Non ḡ te mutes n̄ aliud p̄ alio accipi
as sed usq; ad finē p̄tē sanitatis medi

anatis obedite in medio vite n. abiacies ca
 ut ingratus ai fais lucis san9. 33 tu
 in reliquū alio ca mo vti pmittaris. Si
 qd ad sanitatē festinas vide ut nil uel
 modicu de cetero ipso age plimas me
 dico mōsulco. a quo si opam medica
 tis expectas nōc est ut tuū volū qd
 detegē ei nō erubescas Erubescē s3 in
 reuēla totū n. abscondas. Sūt em̄ qui
 confitendo sicut fabulas enarrant
 p̄torū suoz historia z egitudies die
 sue sine cōfusione diuuant z pene
 sine p̄ma z sine affectu coloris. Oto
 em̄ inuēit latinas z resoluit ingēiā
 qui habet sensū coloris. Si vō male eg
 tudim desperabilior stupor accessit
 hoc i eo qd nō dolet quāto sanitati vide
 p̄mquinor. tanto ab ea sit remotior.
 Si medic9 qd clemēti9 fuit ut qd
 vngentis z emplastris lemozibz oia
 curare voluit. tu age pro te met ipō
 z nemedi forcioris z clemēti9 au
 dus sanitatis ferrū require. cauteriū
 ex polce. Medius tibi semp p̄cedo est
 Re em̄ horrozi sic tibi collūdo tua z ut
 tu9 in cella habitēs. n. es tibi deputati

6. vng. de p̄fili

970

sunt custodes. deus. cōlōia. spūalis p̄r
Deo debes pietatē an totū te impendas
Consciē tue honorē corā qua peccare
erubescas. patri spūali obediām car
tatis ad quē de oībz recurrēs. In sup
ut gratū me habeas addam tibi 2
quartū. Quidm puulus es 2 conec
plem⁹ adducas dīnā cogitare p̄nāā
pedagogū r̄ parabo. Elige tibi tu ip̄e
consilio meo hoīem an⁹ vite exemplat⁹
sic cordi tuo in hęcit⁹ reuerenciā mise
reri. Ut quociens eius recordatus fue
ris ad reuerenciā cogitati assurgas 2
te ip̄m ordines 2 cōponas qui cogitatus
ac si p̄ns sit in effectu tuicue caritatis
emendet in te oīa emēdanda 2 tū nullū
patiat⁹ dāpnū secreti sui sollicitudo tua. hic
p̄ns tibi dicit quācūq; volūis accipiat sepe
2 cū nolūis. Inreproationes eius de scribet
tibi. cogitatu scā eius semitas cōsolatioēs
pietas 2 benignitas. Exēplū scē vite sin
ceritatis. Nam oīs 2 cogitationes tuas
cū ab eo videri cogitabis ac si videat ac
si arguat emendare cogens. sic scdm
ap̄li p̄ceptū sollicitē remet ip̄m custodi
ut 2 remet ip̄m aspicias semp ab oībz

oculos auerte. *De oculo. Cap. xx.*

Agreguū instrumentū corpis est oculū.
 Si sicut cetā sic etiā videre posset se
 meripm. qd' nū intiori oculo cō cel
 lum est. Si ad extioris exemplū seipm
 negligens vacat. cū aliena. Et cū inul
 tu vlt' nō sufficit redire ad seipm. Tibi
 vacat. mltā tu ipse tibi sollicitudis manā
 es. Exclūde etiā ab oculis extioribz qd'
 cōlucemū videre. ab interioribz qd' amāte
 Quia nil tam facile recūdetat q' amor
 marie in tencioribz & recenozibz am
 nis. Alūde etiā nō nūq' cape & emulā
 carismata meliora. Et tu ipse esto pā
 bola edificaco nis. *Alia tua ocella extior*
Alia intior. Extior est dom' in qua ha
 bitat. aīa tua in corpe tuo. Interior est
 cōscia tua quā inhabitare debet. omni
 interior tuoz interior deus cū spū tuo
 Hoc tū clausure extioris signū est. cō
 clūcie interioris. Vt sicut sensus cor
 pis p' extiorē clausurā foris vagari
 nō p'mittit. Sic interioris sensus ad
 cūū semp' inferi' cohibeant. Dilige
 intiorē cōsciam tuā. Dilige & extiorē
 & vincasq' cūū impende cultū. Regat

Pro.

Pro.

te exterior nō abscondat nō ut pecces **De**
oculis. s; ut tuus viuas. **debito cetero**

Non em̄ scis o rudis icola. **et glā.**
quid cetero debeas si nō cogitas. **xxi.**

1. m. 6
quō i ea in ea nō solū curaris
a viciis s; nō hōas rixari cū aliis
Relas em̄ caā que cōsac tue debeas
honore. quicūq; i ea nō experiris grāz
sp̄s sc̄i z m̄tue dulcedine suavitatis
Da g. vtriq; cetero honore suū z tu f
in ea vendit p̄m̄tū tuū. Dilce i ea
sc̄dm̄ cōmūis instituti leges. tu tibi
p̄elle z vitā ordinare. mores cōpone
te ip̄m̄ apud te merip̄m̄ staulare. caā
sepe cōdempnare. n̄ impunitū dimi
tere. Gedeat iudicans iusticia. det rea
z temerip̄am staulans cōsac. Nemo
plus te diligit. nemo te fidelius iudi
cabit. **G** tunc p̄te noctis fac a temz
ip̄o exactionē z fure dicit tu tibi iudi
cato cauaone. vesp̄e p̄te dicit rōne
exige z sup̄uenientis noctis fac in
diaone. **H**ic districtio neq; lascivie
vacabit. **S**ingulis horis sc̄dm̄ gūis
instituti canone distribue tua gra
tia. an sp̄nalia sp̄nalia an corpalia

corpalia. In qbz exsoluat ac omne debi
 ai sps deo. corpus spm. ut liquid sint
 membra. si quid negligam. si quid ipfam
 suo. mo suo loco suo qpe no abeat
 punctu ul' irrecopentatu. In quibz
 est illas horas de quibz ppheta dicit Sep
 aces in die laude dmi f. Matutinū ac
 vespinnū sacficiū ac medie noctis
 maxie e obseruadu. Ro em frustra
 ait ppha hanc allabo r' z videbo. qz
 qz tuc a curis exterioribz adhuc sum
 ieiunū et dignat' oro mea sicut in celū
 in cōspai tuo. Eleuatio manuuū meaz
 sicut sacficiū vespinnū. Quia tuc ab
 hui' moi impedimētis iā quodāmo
 inuenim' digesti. Qui etiā i noctinis
 vigiliis nr'is quibz media nocte sunt
 g'm' ad cōfiteudu nōi dmi. cōfessionis
 eiusdē ordmē cōtexens. In die iquit
 t'bulatiois mee deū exq'sum manibz
 meis nocte corā ul' cont' eū z nō sū
 deceptus z ceta que sequūt. His em
 horis potissimū cor' deū ul' qe idē e
 corā deo nos metipos debem' cōsti
 tuere quasi facie ad facie z in lūe
 vultus eius prospicē t'bulationē z

eo.

In nobis

Dolore de nobis ipis in venire & homine dñi
invocare scopendo spm nrm donec i
calescat ambiendo ad meoria habu
danae suavitatis dñi. donec hpc in
cordibz nr̄is dulcescat. Et nūc marie
nobis agendū est qd' apls dicat
Salvo in ecclia quqz vba loqui sensu
meo q' dca milia vbor sine intellai
Et illud psalla spū psalla & mēte. ora
bo spū orabo & mente. Sic em̄ mēti
& spū aggregandi sūt fructus sm̄
ut ex mēte ut in habūdancia vñdōis
dei in quietē noctis relaxem̄ ut sint
gentibz nobis ad laudes dei ois ex
mēte tenoz opis nr̄i in ipis laudibz
dei formet ac vivificet. Idco in pue
mendis noctnis vigiliis. nō expedit
multitudine psalmoz obrue intellai
& exhaustre spm ut extingue. Sz q'
dñi sobrius in venit pietati affigen
dus est & suo itinere dirigendus ad
dñm. donec dilato corde curte mapi
at usqz ad fine opis diei. post modū
feruoris sui tenore habiturus n̄
magna m'adat negligētia ut omit
tatur. *Voluntaria m'eria. De veritate*

Sat caā qūqz habet **memorie dūce passiois**
 scilicet xpi qūtu xpiane pietate expe
 diat qūtu seruu dei seruu redemptois **.rry.**
 xpi debeat z ei vtile sit vna salte ut
 aliqua diei hora passionis ipi ac redemp
 tionis actenay recole bñficiat ad fruedū

suauit in cōsciā z recōdendū fidelit in
 meōia qd est quālit manducare corp⁹
 dñi z bibe ei⁹ sāguiez in meōiā ei⁹.

Qu oibz in se credentibz p̄cepit dicens
 hoc facite i meā cōmēōrationē in quo
 caā p̄ter p̄m iobediēcie q̄ impiū
 sit hoīem tante xpi pietatis esse i me
 morē palā oibz est. Cū amia hoīs ali
 cūtis sub quolibz signo cōmēdatū
 memoria uephas sit obliuiscā si qdē
 cōe hui⁹ ac reuerēde cōmēōratiois mil
 terū suo mō suo loco suo tpe celebrae
 licet paucis hoībz quibz hoc creditū ē
 multerū. Veni vō multerū in oī tpe z
 in oī loco dñā cōmēōis dei mō quo tradi
 tū est. hoc ē debite pietatis affectu
 agē z tractare z lumē libi in salutē
 oīmbz in p̄mptū est quibz dicit. Vos
 autē gen⁹ electū regale sacerdotū gēs
 scā ppl⁹ acquilacionis ut virtutes an //

nūcietis ei⁹ qui de tenebris vos vocavit
in admirabile lumē suū. Rā z lacrimē
tū sicut accipit ad vitā dign⁹: sic ad
mortē suā z indign⁹. Item vō lacrimē
nemo accipit n̄ dign⁹ z ydone⁹. Lac
mētū cū sine re lacrimē sumētū mors
est. Res vō lacrimē cū p̄ lacrimētū
sumētū vitā cūna ē. Si aut vis z vere
vis oibz horis tā diei q̄ noctis. hoc ē
in cella precto est quonēs i cōmōrat
aonē ei⁹ qui pro te passus est. hinc
facto ei⁹ pie z fideliter. finis affecty
corpus ei⁹ māducat z sanguinem ei⁹
bibis q̄ diu i eo manes p̄ amorē ip̄e
vō in te p̄ salutis z utilitae op̄ationē
in ei⁹ corpe z ei⁹ membris cōputatis.

Dixit ē ctis horis. *De lectione xxiii.*
Derte loci vacandū ē. Forantū cū
z varia lāo z q̄ calu reptū nō
edificat. sed reddit aīn instabilem
Et leniter admittit len⁹ recedit a me
morat. sed certis ingemis imorandū
z allucinatōnis ē aīn⁹. Quo cū spū
scripture s̄c̄e sūt eo spū legi desiderat
eo etiā intelligende sūt. Rūq̄ ingre
dieis in sensum pauli donec vlu bone

intenciois i laoe ei9 z studio assidue
 meditaciois qm ei9 in bibeis **R**uq
 intelliges cano dou ipa experient
 ipos psalmoz affcus indueris. Sic e
 de reliquis. **I**n oi scriptura tm dicit
 studiu a laoe qtu amicia ab hoopi
 ao socialis affao a fortuna salutatioe
Sz de cotidiana laone aliqd in ven
 trem meorie cotidie dimittendu est
 qd a deo digerat z sur su reuocatu
 rebrus ruminet qd pposito conuenit
 qd intencioi placat qd detineat am
 ut aliena cogitare no libeat. **H**an
 riendus est sepe de laoms serie affcs:
 z formada oro que laone mtrupat
 n. m impediatt mtrupedo q puriore
 continuo am ad laois intelligeat
 restituat. Intencioi em seruit lao
Si ve in laone deu qrit qui legit oia
 que legit coopant ei in hoc ipm z cap
 tuant sensus legentis z in seruitute
 recogit oem laois intellam in obsequi
 xpi. **S**i in aliud declinat sensus legentis
 oia trahit post semetipm. Nichil qz in
 lam ta plu inuenit in scripturis qd
 seu p vana gloria seu p distortu sensu

scilicet p[er] prauū intell[ect]ū nō applicet
sive math[em]aticae ut vānitati. In oib[us] em[en]
scripturis legenti sicuti scipie debet
esse timor d[omi]ni ut i[n] co[m]m[un]i solider
intencio legentis & ex eo exurgat
& ord[in]et[ur] cogit[ur] l[ib]eris intell[ect]us ut
sensus. *De spūalib[us] studijs ad corpalia nō p[ro]p[ri]e t[er]m[in]at*

.xxij.

A spūalib[us] vō cōtrais in corpalia
nūq[ue] longe ut in totū recedat
sed facile ad ea posse redire sicut
allucinat & cū illis se mutuat illis
semper inheret. Sicut em[en] supra d[omi]n[us]
est nō v[er]o p[ro] muliere s[ed] mulier p[ro]
virū n[on] spūalia p[ro] carnalia s[ed] carna
lia p[ro] spūalia. Corpalia vō nūc cōtra
diam[en] que manuali ope corporaliter
exercent. Nā sūt & alia corp[or]is exer
cicia in quib[us] nō est corpus laborae
sicut sūt vigilie ieiunia & alia hui[us]m[od]i
que spūalia nō impediūt s[ed] adiuuāt
si cū rōe & dilacione fiant. Que si ex
in dilacionis via sic agant ut nel
deficiente spū ul' languēte corpe spūa
lia impediunt qm sic ē corpi tuo ab
stulit boni opis effectū qm affectū
p[ri]mo exempli. hōrē deo. Cācilegus ē

et horum omnium in deum reus est. Non quod secundum
 apostoli sensum non videatur etiam humanum
 hoc et non deceat et nullum non sit caput
 aliqui dolere in seruitio dei quod olim
 sepe usque ad dolorem laboravit in vanitate
 huius seculi. elurire ventre usque ad ru-
 gitum qui sepe aliqui suppletus est usque
 ad vomitum. Sed modus in omnibus habendus
 est. Affligendum aliqui corpus est sed
 non contumendum. Nam eadem corporalis ser-
 uitudo ad modicum quidem valet. Pictus
 non omnia utilis est. sed in vultibus est propter quod
 et ad modicum hoc est non in concupiscentiis neque
 in cura carnis in desiderio est agenda.
 Agenda vero est sobrie et cum quadam spirituali
 disciplina ut neque in modo eius neque in qua-
 litate neque in quantitate appareat aliquid
 quod non deceat seruum dei. His enim que
 in honestate sunt nostra habundantiam
 hominem fraudare debemus. honestate vero
 nostra nulli vero egent. Non solum sunt nos
 sed et omnem vitam nostram quibus omnibus homi-
 nibus oculata exhibere debemus deo sciam
 et honestam omnem que conuersationem
 nostram sanctis angelis conspicabilem agere
 et delectabilem quibus inter domesticos

parietes inclucā. oīa v̄rā iqr̄ apl̄s ho
neſte ſiant. Grata deo res eſt honeſtas
z ſcōr̄ amicit̄ angeloz. p̄p̄ qd̄ caā iūbz
apl̄s velare mulieres caput p̄p̄ an
gelos. Om̄ cū procul dubio tam die
q̄ nocte ſemp vobisū ſint in cellis
v̄r̄s vos cuſtodientes z ſtudis v̄r̄s
cōgitudentes z coopantes. placet eis
etiam ſi nullo hoīe vidente q̄ oīa v̄rā
honeſte ſiant. Sine q̄ comedatis ſine
bibatis ſine aliud quid faciatis oīa
in noīe dñi facite pie z ſc̄e z religioſe.

Si manducas. *De queſtione xxv.*
Melam tuā p̄ ſe ſatis ſobria.
ſobrietas tuā pornet. Et cū mā
ducas neq̄q̄ totus manducas. ſz cor
pe tuo refectionē ſuā p̄curante mēs
nō oīno ſuā negligat. q̄ de memoria
ſuauitatis dñi ul̄ ſcripturaz aliqd̄
qd̄ cā palcat meditādo ul̄ ſalutē
memorādo ſc̄i ruminet z dige
rat. q̄ z ip̄a nōitas nō ſeculariter
nō carnaliter expleat. ſz ſicut dicit
monachū z ſicut cōueit ſeruo dei
Nam eā ad ſanitatē corpis abus
quōto honeſtius ingeit z ordina?

tanto facili⁹ ⁊ salubri⁹ dicit̄. Ob
 seruandus ē q̄ sumedi modus ⁊
 tēpus abī. qualitas ⁊ q̄ntitas ⁊ fr
 gienda supflua ⁊ adulterina cōdi
 menta. **O**bseruandus est modus
 ut nō effundat qui comedit t̄iaz
 suam sup oēm abū. **T**empus ne
 añ hora. **Q**ualitas qualibz v̄it̄ aā
 terminatis cōmunitis. excepta cū
 manifeste īfirmittatis ul' nōtatis
 de cōdīnētis vō sufficiat. **O**bleuo
 ut comedibiles fiant abī v̄i nō
 eā cōcupiscibiles ⁊ delectabiles
Sufficiat em̄ cōcupiscēcie malicia sua
 que cū v̄i aut nullo mō p̄iūte possit
 ad finē explende delētiōnis ul' hānta
 tis nisi p̄ viam quēcūqz delētiōnis
Si cepit accipe irritamētā abī eis qui
 p̄pectū suscipere bellū adūlus eius
 oblectamētā. fūit duo cōra v̄nū ⁊
 p̄clitac̄ cōlāā ⁊ cōtinēnaa. **De sopno.**

D E inde licet dām est de abo. **Cap. xxvi.**
 lic eā de sopno. **C**auc īq̄ntū po
 tes serue dei ne totus aliqui cor
 mas. ne sit sopn⁹ tuus nō requies
 lacti ⁊ sepultura corporis suffocati

no.

nō repaio s; extinctio sp̄s corpus in
suspecta res est sopn̄⁹ & ex magna
pre ebrietati liliis est. Exceptis em̄
viciis in quibz i tormento cū corpe
dormitante rōe nō est qm̄ cōt̄diat
quā ad debitu cōtinu pfectus. Sul
sp̄s tā deperit de vita nra q̄ qd̄ de sop̄
nō deputat. **I**tem q̄ in sopnū q̄ aliqd̄
debet cū in mēoria ul̄ in cogitacōe
in quo placide obdormas qd̄ nō nūq̄
z aliqui sopnare uiuet qd̄ ead̄ cingi
lantem se exapiens in statu hester
ne itenaōis restituat. **H**ic ē nox s;
dies illuminabit̄ z nox illuminacō tua erit
in deliciis tuis placide obdormies i pa
ce requiesces. facile cingilabis z sur
gens facilis z agilis eris ad redendū
in id vñ nō totus discessisti. **S**obriū
om̄ cibū. Sobriū potū. Sobriū qz sensū
sequit̄ sobrius sopnus. **C**arnalis vō
ille sopnus z brutus z licit̄ dicit̄ lerey
ab hominādus ē seruo dei de quo vō
post cognitam quietē facile est sensus
mentis z corpus euacare z quali
seruos domus patulstias ad opa
nāia qm̄ lucare z remitte. hui⁹ d̄

sopnus tpe suo mo suo aspnaud' no
 est. Sic em prudens anim' & deo dedit
 habere se debeat in cella sua & in co
 scia sua sicut prudens pater familias
 in domo sua no habeat ut dicit Salom
 in domo sua mulierē litigiosam carne
 sua sals rebellē. Sed ad sobrietate mori
 geratam & assuetudinē ad obedientiam & ad
 laborem patri ubiq; in salutē & curie
 & patrii & habundare & penuriā pati
 scientē. habeat sensus certiores no
 duces sed tenentes. Iniores sobrios
 & efficaces. habeat oīno oēm domū ut
 familiā cogitationū suar sic ordinatā
 & disciplinatā & dicat hinc vade & vadit
 & tibi veni & veniat & seruo suo id est
 corpi suo fac hoc & abiq; contradicōe
 faciat. Qui sic semetipm regit & ordi
 nat in cōscia sua. Opac sibi credendus
 est & cōmittendus est in cella sua. Sed
 hoc p̄tōr est ut p̄tē iam p̄ficiatū
 qd' ideo p̄pōnim' in apicētibz & nominis
 ut sciant quid velit tibi & quo extende
 habeant intencionē suam. In p̄cedū
 vs est q' cū de carnali ul' de aīali sensu
 ul' de rōnali scia ul' de spūali sapia dissei'

in quo unum hominem describitur in quo secundum
diversos perfectus et perfectum puerus et inter
nominis affectus hec omnia diversis temporibus
possibile est in veniri. et tria hominum genera
singula secundum statum horum perfectus et
perfectio religionis in cellis multita
ta. Omnis celle dignitas et sancte solitari
dis secretum et solitarie perfectionis
titulus non nisi perfectus convenire videtur. quorum
sicut dicit apostolus est solitudo abusus et qui
per consuetudinem habet exercitatos sensus
ad discretionem boni et mali. In quo et li
ronatus qui primus est sapienti verumque
videret esse tolerandus sed ete aialis qui
non patitur ea que dei sunt penitus conpu
tare. Arcendus. Et occurrit petrus
apostolus dicens de quibusdam. Si quis sanctum
acciperit sicut et nos ego et quis erit
qui prohibere deum. Spiritus enim sanctus bona vo
luntas est. non enim sine grandi carumpulo
mentis et quacumque perfectionis altitudine
arcendus est. cum cellis in habitantibus
et trahentibus sancti spiritus ad est bona volu
tas. Si quidem ex duobus hominum generibus
cellarum habitatio supplenda est. ut de
simplicibus qui et sensu et voluntate ad

atque uicā religiosam prudenciā fer-
 uentes apparuerunt & hūiles. vel de p-
 denatibz quos religiose & scē simplicita-
 tis cōstituerit esse emulatores. Stulta
 vō supbia ul' supba stulticia a taberna-
 culo iustoz semp paul lit. Est at ois su-
 pbia stulta quāuis nō ois stulticia su-
 pbia. Stulticia em sine supbia nō nūq̄
 simplicitas inuenit. que si ignorat
 forsitan est docibilis. si nequit. docē
 forsitan est tractabilis & est p̄a cū-
 tas refugii simplicitati cohabitatio
 religionis. nisi sit talis que nō sit hū-
 hāri ul' bruta ut nō possit regi ut
 tractari. Bona tū uolūtas & si multū
 at bruta nō est deserenda. s; salubri
 cōsilio ad laboriosam & actiuosam
 uitā transmittenda. Supba aut q̄m-
 uis prudens uideatur tibi dimitte da
 est & abigenda. Si em admittit supbz
 p̄ma die qua ingreditur habitare incipit
 leges dare. Rinnū vō stultus discere
 nō potest. tatis qd inuenit. Sollate
 q̄ & prudentē p̄hendendū est. quis ad-
 mittat ad habitandū secū. Om em
 habitat. Secū nō nisi sc̄p̄m qualis ip̄e

est habet seā malus q̄ hō nūq̄ tuto
seu habitat qz cū malo hoīe habitant
z nemo molestior ē ei q̄ ip̄e sibi. Nam
z in sanis z minimū dolentes z qui satis
quacūqz de causa mentis sue cōpotes
nō sūt custodiri solent n̄ sibi relinqui
ul̄ cōmitti ne solitudine sua male ab
utantur. Admittantur ḡ aīales hū
iles q̄ p̄ paupes ad cōhabitacōnē cel
larū s̄ ut ip̄i fiant rōnates z quāales
nō ut p̄ eos ip̄i qui hic iam esse me
ruerūt cōuertant̄ retro z efficiant̄
aīales. Suscipiant̄ in oī beniuolēcia
caritatis portentur in oī pacētia be
nignitatis. qz qui eis cōpant̄ nō
conforment̄ eis nec sic querant̄ eoz
p̄fectū ut p̄ eos cogant̄ m̄rē po
liti in religione rigoris defectū. *De*

xxvii
s. et quātū pudor sinit.

Vnde em̄ iam intravit *paupertate*
de ere alieno lūptuosa z q̄ *edificāz*
pudor nō sinit ambiciosa cellar
edificāo. z abiecta sc̄a rutilitate li
cut salomō dicit ab altitio creata
quasi religioſas quacdam nobis gra
uim̄ habitacōnū honestates. In q̄z
tū cōpassū est aīalib̄ aut pene in h̄

bestales 4

om̄s s̄m̄ sum̄ d̄iales. Dimittat. em̄
 nobis a patribz iure hereditario forma
 paup̄tatis ⁊ sc̄e simplicitatis sp̄ene
 verum decore dom̄ dei alienantes
 a nobis ⁊ a cellis nr̄is. p̄ man̄ ar̄tifiū
 exquisitor̄. cellas nō s̄m̄ h̄em̄iticas
 q̄ arom̄aticas edificam̄ nobis. sin
 gulas in h̄iculo centū solidor̄. cōci
 pisc̄eas oculor̄ nr̄or̄ de elem̄olis
 paup̄m. amputa d̄ne opprobriū centū
 solidor̄ a cellis paup̄m tuor̄. Cui
 nō potius centū denarior̄. cui nō po
 tius nullos. Cui nō potius gratis a
 h̄i gr̄e ip̄i sibi edificant. Quid respon
 sum est moȳsi cū cōsumaret taber
 naculū. vice inquit oīa facta sc̄dm̄
 exemplar. qd̄ tibi ostensū est in mōte
 non a seculi homibz. decet fieri taber
 naculū dei cū hoibz. Ip̄i ip̄i. qmbz in
 Alacudine mentis ostenditur exē
 plar̄ veri decoris dom̄ derip̄i sibi edi
 ficent. Ip̄i ip̄i qmbz solitudo interior̄
 suor̄ contemptū ⁊ negligēciā indiat
 om̄ exterior̄. Ip̄i sibi edificent forma
 paup̄m ⁊ sc̄e simplicitatis sp̄em ⁊ pa
 terne frugalitatis lūamēta. Nulla

lit aptabit artificiali industria sicut eorum
negligentia. Ergo obsecro in peregrina-
tione huius seculi in militia hac super terram
edificemus nobis non domos ad habitandum
sed tabernacula ad deserendum utpote
cito inde inde euocandi et migraturi
in patriam et civitatem nostram et domum
eternitatis nostre. In castris quippe
sumus in alieno militamus in alieno la-
boramus facile est quiddam naturale est
Rursum non facile est solitudo et sufficiens
nature et congruum colatam ipsam sibi
tellam de virgibus cocere. de luto plac-
mare. Unde aique et operire et decentissime
inhabitare. Et quid amplius requiren-
dum. Credite in fratres et ut experiri vobis
non contingat quod pulchritudines vite et
forenses vite honestates cito propositum
virile enaruant et masculinum animam
effeminant. Nam et si ipso vultu sepe so-
puitur earum delectationes. et si sunt aliquid
qui vult huiusmodi quasi non videntes in
corruptum melius quam vultu extirpantur
et vincunt huiusmodi affectiones. Conde-
runt eam non modicum interioribus membris
exteriora nostra ad similitudinem mentis ap-

tata z cōpōita z bono pōito mō respo
 denaa. paupior em̄ cultus in aliis
 arenat cōcupiscenaa. In aliis tū amo
 rem paupertatis affiat cōsāam. *gimcha*
 intentū interioribz suis aīm mūgis
 decet multa oīa z neglecta extiora
 quibz aīm ipe icola dom⁹ sepe alibi
 cōuersari dinoscat seqz alibi magis
 occupatā intentio scā denūciat z ef
 ficaciter bone cōsāe cōsiliat interiora
 an cūcta extiora vult se renūciat
 Obsecro q̄ ut maneat in ille celle deha
 aores sicut tūc sūt s; nō crelat nūis
 eaz: sicut qz in validioribz sribz aīa
 libz z in firmioribz donec cōualescat.
 hoc ē iāpiant desiderare nō validi
 dmaria in firmoz s; tabernacula
 militancū in castris dñi maneat
 in exemplū eāā posteris uris quā
 tales habuistis z spreuistis. Vos at
 qm̄ spūales estis sicut hebrei id est
 transeūtes nō hūctis hic amācem
 manente s; futurā inquirentes.
 Edificate vobis sicut cepistis casu
 las in quibz habitetis. In casibus
 em̄ habitauerūt patres nri habi

repmiffioes 8

tautes in fra ipmiffiois qm in aliena
cu coheredibz repmiffiois expectantes
habentē fūdamētā ciuitatē an dōdi
cor & artifex deus: nō acceptis repro
miffionibz ſ; a longe eas aspicientes
& ſalutantes & cōfidentes qz hospites
ſūt & peregrini ſup etiam. Quin em
hoc dicit ſignificat ſe priam inqm
vere meliorem hoc ē celeſte. Idēto prēs
mī in egypto & thebaidi ſcē hui⁹ vite
ardentiſſimi emulatores in ſolitudi
bz degentes anguſtati afflicti quibz
dignus nō erat mūdus. Ipi ſibi cel
las edificabant in quibz tecti tūmō
& fauſepti a fūme & a pluuia tuta
bant. In quibz heremitice frugalitatis
delicias affluentes locupletabant
multos ipi egentes. Ipi quo noīe
appellem digni nescio hoīes cele
tes an angelos trefres degentes
in terris ſed cōuerſationē habētes
in celis. laborabant manibz ſuis
& de labore ſuo paupes paſcebant
paupes ipi. & de vāſtitate heremi
vrbū carceres alebant & infir
mos & in quibuſlibz neceſſitatibz

positos sustentabant viuentes piter
 de laboribz manuum suar. Quid ad
 hoc nos dicem? no aiales. S aia ha
 terrena adherentes tre z sensibz
 carnis nre. in sensu carnis ambulā
 tes ex aliens manibz pendētes.
Dñs cōcolat nos in hoc ipm aliqre?
 ipe qui cū dives esset paup pro nob
 factus est. z qui volutarie paup
 tis exiit cōsiliū. Ipe em dē paup
 tis in semetipō formā nobis digna
 tus est demonstrare. Ut em sciant
 ewangelia paupes quid eis faciendū
 sit. Ipe enā a fidelibz pala voluit nō
 nūq. ead ab infidelibz. S ut fideles
 faceret vite necessaria nō recusant
 z in pmitua eclesia paupes illos
 scōs qui pro xpō rāpnā bonoz suoz
 pella suant ul scdm ptiōis consiliū
 dia reliquerant ul vendiderant z
 frībz fidelibz cōmūia effecerant quā
 sollicitudine quā pietate apli scō
 alendos a fidelibz procurabant z lib
 actiū aptoz z paulus in ephīs suis
 manifeste demonstrat. **Q**d z si cō
 redunt liberius hoc ipm dño pāpie

te z ordinante ewangelium annuncian-
et tibz: ex aploz cu auctoritate no nega-
eam ewangelice uiuentibz sicut
sais ihs paupibz qui tuc erant in
iherlm qui ob hoc sa uocant qz i pro-
fessione caritatis z comunis uite nome
dederant z semetipos i hoc ipm spon-
te paupes effecerant. **Q**d ead apls
seuerissima auctoritate quibsdā de-
nūciat z qui nō uolē opari nō man-
ducet: continuo ostendens de quibz
dicit subiūxit dicens. Audiuim⁹
quosdā ambulantes int̄ uos i q̄te
nichil opantes s̄ curiose agētes.
His autē qui hui⁹ modi sūt denūciat
im⁹ z obsecram⁹ i dño nrō ihū xpō
ut cū alieno opantes panē suū
manducent: hoc est cū suo labore
partū z acquisitū. **E**t tñ ne illos q̄m-
uis inq̄tos nil opantes curiose agē-
tes nomē tñ dñi sup se inuocātū
habentes: q̄ exsoluisse uideret z
abiecitē statim intulit dicens.
Vos aut̄ fr̄es nolite deficere bene-
facientes i xpō ihū dño nrō. ac si
dicit z si illi p̄seuerant i negligē

34
na sua vos in sustentandis eis
nolite deficere in beneficentia
vra. Cū autē seuerissime lupus
denūciavit nō manducandum nō
volentibz opari: post modū vō nō
valentibz opari: si ml opantibz al
qn se pbuerit clemētiorem potsem?
Dicē scdm textū v̄boz eī. nec oīo ab
erraret a vero. nō volentibz quibz va
lentibz intentatā esse illam seueritatē.
volentibz vō s̄ nō valentibz indulgē
ciā istā. S̄ cū eā istis denūciat et ob
scaret in dño ihū xpō ut cū silencio
panē suū manducant. vident nō
suū panē manducare: nisi suū eū
efficiant opando. quātū opari p̄t
sub testimonio dei et cōlaenae sue.
Ignosce dñe ignosce excusam⁹ tergi
uerlam⁹. s̄ nō est qui se abscondat
a līne veritatis tue. qd̄ sicut illuminat
cōuersos. sic ferit auersos. Nō est
enī occultatū a te os m̄m qd̄ fecisti
in occulto. Nos autē nobis metip̄s
facim⁹ illud occultū qz vix aliquis
est qui i eis que ad te sūt experire
velit quid possit eā qd̄ promptissimē

p̄r Quicūq; scdm carnē suē seculū suē
 timor impuleit suē cupiditas hareit
 s; si z fallim⁹ hoīes mīsaos nō nos
 p̄mittas ut q̄ volentes te fallere
 fallam⁹ nos met ip̄os. Nō laboram⁹
 quā ut nō possim⁹ ul' nō posse nobis
 videri ul' a cōsuetudine oīū ul' exhaer
 n̄taz nos nō posse efficiam⁹. Adorem⁹
 s; semp z padam⁹ z plorem⁹ coram
 te qui fecisti nos. Et qui in hoc ip̄m
 p̄cō nro manifestō iudicio tuo ocul
 to formati nos. ut forsitan q; nō
 multū hoc volum⁹ nō possim⁹. ul' qz
 nolim⁹ cū potuēim⁹. cū volum⁹ nō
 possim⁹. Vescam⁹ saltē scdm penā
 adē pane nro. si nō possim⁹ in sudore
 vltis nri. tūc in dolore cordis nri
 z in lacrimis doloris. Si nō possim⁹
 in sudore laboris. Magnā hanc iac
 turam p̄fessionis nre suppleat
 pietas ac deuocō hūilis cōscie. Sit
 nobis lacrimē nre panes die ac nocte
 q̄ dñi dicit tūc nre. vbi est deus tu⁹
 Hoc est quam dñi peregrinam⁹ a
 dño deo nro z a lūc vltis eius:
 vniū siquidē erat necessariū. s; qm nec

in vno figurat. Nec in multis extremum
 in quo ordine computatum. **U**tinam
 in illo de quo ap[osto]lus dicit ei qui non op[er]a
 credenti at in eu[m] qui iustificat impu[ri]
 reputat fides eius ad iusticia[m] sedm
 p[ro]p[ri]u[m] g[ra]t[ia]e dei. **U**tinam in peccatore illa
 cui dimittit[ur] an dimittu[m] est multu[m]
 qm dilexit multu[m]. **E**t beata stia que
 hoc iudicio apud deu[m] meruerit iusti
 ficari iudicio diligenciu[m] nome[n] d[omi]ni:
 ut omnia o[mn]i iusticia op[er]a & fiducia
 meo[rum] in hoc solo iustificet. qm di
 lexit multu[m]. **N**am i diligendo te deus
 retribuo magna est diligenti co[n]sue
 ipa dilectio tua. de[m] vita etna. **S**ic
 si es obsecro no[n] excusem[us] nos & stulte
 im[us] & co[n]fiteam[ur]. **E**t qui magni no[m]i[n]is
 vmbra[m] & p[er]sonale qd[am] figuratu[m]
 p[er]fectionis apud ho[m]i[n]es iudicim[us] ap[ud]
 deu[m] co[n]sue[n]t[ur] n[ost]re cognoscentes paup[er]tate[m]
 no[n] usq[ue] q[ui]q[ue] recedam[us] a veritate. **V**eritas
 liberabit nos. **De eo qd no[n] solu[m] i[n]formad[us]**

D E inde v[er]endus e[st] stialis **Et** eius dei. **h[ic] e[st]**
 mapiens & xpi titulu[m] deo **viuifica[n]s**
 appropinquare. **vt & deus appropin[us]. xxviii**
 quet ei. **S**ic em[im] amonet p[ro]pheta.

Appropinquate deo & appropinquabit ^{ip̄e} nob̄
Non em̄ colū formandus est hō & fa
ciendus s̄ & viuificandus. **P**mo em̄
formauit deus hōiem. deinde inspi
rauit in facie eius spiraculū vite &
fais est hō in aīam viuente. forma
tio hōis instructio est moralis. vita
eius amor dei est. hūc fides concipit
ques parturit. caritas format & viu
ficat. amor em̄ dei uel amor deus. **p̄**
s̄s amor hōis & quā se infūdens af
ficiat eū sibi & amans semet ip̄m de
hoīe deus unū seū efficiat & sp̄m eius
& amorē. **S**icut em̄ nō habet corpus
vñ uiuat nisi de sp̄u. **S**ic affectus hōis
qm̄ amor d̄i nō uiuit hoc est nō amat
deū nisi de sp̄u sc̄o. **A**morē ḡ dei in hōie
ex gr̄a gemitū. lectio lactat. meditatio
p̄alat. orō cōfortat & illuminat. aīali
uō & nouo ī xp̄o hōi ad exortanda eius
m̄tiora. melius & melius ponūt legē
d̄i redemptoris nr̄i exhorta. **O**stenden
dū est ei exemplū hūilitatis. prouo
cacio caritatis & affectus pietatis. de
scripturis sc̄is & sc̄or tractatibz pat̄m
moralia q̄z & plamora p̄ponenda

Cū. Enā ei zēga z pationes scōz ubi
 nec laborandū sit ei in plamāe hūo
 riali z semp aliquid occiat qd noum
 am exatet ad amorē dei z cōtempū
 sui. Porro alie hystorie delectant qdē
 ai legūt s; nō edificatut qu pōnis
 mentem infiaūt z in qpe orōis ul
 spūalis meditatiois in vniū qz z
 noxia faciūt scaturire i memoria
 lectiois quippe modū. silis meditatio seq
 solet. distialū eā scripturaz lāo fatigat
 nō refiat teneriorē am. si. Augit inren
 cione. ebetat sensum. ul' ingemū. Docēd
 ē eā in orōe sua cor surcū leuare. spūali
 orare. a corpaliū ul' a corpū ymaginibz
 cū deū cogitat q' longe pōt recēdē. Amone
 dus est quā potest puritate cordis
 mtendere in eū cui sacrificiū orōis offert
 seipm attendē qui offert intelligē quid
 z quale sit qd offert. Cūcū em videt
 ul' intelligit eū cui offert nā in affā ei
 est z ei amor ipē intelligēs est. Cūcūqz
 ei ipē in affā est nā sapit ei hoc ipm
 si dignū deo est qd offert z in eo bene
 sibi est. huiusmōi in oranti hōi ul' medi
 tanti meli9 ac tuā sicut iam dān ē.

Ipse ymago dñice hūanitatē natiuitatis
passionis resurrexiois & ascen
siois ut infirmus animus qui nō nouit
cogitare nisi corpora & corporalia habeat
aliquid in se afficiat in iuxta modū
sui pietatis intuitu inherere. Est quip
pe in forma meditatiōis in quo sicut
legitur in iob. visitans hō quē suū
nō peccat. hoc ē cū intenciois sue manū
tū in eū diriget hūanā in deo spēm co
gitando. et vō nō ulqz qz recedat & dū
p̄ fidem deū ab hōie nō diuidit deū aliqu
in hōie apprehendere addiscat. In quo
paupibz quī & simpliciōribz filiis dei
tanto p̄mū affectū solet ēē dulciōr quāto
hūane nē p̄p̄quoz. Postmodū vō fide
migrante in affectū amplectentes in
medio cordis sui dulci amoris amplecti
ihesū xp̄m totū hōiem p̄ hōiem at
sūp̄cū. totū deū p̄ assumētē deū.
incipiūt eū iam nō scdm carnē cognos
cere. quāuis eū necdū scdm deū plene
possunt cogitare & sacrificando eū in cor
dibz suis offerre ei amant vota sua
que distinxerūt labia sua. obsecratio
nes orōes postulatioes. grāz actioes

pro se pro alii congruentes. **S**unt enim alie
 orationes breues ac simplices sicut eas
 format voluntas seu necessitas orantis
 p[er] causa[m] iacenti. alie phr[ase]os et r[ati]o[n]a
 biles sicut in i[n]qu[is]itione veritatis. peten
 tes. querentes pulsantes donec accipi
 ant inveniat ap[er]iat eis. Alie alacres
 sp[irit]uales et secunde in affectu feruētes
 et gaudio gr[ati]e illuminantis. Et ipse sūt q[ui]
 ap[osto]l[us] alio ordine diu[er]s[im] obsecrationes
 orōes postulationes. gr[ati]as actiones
Rat[i]o postulatio est quā p[ri]mū posui
 m[er]ito optinēda sp[irit]ualia et necessaria vite
 h[um]an[um] in qua deus postulantis quidē app
 b[er]ans bonā voluntate. facit in q[uo] ipse me
 l[us] iudicat. Et dat libenter sequi be
 ne postulantē. Ipa est de qua psalmista
 diat. **D**omine ad h[oc] et orō mea in bene
 placitis eor[um]. hec ē etiā om[n]iū iustior[um] q[ui] om[n]i
 cōmunit[er] est. s[ed] max[im]e filior[um] h[um]an[um] seculi
 desiderare tranquillitate[m] pacis. sanitate[m]
 corporis. temperie aeris. et alia que ad h[um]an[um]
 vite spectant vsū et necessitate[m] et abute
 cū voluptate. pro quib[us] qui fideliter
 postulant[ur] quāvis nō ea postulent n[isi]
 ad necessitate[m]. t[ame]n in hoc ip[s]o voluntati

dei suā semp subiciūt volūtate. **O**bscra
ao vō est in exercitiis quālibz anxia ad
deū instantia in quibz aū grām succē
tem qui apponit scām nō apponit si
dolore. orō vō est hoīs deo adherentis
affectio & familiaris & pia auocatio
& itaio illūate mentis ad fruendū
deo q̄ diu licet. Porro grāz actio est in
intellā & cogitacione grē dei bone volū
tatis indeficiens ad deū & irreflexa itēo
& si aliqū ul nō sit ul torpeat sine actio
extior sine intior affectio. Hec ē em̄ de q̄
apls ait. Velle adiacet in. p̄ficē autē bonū
nō inuenio. ac si dicat. Semp quidē adē
s̄ aliqū iacet. hoc ē inefficax est. qz opus
bonū p̄ficē q̄ro s̄ nō inuenio. Hec ē caritas
que nūq̄ defiat. Ip̄a est em̄ sine inēmissioe
orō seu grāz actio. de qua ap̄ls dicit. Sine
inēmissione orate grās agentes semp
Est em̄ ingis quedā bonitas mentis &
bene cōpositi animi & ad deū prēm in
filiis dei bonitatis eius quedā similitudo
orans pro om̄ibz semp & grās agens
in oibz: tot modis in orōe ul grāz actioe
in deū se ingiter refūdēns quot in suis
ul necessitatibz ul cōsolacionibz in proxi

et ut compassionibus ut congratulationibus
 et salutibus in hoc materia invenit pms
 affectus. hec autem tota ingiter in gratia
 actionibus est. **Q**ui sic est temp in gñi
 dio sps scilicet est. **I**n postulacionibus q̄ pie
 ac fideliter est orandū s̄ nō est illis p
 tinatiter in herendū qz nō sanū s̄ p̄
 nū qui est in celis quid in quilibz istis
 necesse est nobis. **O**bscraionibus in lūte
 dū est s̄ in oī hūilitate et paciā qz nō
 afferūt fructū nisi in paciā. **R**ōnūq̄
 em̄ cū celerius grā nō subuenit fit ob
 scraanti celū enen et tra sua ferrea et cū
 relecta sibi hūam cordis duricia ad vocū
 exaudiri nō meretur. **A**nxiētis deside
 rantis negari sibi existimat quod quid
 differtur. **C**ūqz sicut cananea illa p̄curi
 se ac de qua ingemiscat quati in inūdia
 carnis p̄tra sibi p̄tra sua imputat ut in pa
 ri ymaginat. **R**ōnūq̄ vō sine labore
 petens accipit. querens invenit et pullā
 ti apitur et cōsolaciones ac suavitates
 orōnis invenire tandē aliqñ meretur
 labor obscraionis. **R**ōnūq̄ et pure orō
 nis affectus et bona illa affectionis
 suavitates nō invenit s̄ q̄ invenit cū nō

perente nō querente ⁊ nō pulsantem
⁊ q̄i nescientem gr̄a p̄uenit. Et tamq̄
genus sermoz culapitur in mensa fi
lioz nō iudis adhuc et mapiens d̄m̄
in eū orandi assumit. Affem. qui pro
p̄mo sc̄atatis reddi solet. meitis p̄f̄oz
Q̄d nō sit agitur ut in iudiciū sūm ut
nō liceat negligentī nescire quid neg
ligat ut ut p̄uocatio caritatis amore
in eo gr̄e vltro se offerentis accendat.
In quo pro doloꝝ pl̄imi fallūt qz nō
p̄scentur pane filioꝝ iam se esse filios
arbitrantur ⁊ deficientes vñ proficē
debeat ex visitante gr̄a eua nescit
a cōsc̄ia sua. se esse aliquid arbitantes
nō meliꝝ sunt ⁊ de bonis d̄m̄ nō emē
dantur. ⁊ indignant. ⁊ sūt de quibz
p̄s dicit. Inimici d̄m̄ mentiri sūt ei
⁊ eic̄ tēps̄ eoz in secula. Et abstant
eos ex adipe frumētī ⁊ de p̄f̄ melle
saturant eos. **P**alantur em̄ a p̄re deo
aliqui de p̄uocatio gr̄a. l̄ba serm̄. ut
affectent esse filii sp̄i vō gr̄a dei ab
utentes efficiūt inimici. **V**t em̄ ab
utantur. cōā scripturis sc̄is in p̄is
ut cōcupiscentis suis redeūtes ad

cas post orationem. dicit sibi illud vxois
manue. Si dñs voluisset nos occidere
nō suscepisset sacrificiū de manibz nris.

Incipit liber secundus. Beati Bernardi abbatis ad fratres

Viam dilecti tibi de morte dei.

Quam dilecti tibi dñe deus. Vt autē
in quibz passer inuenit sibi
domū. et turtur nidū vbi
reponat pullos suos. pas-
ser inquam naturaliter
aial ē viciosū. mobile. leue
importunū garrulū. ac pronū ad libi-
dinem. Et turtur luctus amica. opāe
solitudinis familiaris incolā. forma
simplicitatis. et exemplū castitatis. Ille
sibi inuenit in eis domū quietis et secu-
ritatis. Illa nidū sibi vbi reponat pullos
suos. Quid sūt hec. nisi iuuenū natura-
liter calidus sanguis. et ferendus animus.
etas labilis. curiositas iniqua. et virilis
maturitas. serus animus. castus sobrius
pacificus exhor. et in se semetipm quātū pā
recedens semetipm. Quoz alterū in
tabernaculis dñi virtutū in disciplina
cellaz inuenit sibi ab oibz vicis que-
rem. firmamētū stabilitatis. et mansuetū

no
j

securitatis. Alteru vō mbeūt seareū celle
 seareoꝝ recessū cōlōie vbi reponat ⁊
 nutriat scāz affectionū suaz fructus ⁊
 spūalis sensus cōrēplāciōis. Passer
 solitarius in tecto hoc ē in altitudine
 cōtemplāciōis calcare amat habitā
 cione carnalis cōuersatiōis. Surtur
 ī mfeioꝝ fcaidat ⁊ gaudet in fructibz
 hūilitatis. p̄tū cū quoz ⁊ spūales qm̄
 turturis noie designant cū ad arma
 mentū ⁊ robur virtutis sue p̄ vtutē
 obediē ⁊ subiectiōis pueniūt p̄mūt
 se p̄ ac deiciūt in id qd̄ mapienāū ē
 ⁊ vū m̄tra se descendūt m̄de ascendūt
 sup̄ se ⁊ hūiliando se magis p̄ficiūt
 p̄ fructus solitudis qm̄ sūt si que
 res ⁊ sublimes excellus cōtemplāciōis
 nō arbitantes ē negligendam cōsuetū
 volūtārie subiectiōis. v̄lū locālis
 vite ⁊ dulcedinē sup̄ne caritatis. Ideo
 v̄lū spūalis ⁊ corpe suo spūaliter vtens
 seruitutē eius quādam habet aūtis p̄
 v̄m cōactam rōnalis p̄ cōsuetudinē
 cōactā acipe meret. quasi nā h̄ter at
 lectā. vbi illi est obediā necessitatis
 ip̄e cam h̄t caritatis. vbi illi v̄ntes.

Ip̄e h̄t caritatis

ip̄e t
 vō p
 que
 p̄ce
 lunt
 Ahq
 les
 coz
 cōlo
 spū
 equ
 p̄ce
 vū
 ven
 car
 cū
 ad
 m̄
 qd̄
 dū
 cen
 ali
 ip̄o
 m̄
 Du
 est

ipse habet eam quam sibi in mores. Illi
 vero patres dei summi iuvenes ad ea
 que per totum non elationis presumptione hanc
 pietate in paupertate spiritus sui non repel
 lunt ut elati se suscipiunt ut deuoti et
 aliqui merentur hoc experiri quo spua
 les sunt. Et semper affectant unitatem
 eorum vitam actiuam ad quorum ambitum
 consolationem contemplantur. Sic quod uno
 spiritu licet non uno gressu gradientes
 eque proficiunt et spuales in humi et ma
 gis in sublimi. Et hec sunt cellarum
 bene ordinatarum sancta comertia studium
 veneranda. omnia negotiosa quies oposta
 caritas ordinata. mutuo in silencio
 sibi colloqui. in absentia ab inuicem se
 ad inuicem magis sunt. presentia de inuicem et
 cum se non vident ad inuicem. in alio vident
 quod imitandum est. in seipso non nisi quod flen
 dum est. Ego vero sicut propheta dicit. Vir
 videns paupertatem meam in athenis. cum
 alienas diuitias computo in memet
 ipso erubescit et suspiro. Quia quod tracto
 in atheno mallem experiri in ipso. De
 duobus quippe malis tollerabilius
 est quod amas non videre. quam videre et non

habere Omnis non sic de bonis domini: bona enim domini videre amare est amare vobis habere est. Ideo intamur quantum possumus ut videamus videndo intelligamus intelligendo amemus ut amando habeamus. Dicitur super hoc ante omne desiderium meum et gemitus meus non est absconditus. *De transcendendo*

DE ALIIS gradibus statu transcendentes gradu in gradu ad rationalem ut de rationali transcendamus ad qualem tractando et ut patiendo. Primo scire debemus quod sapientia sicut in libro nominis eius legitur percupit eos qui se concupiscunt et occurrunt eis et ostendit se in vobis hilariter sicut in proficiendo sic in meditando et tractando attingens ubique per sui mundiciam adiuuat enim deus voluntati suo se inueniente mouet et per mouet et attrahit specie sicut in bono se contemplantur. Cuius ratione proficiendo in amore sursum ascendit et amanti et desideranti gratia descendit. Vnum sepe sunt que duos illos status efficiunt que sunt ratio et amor et que ex eis efficiuntur scientia et sapientia nec iam possunt transcendere tractari vel cogitari que iam vnum et vniuersum operationis et virtutis sunt in sensu intelligentis et in gaudio fruuentis. Omnis gradus alter

41
distinguedus sic ab alio in cuius se res
obtulit & tractandus & cogitandus
est aliter ab alio & in alio. **De animo & aiali.**

Quia g' dicitur in supra dicitur. **Cap. iii.**
que admodum in p'fatu religionis stat
aialis vigilat in corpus & hominem
exordere componendum & aptandum studio
virtutis sic rationalis in animam agere debet
ut sciendum si non est: ut excolendum &
ordinandum si est. p'mo videndum est quod
ut quid sit anima ipse que ratio rationalem
facit quod ipsa ratio que aialis mortale fa-
ciendo hominem perficit. Et p'mum dicendum
de anima. anima est res incorporea ratio ca-
par unificando corpus admodum dicit
hec aiales constituant homines que carnis
sunt sapientes. sensibus corpus inherentes
que ut p'fatu ratio magis esse non tamen ca-
par s' & p'ncipis continuo abdicat a se
nota feminini generis & efficit animam p'nci-
pales ratio regendo corpus admodum datus
ut seipsum habens spiritus. Quia diu anima est
ato in id quod carnale est effeminat. ani-
mam vero ut spiritus non in id quod virile est & spirituale
meditat. spiritus enim hominis in appetitu boni
subtilis & efficacis conditus nature &

ordinandum

in arte creatas capite oī corpe melior ē
oī eā luce corporea luadior ac digni
or ob ymaginē cōditōis. Vicio tñ carna
lis dignis implicatus p̄m seruus ef
fctus est ⁊ captiuatus in legē p̄m que
est in ebris. Nec tñ oīo nō amittit ar
bitriū id est iudiciū rōis in iudicando
⁊ discernendo q̄q̄ libertatē eius am
dit in volendo ⁊ agendo. Nam ī penā
p̄m ⁊ testi moniū amisse dignitatis
nālis positū est ei in lignū arbitriū
s̄ captiuū. Quod ⁊ tñ cōuersionē ⁊ libe
rationē volūtatis nūq̄ p̄dere p̄t ex
coto vlla auersione ip̄i volūtatis
in quo ⁊ nō abicit eo meligendo ma
liū pro bono sicut dān ⁊ melior ⁊ dig
nior est oī corporea creatura nō in se
s̄ in arte creatiōis veritatis. liberat̄
vō volūtatis q̄ effiat̄ cū cūctis
dei diffūditur in cordibz nr̄is p̄ sp̄m
sc̄m qui datur nobis. Et tñc rō vere
est rō hoc est habitus mentis p̄ oīa cōue
niens veritati. Cū em̄ liberata volūta
te p̄ liberationem grām sp̄s agi incipit
libera rōne. tñc s̄ms hoc est seip̄o libe
rens effiat̄ ⁊ fit anim⁹ ⁊ bonus

animus. **A**nim' inquit amans & bene p
 ficiens anim' suu' supplemento libere rōis
 bon' aut in qutu iam amans bonu' suu'
 in quo bon' fit & sine quo n' bon' n' anim'
 ee potuit. **F**it aut' bon' anim' & rōnalis
 diligens dnm deū suu' in toto corde suo
 & in tota aīa sua & in oī mente sua & i
 oībz viribus suis. **E**t nō nisi in ipō se
 metipm & pximū suū sicut se ipm. **F**it
 bonus anim' deū timens & mandata
 eius obseruans hoc est em' oīs homo
Ratio vō sicut diffinit' a diffinentibz &
 describit' a describentibz. **A**spectus animi
 est quo p se ipm nō p corpus vñ ituet
 aut ipā veri conceplatio aut ipm vñ
 qd' contēplat' aut vitā rōnalis aut
 rōnabile obsequiū in quo cōtemplare
 veritatē cōformat' cōformat'. **V**ōnatio
 vō est rōis inquisitio. hoc ē aspectus eius
 motio p ea que aspicienda sūt. **V**ōnatio
 querit. ratio inuenit. **A**spectus hic in rem
 aliqua cōiectus cū ea videt scā est. cū nō
 videt ignorat. nā hoīs est. **H**ec ē rō in
 instrumentū p qd' opatur. & opus qd' opa'
 hec semp' exerceri amat. in ea qd' vtile
 & honestū est. crano proficiens. delidit

in qd' libentē e' amicit' i' eligendo et agendo

1.

vō in semet ipā marcellus Nullū vō dig
 nū & valius creācū est hōi eam habēn
 q̄ in eo qd̄ melius habet: & in quo cētis
 diatibz & cētis pabns suis premet
 que est ipā mens ul' aiū? Venti nō ul'
 aiō cū cētā ps hōis regenda subdita
 est: nec dignū est aliquid ad querēdū
 nec dulcius ad inueniendū nec valiq̄
 ad habendū q̄ q̄ colam ipām mentem
 supermet id est solus deus. n̄ longe
 est ab vno q̄ n̄m qui in ipō viuim⁹
 mouem⁹ & lum⁹ Et nō sic in aere isto
 sic in dno deo nro s; in ipō viuim⁹ p̄ fidē
 mouem⁹ & promouem⁹ p̄ spem. figurū
 p̄ amore. Ab ipō em̄ ad ipm̄ cōditus
 est rōnabls aiū. ut ad ipm̄ sit cōuer
 sio eius ut sit ipē bonū eius. hic aut̄
 in illo bono bonus. Ad ymaginē & sili
 tudinē eius cōditus. hoc est quā diu
 hic viuit. q̄ pp̄ius p̄t̄ accedatur ad eū
 similitudinē a quo sola receditur. disti
 ntilitudinē ut sit hic sc̄is sicut ille sc̄is ē
 In futuro b̄s sicut ille b̄s est. In q̄ debz hō
D Eniqz hoc solū & magnū assamilarī ei. ad
 bonū cū magnus & bonus aiū. sicutudī
 suspirat & mirat̄ & accedat qd̄ fcs ē. m̄

aug⁹ ubi
 post vob̄ dicit
 ad n̄ et sequenti
 d̄ est n̄m dicit
 sequenti d̄c

sup̄ eū est ⁊ ad herē fecerunt silitudī
 sue sua deuota ymago. Ip̄e em̄ ymago
 dei est ⁊ p̄ hoc qd̄ ymago eius est intel
 ligibile ei fit posse se ⁊ debere in herere
 ei an̄ ymago est. Ideo q̄ ⁊ in tr̄is igit
 corpus sibi cōmissū meliore tñ pte sui
 memoria salū ⁊ intelligenciā ⁊ amōe
 Ibi semp̄ cōuersāi amat. Vñ quid quid
 est qd̄ qd̄ habet se nouit accepisse ⁊ ubi
 in p̄p̄tū mansurū se ⁊ cū plena uisiōe
 dei plenā silitudinē adepturū. Qñtū
 in hoc hōi sperandū est sperare ei hōi
 si bone spei vitam suā nō negligat cō
 formare. Illic q̄ spectat vñ pendet
 plus cū hōibz cōmorans ut uinificet
 vita dei ad querenda ⁊ capienda diu
 na: q̄ ut amēt vita ista mortali ⁊ hu
 mana. Sicut em̄ corpus qd̄ animat
 naturāli statu suo erigit in celū qd̄
 natura ⁊ loco ⁊ dignitate ⁊ loca oīa
 ⁊ corpa oīa sup̄eminet. sic sp̄ualis
 ip̄e natura ad ea que in sp̄itualibz p̄
 eminent. hoc est ad deū ⁊ diuina eri
 gere semp̄ amat semetip̄m nō sup̄be
 capiendū. S̄ pie amando ⁊ sobrie ⁊
 iuste ⁊ pie uiuendo. Qui q̄nto altius

est quo miris tanto forasoribus exaaoz
studis exercendus est: que eu no per
fudant sz utingant. Sic qz afficiant
ut pficiant ut acculeant am⁹ deo. vbi
em am⁹ sit ubi sit intelligis bon⁹ oibz
facientibz eu. cu scdm regula ab aplo
data. In oibz exhibeam⁹ nos h⁹ dei nul
nos in multa pacia in tribulacioibz in
necessitatibz in angustis in laboribz
in vigilis in ieiuniis i scia in loqam
mitate i suavitate in spu sco. In calida
te no ficta. In carce celle in castitate in
verbo veritatis in virtute dei. p arma
iusticie a dextris & a sinistris p glam
& ignobilitate p infamia & bona fa
mam ut seductores & veritares sicut q
ignoti & cogniti qⁱ morietes & ecce vnu
in⁹ ut castigati & no mortificati. qⁱ tril
tes sp aut gaudentes. sicut egetes multos
aut locupletantes. taq^m nichil hntes
& oia possidentes. Et in labore & erup
na in fame & siti in frigore & nudita
te hec & hui⁹ moⁱ snt studia sca exaia
aplica in quibz dilatat se solus am⁹
cu deo & invenit & emendat mudans
se ab oi iniquitate carnis & sps p

faciens satisfactionem in timore dei. *Abz*

Studia vtra h' et h' *exercitius assimilantur*
 his aliqui adiuuantur et vult *animus deo v.*
 non in h' a toria sunt. non cancellaria
 non disputata non garrula sed quoniam ha
 sunt pacifica sunt humilia humilibus conuen
 aentia. Que et si fois excent mens po
 aus agunt in spu mentis vbi renouat
 ho induens nouu hoicem qui scdm
 deu creatus est in sanctitate et iusticia va
 latis. studia hec silencia amant. que
 tem dixerant cordis in labore cor
 pus paupertate sps et pace in extiori
 bz pressuris. bona consciam in oi puri
 tate cordis et corporis. hec faciunt anim
 hnt. vana vo illa et nugigerula
 verbosa et contenciosa. curiosa. ambi
 ciosa. caa san anim ul iam piam dis
 sipant ul' corrupunt. hec studia lau
 dant virtutu no tam flores q' radi
 ces no ut luceant sed ut sint. No ut
 gaudeant sed ut habeant. vicioz vo plus
 in semetipis metuit appetitu q' ab
 his impetu plus contagiu q' mali
 dam. sicut in magno aliqui labore
 et studio plene ante vultes trahunt

q' vni faciunt

in affectu & mente bona. sic vicia leuiss
sima remissionis & licencie oportunitat
te transcutit in conspersione & q̄ natu
ralia efficiuntur. **¶ Nullū viciū nāle sit.**

Sed nullū viciū naturale ē. **Cap. vi.**
Ois vō virtus hōi nālis est. consuetu
do t̄n ut volūtatis corrupte ut in
olite negligēcie plima sepe vicia quasi
naturalia in neglecta cōsciā efficere
solet. Consuetudo quippe sicut phisica
dicit solent sedā natura ē. Ois t̄n mā
lus animi pulḡ indurascit malicia ē
molliri potest. **¶** postq̄ induravit
desperandus est. hec em̄ ē maledicō
ad & in terra laboris n̄ri & in agro cor
dis ut corpus n̄ri ut noxia & vicia
gratuito passim vbiq̄ proueniūt
utilia vō ut nāia & salubria cū la
bore. Virtus t̄n qm̄ nature res est cū
venit in animū aliquū nō venit labore
sed venit in locū suū & sedet fideliter
& bene cū ea nature cōuenit cū nullū
pocaus p̄mū sit ei q̄ in deo cōsciā sui.
viciū vō n̄ nichil aliud ēē credat q̄
pudatio ut virtutis. t̄n vacitas eius &
enormitas tanta hōmīq̄ sentit q̄

ut obruat & opprimat. feditas tanta
 ut inquinat & inficiat. adhesio ca
 ptivax coluetudis ut vir eam a se
 exaudiat na. Ois em vici frustra sic
 at riuus si fons no fuit obturatus.
 Vbi gla. Remissa voluntas facit me
 ns inconstancia. mox lenitate. ex qua
 procedit in stabilitas mens. in colua
 dia mox vana leticia sepe usq; ad
 lasciviam carnis. vana tristitia no
 nuq; ad egritudine corporis & multa
 alia in negligencia ut transgressioe
 ppositi ex lenitatis vicio venient
 Sic e supba ex vlu voluntas in mag
 na sepe cordis inopia tumentē effi
 at am vñ procedit vana gla. fiducia
 sui. negligencia dei. iactancia. inobe
 diencia. contemptus. psumptio & cetera
 animi pestes que pelue solent ex tu
 more & vlu supbie & in huc modu
 oia gna vicioz ex aliquo male volu
 tatis effai ut male coluetudis vlu
 sua singula ducunt matricē oigine
 Que quato diuina mēti in olia e tūco
 foras heret & forozibz remedijs
 indiget & cura mqrir diligētiorem.

usq;

hinc moī em̄ pelles vicioꝝ usq; in vlti
mā solitudinē solitariū plequūt. Et
sicut bene cōcreta vltus & fideliter
aīo incidens possessore suū i nulla
deficit multitudinē. Sic viciū cōluenti
dis possessū suū liberū esse nō patit̄
in qualibet solitudinē. Nam h̄ p̄panaa
studio & prudenti opa expugnata
sunt cōsuetudo lemri p̄ vna vix
p̄t̄ & quocūq; se cōponat aīo heret
& in quāvis solitudinē se aīo ul' cūcū
cordis eē nō patit̄. In quo maiore
cōngit in esse vltū cōsuetudis & volū
tatis: eo nequior & rebellior in cōtue
nit. Nō tā malicia p̄natis q̄ q̄ malit̄
expellenda multiplex quedā collectio
& dura corpulencia necessitatis. *De*

*S*ed redeam. *laude vltus. & diffinīōe ei.* *vij*
Ad laudē vltus. Quid ē vltus.
Sicut rōis ē s; magis gr̄e. Vis em̄
quedam ē ex natura. ut aut vltus sit
habet ex gr̄a. Vis ē ex iudicio appro
bantis rōis. Virtus aut̄ ex appetitu
illūinate volūtat̄is. Virtus em̄ est
volūtat̄is in bonū assensus. Vltus
est equatitas quedam vite p̄ oīa con

vois

gruens rōi. Vnus ē ad iudiciū vltus
 libere volūtatis. Vnus qdā ē hūilitas
 Vtus ē qdā pānā. Vtutes sūt obediā
 prudenciā tēpanā fornicidō. iustitā
 et alie q̄ plures. In quibz lingu
 hs nō est aliud Vtus q̄ sicut dñm ē
 ad iudiciū rōis vltus libere volūtatis.

.no.

Bona em volūtas. *De volūtate bō et
 m aio est origo om̄ dilectōe et vitate. viij.*
 bonoz et om̄ mater. Vtuti. ad
 cōtrario mala volūtas origo om̄ vi
 aoz et maloz. Ideo custos aīe sue val
 de tollatus esse debet. Ita custodia
 volūtatis sue ut prudēt̄ intelligat
 et discernat quid in totū velit ul' vo
 lendū sibi sit. sicut et amor dei. quid
 p̄ illud sicut est amor proxi. ut em̄
 in illo tuta sit oīs in dilectōe in hoc
 semp scdm̄ obediē i'gulas cōtuta q̄
 et prudens ēē debz et dilectōe. In di
 lectōe quippe dei nō alia rō nō alia
 dilectōe n̄ ut sicut ille cū dilexisset
 suos in finē dilexit eos. sic si fieri p̄t
 in i'finitū diligam̄. I cū nos. sicut b̄s
 vii. qui i' mandatis eius cupit minis
 q̄ cū nullū finē ul' hūm h̄re debeat.

deuocao amantis tū finēs suos & fines
& regulas hīe debet actio opantis. vbi
ne erret aliquā minima volūtas necesse
est semp allit mediante obediat culto
dicens Veritas Nichil em in bonū hoīs
in deū pficiētis tam libi cōuenit q̄
volūtas & veritas. Hec duo sūt que t̄
dñs dicit. Si cōsenserit in vnu qd̄cūq̄
peccerint sit eis a pr̄e deo. Si duo hec
p̄t̄e in vnu cōsenserint oēm m̄se cōti
nent v̄tutū plenitudinē sine vicio
in̄t corrente. Dīa p̄t̄e in hoīe & langūe
te oīa h̄nt & possident & in hoīe nichil
habente dant mutuauit cōferūt p̄t̄e
in hoīe seā quiescente. Glōia & diuīe
in colāa b̄i vni illi ex fructibz bone
volūtat̄is eius. foīs vō nō ex vno late
sicut sicutū huiusmodi. s̄ vndiqz cōt̄at
cū sicutū veritat̄is dī. hylarem em & io
cū dū semp m̄tus efficit bona volūtas
In extioze vō actione seruū ac graue
tutū ac securū reddit veritas. Ideo qz
sup gressus hūana. hō ille q̄ in sereno
est. s̄ de aere illo hoīs seruū q̄ sup glo

Volūtas. **C**ū tunc est. **De volūtatē**
nālis quidam sic appetitus ē. **illūata**
& nāli. ix.

Amor
dilectio
caritas
vnicū p̄p̄
deus
q̄d̄t bonitas fit

alius ad deū & ad interiora sua. alius in
 corpus & ad exteriora & corporalia. hec autē
 cursū tendit sicuti ignis ad locū suū
 hoc est ad veritatem afficiat & movet
 ad aliorum amor est. Cū vō promouet
 & laetit a grā dilectio est. Cū apphen
 dit autē tenet autē fructus carnis est. Vni
 us quis est. deus est. deus em carnis est.
 In his autē cū cōsumunt hō nō sapit
 qz nullū horū in hac vita plene est pfer
 do. Cū vō declinat in ea que carnis sūt
 cōcupiscentia carnis est. Cū in curiosita
 te seculi cōcupiscentia oculorū est. Cū
 in ambitione glorie ul' honois. Cupbia
 vite est. Quam diu tū in huiusmodi
 cessata ul' valitā nātē seruit nātē.
 ul' appetitus est. Cū vō in superbia se
 exponit ul' noxia vitā est nātē ul'
 sui ipi. Quorū pmo appetitu ul' accētu
 de te accipio tibi hoc cape licet argu
 mētū. Cū in eis que ad corpus spectat
 in rebus necessariis voluntas pmo
 appetitu finē scit. nātis autē appetitu
 est. Cū vō in appetēdo semp ad viciō
 vā progredit. ipm se prodit qz iam
 nō tam voluntas q' vitā voluntatis ē.

Avaritia ul' cupiditas ul' aliquid huius
modi voluntati enim in huiusmodi ato
latis est. viciis tunc in huiusmodi viciis
est; hec in spiritualibus et in eis que ad deum
sunt in velle quod potest laudanda est. Cum velle
quod non potest et plus quam potest regenda est.
Cum non velle quod potest excitanda est et pro
vocanda. Sepe enim si non firmiter impe
ditur peccat et in agitur in preceptis. Sepe si non
excitatur dormit et tardat et obliuiscitur
quo tendebat et fatale declinat quod a
latere in obligationes oblate delecta
tionis. Ideo sicut in corpore et sic solent
et alius enim corpus hominis ab aliquo pun
ditur quod ipsum se videt in huiusmodi in huius
modi sepe videt alienis oculis quod nollet.
Et alius qui non pater in feruore eiusdem
voluntatis rectior sepe iudex est actiois.
Quia sepe ut negligencia ul' privato amore
in errant in nobis. Bona ergo cultus
voluntatis est obedientia. sive imperii
illa sit sive consilii. sive subiectionis. sive
collegii caritatis. pariter enim ac dulcius sepe
secundum apostolum petru ad pares seu eam
ad maiores suos. filii obedite castigati
corda sua in obedientia caritatis: quod ad ma

8.
no.

98
iores subigant p obediā necessitatis
sua em sola ul pāpit ul cōsulit z obe
dit castas. hec aut penā ul timet
ul minat imperiosa auctoritas z
meticulosa necessitas z in illa obediē
sepe maior debet glōia In illa vō in
obediēti maior semp intentat pe
na Ergo in hoīe sursum cor habente
p̄t exteriora sua regenda moderanda
cōponēda palam oībz ē q̄ nōcā sit
volūtan custodia sua amph⁹ Aūc
p̄t interiora sua. Atō nāq̄ se ipm sepe
ul deū cogitanti volūtas in oī cogi
taōe p̄ncps est Et necessitāo p̄nc
pū volūtatē seq̄ oīs tenor cogita
ōis Tria em sūt que cogitāōne
faciūt. Volūtas ip̄a. memoria z intell⁹
Volūtas cogit mēoria ut p̄ferat mate
ria cogit intellām ad formandū qd
p̄fertur adhibens intellām mēorie
ut mē formet. Intellectu vō fac
cogitantis ut mē cogitēt q̄ vñ
cogit volūtas z facit quodā nutu
concupulat. A cogendo cogitāō
nomen accepisse videtur. Hinc sūt
cogitāōnes oīs the bone z sc̄

et digne deo. Illic male at pūse que ceptant
a deo. alie oiose et vane a quibz se auferit
deus. hinc et dicitur quod pūse cogitatioes ceptant
a deo. Et quod spūs sctūs auferit se a cogitatio
nibus que sūt sine intellectu. In quibus vobis
aduertendū ē quod sine oī intellectu nullate
nō cogitāt p̄ et nulla cogitatio oīo sine
intellectu ē. Et alius ē intellectus ex vi nātis
rōis. alius ex v̄tute mentis rōnatis. Intel
lectus quidē idē ip̄e ē qui quocūqz seu i bonū
seu i malū applicatū sūt. nātū viget.
Et alius inuenit tibi relictus. alius a grā
illuminatus. Ille seculi rebus et seruis et mi
gatoris se nō negat. hic autē nō ulli
dignus se rebus et cūlibz tibi se ip̄m a dō
modat. Ille sepe opat sicut tibi relictus
et vicio infectus ex vi rōis et vicio cor
rupte voluntatis terens pūlas cogita
tiones quibus se metip̄m qui cogitat se
pat sponte a deo. hic autē semp sicut
illuminatus et v̄tuti a dō opatur pietā
tem que cogitante cōiungit deo. Que vō
secōdo loco ponit cogitatioes sine intellectu
ip̄e sūt vane et oiose. neutro intellectu
p cogitantis intentione se applicantes
nō repente perimere sed sensim et pau

capitulum p̄

sermo

lañ corūpentes. occupantes tepus
 nāa impediētes & anim inficientes. Nō
 tam cogitaciōes q̄ ex veris ut ymagma
 rñs recordatiōibz simulachra q̄dam
 cogitaciōnū seu ip̄e recordaciones vlt̄
 & mltipliat̄ de memoria catturietes
In quibz passio quēdā volūtatis poat̄
 esse videtur q̄ actio. cū nulla sit i eis co
 gitantis intencio. cū qd̄ sponte ebullit
 de mēoria formatū se offert̄ intellam
 nō curanti. Et quidq̄ agit̄ videt̄ po
 aus agi in sopno dormietis q̄ in aac
 cogitantis. Vbi tū & si repellē it̄ se qm̄
 scā nō est in voto cogitantis. sit tū
 culpa negligentis ut q̄s discipline
 auferat̄ se merito a mentibz siue a cogi
 taciōibz in dilaplatiōis. Que q̄mō fiant
 p̄ vim q̄dam occultā rōis nō cū sūt ex
 rōne & trahit̄ in eas intellēs cū nullq̄
 in eis sit intelligentis assensus. Vbi
 vō serio de rebz seris bene cogitat̄. vo
 lūtās libero arbitrio de memoria euocat̄ ^{op̄}
 qd̄cūq̄ habet & intellam formatē mēo
 ric adhibet. formatū qz qd̄ illud ē
 intellēs adhibet̄ aaci cogitantis & sic
 pagitur negotiū cogitaciōis. Cū vō de
 hñs que de deo sūt ut ad deū sūt cogitat̄

z voluntas copulat ut amor fiat continuo
p viam amoris infundit se sps scs qps
vite z oia vniificat adiuuans seu i oroe
seu i meditatiōe seu i tractatu infirmi-
tate cogitantis Et continuo memoria ef-
fiat sapia ai suauit sapit ei bona dñi
z qd ex eis cogitandū est. formandū in
affan adhibet intellm Intelles vo co-
gitantis effiat cōtemplatio amantis
z formans illud i quacōā quālis ul'
dine suauitatis experientis. Affiat ex
eis anē cogitantis. Illa vo effiat gaudm
fructis z tūc de deo bñ cogitat sedm
hūanū modū. si hū cogitatio dicēda ē
vbi nil cogit nil cogitur. sz hū mō i meo-
ria habūdancie suauitatis dei exulta-
iubilat z vere sentit de dño in boni-
tate ab eo qui in simplicitate cordis
q̄sinit illū. sz mod⁹ hic cogitandi de deo
nō ē in arbitrio cogitantis. sz i grā do-
nantis scilz ai sps scs qui vbi vlt q̄-
rat qū vlt z quo vlt z quibz vlt in
hoc acquirit. sz hōis est ingiter p̄tate
cor voluntate expediendo ab affectionibz
aliens. rōne ul' intellm a sollicitudinibz
memoriam ab oacōis ul' negotiois nō

nūq̄z a nōis ompānoibz ut i die bō
 dñi z m hora beneplaciti cū audie
 rit vocē sp̄s spirantis ea q̄ cogitādoz
 faciūt cōtinuo libe cōcurrant sibi
 z coopent in bonū z q̄ simbolū sta
 ant in gaudiū cogitantis volūtas ex
 hibendo in gaudiū dñi purā affectioz
 meōra mētrā fidele Intelles expicuae
 suavitatē. Sic q̄ volūtas neglecta fuit
 cogitādoz oculos z indignas deo:
 corruptas pūctas que separent a deo. P̄
 necessitas ad vliū vite huius: pia effici
 ces ad finctū sp̄s z ad fruēdū deo. fruc
 tus aut sp̄s sicut dicit apls. sūt caritas
 pax. gaudiū. p̄cā. lōguitas. bonitas
 benignitas. mansuetudo. fides. moder
 tia cōnētia. castitas z in oī q̄ne cogi
 tādois oīa q̄cuqz cogitāti occurrūt. cō
 formant intētiōm volūtatē. Agere
 in eis nūā z iudicio dñi ut nullus ul
 nificet adhuc. z qui i cordibz ē corac
 tat ad huc. Deo hōi deū volenti amāre
 ut iā amantū sūis semp cōsulendus
 est. sūm examīanda cōscia. quid sit qd
 in totū vlt z p̄ qd vlt. quidquid vlt
 vlt ul qd sp̄s odit qd qd cō illud qd
 atro cōcupitat. In adentes em q̄ ex

190
in seculis & decedentes & p̄t uolantes cog
gitationes quibz mō vlt mō nō vlt ne
quaq̄ m̄t volūtates s̄ pene m̄t ociosas
deputande sūt cogitationēs. Nāz si ali
quī sūt n̄qz ad delectationē animi cito
in animi cōpos s̄m se m̄t excutit. Et
sūt in totū vlt p̄mo cōsiderandū est qd
illud sit qd sic velit & m̄t q̄ntū velit
& q̄nto velit. Siquidē in totū vlt deus
est dilauandū est ei s̄d̄m q̄ntū & q̄nto
velit & vtrū est ip̄e in cōceptū s̄m ip̄i
om̄ qz que sūt ut esse p̄nt & hoc nō h̄m
ex iudicio rōis s̄ eadē ex affectu mentis
ut iam volūtatis plusq̄ volūtatis sit
ut amor sit ut dilectio sit ut sit m̄tas
ut sit vnitatis sp̄s cū deo. sic em̄ dilige
ndus ē deus; magna em̄ volūtatis ad
deū amor ē dilectio ē adhectio s̄ue cō
iunctio vnitatis fructio ē vnitatis vō sp̄s
cū deo hōis s̄urū cor h̄ntis proficiens
in deū volūtatis est p̄fectio. cū iā nō vlt
solūmō vlt qd deus s̄ sic ē nō h̄m af
fectus s̄ in affectu p̄fectus ut nō pot
sit velle nisi qd deus vlt. velle aut̄ n̄
qd deus vlt. hoc ē iam deo s̄lēm esse.
ut nō posse velle nisi qd deus vlt. hoc

est in esse qd deus au velle z ee idipm est
 vñ bñ dicit qmā hūc plene videbim' cū
 sicut ē cū silēs ei eim' hoc est eim' qd
 ille est. Qm'bz em' p'fās data ē filios hūc
 data ē p'fās nō quidē ut sint deus. s' sūt
 qd deus. sūt sū fūi' pleni beati qd d' est
 est. Nec aliudē hūc sū n' ibi sūt beati
 q' ex deo qui eoz sātus z bñtudo est. Et
 hūc hōis est p'fectio silicudo dei. p'fām
 aut' nolle esse delinquē est. Et hūc p'
 fām nutrieda est semp volūtas. amor
 p'andus. volūtas cohibenda ne in
 aliena dissipet. amor sermand' ne i'
 quinētut p'pter hoc em' solū z creati sū'
 z vñim' ut deo silēs sūm'. ad ymagi
 nem em' dei creati sūm'. *De multiplici simi*

Est aut' silicudo qdā dei *ludic' x.*
 quā nemo amittit viuens n' ai
 quit' vita. Quā oī hōi in testimonū
 amille meliois z dignoīs silicudois crea
 tor omī hōmī reliquit quā habet z no
 lens z volens z qm' eam cogitare p't'
 z qm' tam cbes est ut eam cogitare nō
 possit. s' q' sicut vbiq' ē deus z vbiq' viuens
 totus est in creatura sua sic z in corpe
 suo oīs viuens aut' z sicut sibi semp

indivisi^o deus ^{diffimilia} indivisi^o dicitur in cetera ^{opac}
sua. sic anima hominis quous totum corpus vivifi-
cans in indivisi^o vita in sensibus in corpore
et in cogitationibus cordis in indivisi^o opera.
Ad hoc dicitur. hec similitudo dei in homine
quous ad meritum eius nullus est apud deum
momentum cum non voluntatis eius sit ut la-
bois. sed est alia magis deo propinqua quam
cum voluntaria que in virtutibus consistit in
qua anima virtutis ymaginem summi boni
quous imitari gessit magnitudine etiam
plenerantiae in bona constantia et eter-
nitatis et incommutabilitate. **S**uper hanc
autem aliam ad hoc est similitudo dei. hec de qua
iam aliqua dicitur in ratione ipse ipse ut
non iam similitudo sed unitas spiritus dicitur cum
sit homo unum cum deo unus spiritus non tamen
unitate volendi idem. sed expressiore quam
dam veritate virtutis. sicut iam dicitur est
alud velle non valendi. dicitur autem hec
unitas spiritus non tamen quous efficitur causa ut affi-
cit ei spiritum hominis spiritus sanctus. sed quous ipse ipse est
spiritus sanctus deus veritas cum quous est amor patris
et filii et unitas et substantia et bonum et
oculium et amplexus et quous quous commune
potest esse ambo in summa illa unitate va-

fatis & veritate vnitatis. hoc homini suo modo
 fit ad deum quod consubstantialis filio est ad patrem
 ut patri ad filium cum amplexu & osculo
 patris & filii. **Mediam** quodammodo semper
 venit bona consuetudo cum modo ineffabili incognita
 bilique fieri meretur homo dei non deus. **Et**
 quod est deus. quod deus ex natura homo ex
 gratia. **Unde** in catholico quatuor excommunicatione
 apostolorum peruenit inter cetera quoniam sancti dicitur
In castitate in sancta in longuitate in casti-
 tate in spiritu sancto in civitate non ficta in verbo
 veritatis. in virtute dei. **vide** enim quomodo cuncta
 omnia facta sunt ordinata vivificante in
 medio bonarum virtutum sicut cor in medio
 corporis. **ostendit** quoniam sancti. **Ipsa** enim est
 omnipotens artifex creans hominem ad deum
 bonam voluntate dei ad hominem factis
providentia formans affectione datus
 virtute prosperans operatione agens
 omnia forat & disponens omnia sustinet.
Ipsa vivificat spiritum hominis & continet in
 unum sicut ille vivificat & continet in
 unum corpus suum. **homines** docent deum
 querere. **angeli** adorare. **solus** ipse quem
 docet invenire hunc & suum. **Ipsa** enim est
 & sollicitudo bene querentis & pietas

in quā & veritate adorantis & sapia in ve
mentis & amor hūis & gaudium fruē
tis. Quid quōd tū de visione & cognitiōe dei
hic fidelibz imptitur. speculū est & emig
ma tū distans a futura visione & cog
nitiōe quā a veritate distat. Ades ut tēp
ab emitate. Tū aliquā fit quōd de eo in libro
bī iob legitur. Qui abscondit lucē in ma
nibz et p̄cipit ei ut rursū oriatur &
annūciat de ea dilecto suo q̄ possessio ei
sit & ad eam possit puenire. *De cōtēpla*

lecto em̄ & dilecto dei. rione. Cap. xi.
Evisū aliquā lumen quōdā in latus dei oc
tendunt sicut lumē clausū in
manibz & patet & latet. Arbitriū te
nentis ut p̄ hoc quōd quī in tū carū ubi
in pūcto videre p̄mittit exardescat
āim⁹ ad plenā possessionē hūis em̄ &
hereditatē plene visionis dei. an ut in
nocescat aliquaten⁹ id quōd ei deest. nō
nūq̄ quī p̄tūcens gr̄a p̄strīngit sensū
amantis & eripit ip̄m sibi & rapit in
diem quietis. a tumultu rerū ad gaudia
celestia. Et pro modulo suo ad momentū
& ad pūctū id ip̄m ostendens ei viden
dū sicuti est interī eam & ip̄m efficit in

idipm ut sit suo mo sicut illud est vbi
 ai didicerit quid inter sit m mundu &
 mundu reddat sibi & remittit ad mu
 dandū cor ad visionē ad aptandū am
 ad similitudinē ut si aliqui rursū admittat
 sit purior adhuc ad videndū & stabilior
 ad tenendū. Nūq̄ em̄ meli⁹ se dephen
 dit modus hūane impfectionis q̄ in line
 vltis dei. In speculo dīne visionis vbi in
 die qm̄ est plus & plus videns quid sibi
 deest emendat in dei similitudinē q̄p̄ de
 quit dissimilitudinē similitudinē ei appropinquas
 a quo longe factus est p̄ dissimilitudinē
 & sic expressiore visionē comitat̄ ex
 pressior semp similitudo. Impossibile ē
 quippe videri sūmū bonū & nō amari
 Nec nō tm̄ amari q̄ntū datū sūt videri
 quousq̄ amor proficiat in aliq̄ similitu
 dīne amoris illius qui deū fecit silem
 hōi. p̄ illuminacione hūane cōdicionis ut
 hōiē silem deo constituat p̄ glōsifi
 cacionē dīne participacionis. Et tūc dulce
 est hōi cōhūitari sūme maiestati cō
 paupari filio dei dīne sapiē cōfor
 mari. hoc tenenti in seipō qd̄ & in
 xpō ihesu dño nro. Hinc em̄ ē sapiē

specul

dei 9

W

Amor cũ timore exultatio cũ tremore
cũ cogitat̃ & intelligit̃ deus humiliat̃
usq; ad mortem mortē aut̃ a magis ut
hoiē exaltet̃ usq; ad similitudinē diu-
nitatis. Hinc emanat̃ fhuus imperius
lectificans ciuitatē dei mēoria habūdā
de suauitatis ei⁹. in intelligendis & co-
gitandis scilicet nos bonis ei⁹. In quo cũ
ad deū amandū facile hoīem addu-
cunt̃ ad pensanda ut̃ cōtemplanda
ei⁹ amabilia. p̃ se ip̃m ī affectu cōte-
plantis elucencia. scilicet potentia eius
vitas ei⁹ gloriā maiestatis bonitas bñi-
do. hoc potētissimū amantē rapit̃ ī a-
mabilem qd̃ ip̃e ī se mēcipio ē. qd̃
in eo amabile est̃ qm̃ ē totū qd̃ est̃. li-
cū totū qd̃ est̃ vbi pars nō est̃. Cui bo-
no amore ip̃ius boni sic se mēdit
p̃ius affectus ut̃ nō se mēderuocet
donec vnū ut̃ vnū cũ eo q̃s est̃
fuit. Qd̃ cũ ī eo fuit̃ p̃m iam solo
mortalitatis hui⁹ velo dimidiat̃ ac
differtur̃ a sc̃s sc̃y a lūma illa bñ-
tudine sup̃ celestiu. Quā tñ cũ iam in
fide & spe eius quā amat̃ eruit̃ in cō-
sc̃ia iam qd̃ sup̃ est̃ vite hui⁹ colera

bilioi preloiat patia. Et hoc e destina
 tu solitari etiamis. hic finis hoc pmiu
 her regnes labor. cololacio dolor. z
 ipa pfaio z vera hois sapia. omis am
 plectens in se z continens virtutes no
 aliunde collas. s. naturaliter inlitus
 sibi ad similitudine illam dei qua ipc est
 quodq est. Cu sicut deus est id qd est
 sic era bonu virtutis habitus bone
 volutatis in bona mente sic coloda
 tus z affcus est. ut ex ardenti simia
 boni in comutabilis adhesionem nul
 lateny iam videat mutai posse ab
 eo qd est. Cu em sic era hoicm dei ac
 supao illa dm z sa ilrl regis nri sa
 piens z pius simi per illumant z
 adiuuante gram in cotemplaoe su
 mi boni. specularit eia igulas in co
 mutabilis veritatis inquitum ad eas
 ptinge meret mitellai amois. Et ex
 inde format sibi modu conuersationis
 aydam celestis z forma caritatis.

Speculatur em. *Speculatur vis regis*
luna veritate z que. virtutis. xj.
 ex ea vera car. lunu bonu z
 que ex eo bona sunt. luna essentia

Et que ex ea sunt Illi vacati Illi caritati Illi
eternitati se conformans in illis se ordi
nans Illis non inuoluitans iudicando
sed suscipiens desiderando ut in herens
amando ut suscipiens in eis se cop
tans et conformans non sine dilectionis
iudicio non sine examine totius et iudicio
totius Ex quo capiuntur et oriuntur virtutes
scilicet ymago dei reformatur in homine et vita
illa dei ordinatur a qua homines quosdam
alienatos esse cognoscitur a plerisque et
colligitur robur virtutis et duo illa
in quibus contemplatiue vite perfectio et
actiue constat de quibus iuxta antiquos
inter pres legitur in iob Ecce pietas
est sapientia abstinere vero a malis scientia
est sapientia cum pietas est hoc est
cultus dei amor quo cum videre de
derant et videntes in speculo et in
cognitate credimus et speramus et eadem
in hoc proficimus ut cum videamus in
manifestatione abstinere vero a ma
lis est contemplatiua scientia in quibus cum
in aliis cum abstinemus a malis quantum
ad bonum. Ad hanc scientiam ad
hanc abstinenciam spectare in

Veniunt pmo omni virtutu exordia deinde
 etiam ois arcu vite huius in qua verlam
 disciplina. Quoz alteru id est studiu
 virtutu respice videtur potius ad superio
 ra qd superioris sapie pferencia virtutem
 et redolencia suavitatem. Alteru qd est
 corporalia fit exercitatio et nisi fidei reli
 gione religetur defluit in infidiaz vani
 tate. In quibz cu colata sit res sine rōe
 sine sensibus corpis comprehensa et
 incozue comendata. Si bene res pen
 ditur id ppe qd apprehendim sensibus
 oio sac deputandu est. Qd vo p semet
 ipam ratio in huiusmodi apprehendit hoc
 iam est in quo se sibi sac atqz sapia co
 terminant. Qd qd em aliunde dilatur
 scilicet p sensus corpis qd alienu et ad
 uentiu menti ingeritur. Qd vo spon
 te venit in mentem sine ex ipa vi rōis
 sine ex incomutabiliu legu in comuta
 bilis veritatis naturali intelligencia
 ex qua eia impullim hoies non nūq
 rectissime iudicare inveniunt. hoc
 sic ipi melli rōi ut hoc ipso ul ipm ra
 tio sit. Nec tam comendat ei p doct
 nam aliquam ut sac sit qd uel alio

sacra s

comonente ul' ipa comcozante hoc
ipm sibi in esse nahter nahter inel
lectus sit ei In quo hoc potentissimu
est cu qd notu est de deo nahter reue
lante manifestu sit hoi Impio de
inde affectus virtutu nalis de quo
haurit dice ethnicu poetu quia oderunt
peccare boni virtutis amore. De inde
p Inquisitione rōnationū quelibet
dificatio rōnabiliū. Infima ps est
sae & deorsu vergens sensibiliū aia
lis experientia que sit p quqz sensus
corpis p coapiscencia & experientiam
carnis sine oculor. sine supbia hui9
vite. Cū q' rō sapie cōformata cōfor
mat sibi cōsciam & ordinat sibi vitam
in inferioribus sae aptat sibi servitutē
& suffiaenciam nature in rōnationibz
& rōnabilibz ordine vite In obtentu
virtutu forma cōsae. Sic qz ab infe
rioribus promota a superioribus adiu
ta pergens in id qd rān est & iudicio
rois & assensu voluntatis & mentis
affectu & opis effectu. erūpe festinat
in libertatem qis & vnitatem ut li
cut iam sepe dān est. fidus hō vni9

sps efficitur cu deo. Et ipa e de qua paulo an
 dixim? vita dicit que no tam rois est pccs
 qm sapia pccoms. Affctis: her em qz sa
 puit sapienti sapiens est qz factus est
 vnus sps cu deo z spualis est z her in
 hac vita hois pccio est. Jam em qz hatte
 sunt solitarii ul' solus effiat vnus z sol
 tudo ei corpus vertitur in vnitare metis
 Et impleuit in eo qd dñs prodiscipulis
 in clauicula ois pfectionis orauit dicens
 pater volo ut sicut ego z tu vnus sum?
 Ita z ipi in nobis vnus sunt. her em vni
 tas hois cu deo ul' similitudo ad deū in quā
 tū appropinquat deo in tm inferius suū cō
 format sibi infimū illi ut sps z aia z cor
 pus suo mō ordinata. sms loas ~~deputata~~
 disposita. sms metis estimata. sms enā
 appetitibz cogitent. ut incipiat hō pccē
 nolle seipm z cognoscere sui placendo ac
 cende ad cognoscendū deū. Quo cū pmiū
 exurgē z aspirare incipit proficiētis
 affctis in cogitatione huius similitudis pmiū
 cauendus est error dissimilitudinis talis
 ut spualibz spūalia dñis dñia cōpan
 do nō aliter de eis cogitet qz sicut res
 habet. Cogitans g' simiū similitudinē sui

effert

no
circula

z dei. p̄m̄ in hoc formet̄ z apter co
gitationē suā ut oīo fugiat sc̄dm
corpus seipm̄. Dm̄ vō nō colū nō sc̄dm
corpus sicut localem s̄ neqz sc̄dm
qm̄ sicut mutabile. Que em̄ quā
lia sūt nū dīna sūt a corp̄m̄ quali
tate z natura quantū ab oī locali ar
tūsc̄ptione remotū. Que vō dīna
sūt hū sup̄ eminenti oīa z corp̄alia
z quālia quantū ab oī loci ul' quis
lege ul' mutabilitatis susp̄sione
aliena in sue ic̄mutabilitatis z et
nitatis b̄titudine ic̄mutabilia ma
nent̄ z eterna. In quibz sicut que
corp̄alia sūt discernit̄ aīn̄ p̄ corp̄is
assensū. sic que sūt rōnabilia ul' quā
lia discernē nō p̄t̄ nisi p̄ semetip̄m̄.
Que vō sūt dei nō nisi a deo q̄rat̄ ul'
expectat̄ p̄ intell̄m̄. Et quōdam de nō
nullis que ad deū spectant̄ sus z
possibile est hōi rōnē hūc̄ aliquā co
gitare ul' disc̄r̄nere sicut de dulce
dūc̄ bonitatis eius de potentia vir
tutis z aliis hūc̄ moi. ip̄m̄ vō id ip̄m̄
qd' est id qd' est cogitari oīo nō p̄t̄
nisi quātū ad hoc sensū illūm̄ aīnois

Attingi potest. **C**redendus est tamen deus in
 quantum spiritus sanctus adiuuicet in firmitate
 inquam cogitandus quod vita eterna viues
 et viuificans immutabilis mutabilia
 omnia immutabiliter faciens intelligens
 et creans omnem intellam et intelligentem
Sapientia faciens omnem sapientem. veritas
 fixa stans indeclinabilis ex qua vera
 sunt omnia que vera sunt. In qua sunt eterna
 rationes rerum omnium euemencium quales. **C**uius
 vita ipsa eterna est ipsa natura. cui vita
 viuens ipse sibi est. que est ipsa diuinitas
 eternitas longitudo magnitudo bonitas
 et virtus in semetipsa existens et subsistens
 credens omnem locum virtute nature illoca
 bilis. eternitate vero omne tempus quod ut ratio
 vel opinione comprehendere potest. **E**cce longe
 verius est. et excellencius quod quolibet sen
 acendi que sentiat. **E**cce in sensu humanis
 et illumiati amoris quod quolibet cogitatu
 rationis attingitur et semper melius est
 quam cogitatur. melius tamen cogitatur quod
 dicitur. **I**psa est summa essentia a qua
 omne esse proficitur. **I**psa est summa non
 subiecta potentis vocari sed rerum omnium
 subsistens causalitatem principium in quo

an. 2. 201

110

sta

esse utrum non moit. intellectus non errat
amor non offenditur. Qui semper querit
ut dulcia inueniantur. Dulcissime inue
nitur. ut diligentius queratur. hoc
est ineffabile cum non nisi ineffabiliter
videatur. Qui vult videre cor mundet
quod nulla corporca similitudine dormienti
nulla corporca specie vigilanti. nulla
reus in digne nisi mundo corde huius
stantis videri potest vel apprehendi. hec
enim facies dei quam nemo potest videre et
vivere mundo. hec est enim spes cui corde
plandi suspirat. omnis qui affectat dili
gere deum deum suum in toto et in tota anima
sua et in omni mente sua et in omnibus viribus
suis. Ad quod causa non desinit exaltare
proximum suum si diligit eum sicut se ipsum
Ad quod cum aliqui admittit in ipso hinc
veritatis in dubitant videt puritatem
gratiam. cum inde repellitur in ipsa creatu
re sua intelligit puritatem eius non
conuenire in iudicia sua. Et si amat
 flere dulce habet et non sine multo
gemitu cogitatur redire in conscientiam
suam. Ad quod cogitandum dico in pa
res sumus. et agnoscat quod amamus
et de quo digne nos non posse vel dicere

corde suo

1

ut cogitare cōfitem'. Et tū ut dicam
 ut cogitem' amore ei' ut amore amo-
 ris eius puocam' & trahim'. Cogita-
 tis q̄ est in oibz hūiliare semetipm
 & gloriāre in seipo dñm deū suū
 In cōtemplatiōe dei vilescē sibi in
 amore creatōis subiectū ēē oī hūane
 creature. exhibere corpus suū hostiā
 satm̄ viuente deo placente. rōnabile
 obsequiū suū. p̄ oibz autē nō plus
 sapere q̄ oportet sapere. s̄ sapere ad
 sobrietatē. & scdm̄ datū a deo mēsu-
 ram fidei bona sua nō ponē in ore
 hom̄. s̄ celare in cella sua & recon-
 dere in conscia sua ut dū q̄ titulu
 & in fronte conscie & in fronte alle
 semp̄ habeat talis secretū meū in
 secretū meū michi. ~~& sic e' sig.~~

Handwritten text in a medieval script, likely Latin, arranged in approximately 20 horizontal lines. The text is extremely faded and illegible due to significant fading and bleed-through from the reverse side of the page. The script appears to be a Gothic or similar medieval hand.

